

*****ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਾਈਜੈਕਰ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਪੰਛੀ ਝਾਤ*****

***** ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਆਗੂ, ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਨ, ਇਨਕਲਾਬੀ ਕਵੀ, ਇਨਕਲਾਬੀ ਯੋਧਾ,
ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਜਨਮਦਾਤਾ :- ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ *****

ਜੀਵਨ ਕਿੱਥਰਾ

19 ਨਵੰਬਰ 1951	ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਜਨਮ
ਦਸੰਬਰ 1971	ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਹੋਮਲੈਂਡ ਦੇ ਪਰਚੇ ਸੁੱਟਣ ਮਗਰੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ।
13 ਅਪ੍ਰੈਲ 1975	ਪਹਿਲਾ ਕਾਵਿ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਪੰਜ ਤੀਰ ਹੋਰ' ਜਾਰੀ
ਸਤੰਬਰ 1975	ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ
5 ਮਈ 1978	ਦੂਜੀ ਕਿਤਾਬ 'ਗੰਗੂ ਦੀ ਰੂਹ' ਜਾਰੀ
6 ਅਗਸਤ 1978	ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ
1980	ਤੀਜਾ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ' ਜਾਰੀ
29 ਸਤੰਬਰ 1981	ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਜਹਾਜ਼ ਅਗਵਾ
10 ਜਨਵਰੀ 1986	ਲਾਹੌਰ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ
ਅਪਰੈਲ 1987	ਚੌਥਾ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ' ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਜਾਰੀ
ਮਈ 1988	ਪੰਜਵਾਂ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਜੰਗ ਜਾਰੀ ਹੈ' ਯੂ.ਕੇ. ਵਿਖੇ ਰਿਲੀਜ਼
4 ਨਵੰਬਰ 1994	13 ਸਾਲ 4 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਹਾਈ
11 ਅਗਸਤ 2001	ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇਜਲਾਸ ਮੌਕੇ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਿਯੁਕਤ
1 ਜਨਵਰੀ 2002	ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 20 ਅਤਿ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ
ਅਪਰੈਲ 2003	ਛੇਵਾਂ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਸੰਘਰਸ਼, ਸਲਾਮਤੀ ਤੇ ਸੱਜਣੀ' ਜਾਰੀ
21 ਨਵੰਬਰ 2003	'ਲਕੀਰ' (ਲੇਖ ਸੰਗ੍ਰਹਿ) ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਜਾਰੀ
2 ਅਕਤੂਬਰ 2005	ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪਦ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ, ਪਾਰਟੀ ਇਜਲਾਸ ਵੱਲੋਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨਿਯੁਕਤ
ਮਾਰਚ 2014	ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਵੱਲ' ਜਾਰੀ

ogspot.in

ਜਾ ਕੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਦੇਸੀਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਣਾਂ ਦੇ ਪਾਰ

ਸੀਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝੁਕੇ ਨਹੀਂ, ਦੇਖ ਪਰਾਏ ਬਾਰ

ਸਾਡੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਹੀਰੇ ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਉਹ ਲੰਬੀ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਜੋ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਐਂਥੀ ਤੇ ਗੁੰਡਲਦਾਰ ਸੀ ---- ਇਹ ਰਾਹ ਉਹਨਾ ਲਈ ਸਿੱਧ-ਪੱਧਰਾ ਨਹੀ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਵਿੰਗ-ਵਲ੍ਹੇਵੇਂ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਤੁਰਦਿਆ ਉਹਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਮਸਫਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਟੁੱਟ ਕੇ ਵੀ ਨਾ ਟੁੱਟ ਸਕੀਆ ---- ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਚਲਦੇ-ਫਿਰਦੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਹਨ, ਉਹਨਾ ਅੰਦਰ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੀ ਤੜਪ ਰਹੀ ਰੂਹ ਦੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਦਰਦ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿਹਜੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ 19 ਨਵੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ, ਉਹਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਾਲ ਦੇਰਾਨ ਹੀ ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ---- ਸਿਰਦਾਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੋਣਹਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਝੰਡਾ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ---- ਜੇਕਰ ਅਜ ਹਰ ਸਿੱਖ ਨੇਜਵਾਨ ਵਿਚ ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਂਗੂ ਨਿਜ ਸਵਾਰਥ ਦੀ ਥਾਂ ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਜ ਜੋ ਸਾਡਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿਚ ਬੜਾਅ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਉਹ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਦਸਮ ਖਾਤਿਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸੰਕਲਪ " ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ " ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ

ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਚੇਤੰਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਸਨ, 47 ਤੇ ਬਾਅਦ ਜਦ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਕੋਲਮ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵਧ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਮੋਰਚੇ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬਾਗੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ---- ਉਹਨਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ " ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਮੁਲਕ ਖਾਲਿਸਤਾਨ " ਉਸ ਉਦਾਸ ਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਮਈ ਦੇਰ ਵਿਚ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਾਰੀ ਹੋਈ ਬਾਜੀ ਜਿੱਤਣੀ ਹੈ ---- ਉਹਨਾ ਦੀਆ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆ ਇਹਨਾ ਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰਾ ਗਹੁ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ :-

ਜੰਗ ਹਿੰਦ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਮੁੜ ਹੋਸੀ, ਸਾਥੋਂ ਖੁੱਸੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਸਰਦਾਈਆਂ ਨੇ

ਉਦੋਂ ਤਕ ਨਹੀ ਜੰਗ ਖਤਮ ਹੋਈ, ਜਦ ਤਕ ਜਿੱਤਦੀਆ ਨਹੀ, ਜਿਹੜੀਆ ਹਾਰੀਆਂ ਨੇ

ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਨੇਜਵਾਨ ਅਜ ਜੇਕਰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋੜੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਦਾ ਉਹ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ ਉਹ 84 ਹੰਡਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਸ ਵਕਤ ਹਿੰਦੂ ਦਾ ਉਹ ਚਿਹਰਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਿਆਲਾ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀ ਕੱਲਪਿਆ ਸੀ ---- ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਸ ਵਕਤ ਹਿੰਦੂ ਹਾਕਮਾ ਵਿਚ ਬੈਠੀ " ਗੰਗੂ ਦੀ ਰੂਹ " ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਪਏ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਵੀ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ

" ਗੱਲ ਚਿਹਰਿਆ ਦੀ ਨਹੀ, ਗੱਲ ਤਾਂ ਗੰਗੂ ਦੀ ਰੂਹ ਦੀ ਹੈ

ਜੇ ਇਹਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸਦੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਲਾਲਾ ਦਾ ਸਰਹੰਦ ਜਾ ਕੇ ਭੇਤ ਦਸਦੀ ਹੈ

ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿੱਖਾ ਦੇ ਉਹਨਾ ਆਗੂਆ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਾ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਜੂਝਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ----- ਉਹ ਮੇਰੀ ਓਮਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਨਾ-ਦਾਇਕ ਹਸਤੀ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹਨਾ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖ ਮਾਰੂ ਨੀਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੋਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਕੁਝ ਕਰ ਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ----

.in

ਦਿਲ ਕਰਦਾ ਆਪਣੀ ਕੋਮ ਤੋਂ ਆਪਣਾ-ਆਪ ਵਾਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਰਗੇ ਕੋਮ ਦੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਮ ਕੇ ਸਕੂਨ ਪਰਾਪਤ ਕਰਾ,-----ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ

-----> ਸਿੱਖ ਕੋਮ ਦੇ ਮਹਾਨ ਜਲਾਵਤਨ ਸੂਰਮੇ ਅੱਤ ਸਤਕਾਰਯੋਗ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿਸ ਸੂਰਮੇ ਨੇ 32ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖਾਲਸਾ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆ ਦੀ ਗਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਕੀ-ਮੰਗਾਂ ਲਈ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਦੇ ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ 29ਸਤੰਬਰ1981 ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ 5 ਸਾਥੀਆਂ (1)ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ,(2)ਭਾਈ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਪੋਟਾ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਅੱਜ ਵੀ ਦਲਖਾਲਸਾ

ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਸੀ: ਆਗੂ ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਬਹੁਤ
ਠੰਡਾ, ਮਿੱਠਾ, ਹੱਸ-ਮੁੱਖ, ਜ਼ੋਰਬਾਨੀ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੌੜਦੀਕਲਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨੀ ਚਿਹਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਫੁੱਲ
ਵਾਂਗ ਖਿੜਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ,,ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਵੀਰ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਪੋਟਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ 1984 ਦੇ
ਸੂਰਮਿਆ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪਦਿੰਨ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਰੱਖੀ ਸੀ,ਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਆਪਣਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਸਾਹ ਕੋਮ
ਲਈ ਵਾਰ ਰਹੇ ਹਨ,(3)ਭਾਈ ਤਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਆਗੂ ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ
ਰਹੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਦੇ ਗਰਦਵਾਰਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਧਾਰਮਿਕ ਲਿਟਰੇਚਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਕਰਕੇ ਕਿਰਤ
ਕੇਰ ਰਹੇ ਹਨ,(4)ਭਾਈ ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਜੰਮੂ (5) ਭਾਈ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਬਾਹਰਲੇ ਮੁਲਖ ਵਿਚ ਹਨ,ਇਹ ਸੂਰਮੇ ਵੀਰ
ਜਦੋਂ ਏਅਰ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਹੌਰ ਲੈਕੇ ਗਏ ਜਿਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ
ਸਰਕਾਰ ਨੇ 29ਸਤੰਬਰ 1981 ਨੂੰ ਗਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਚੱਲਿਆ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਮੇ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ
ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ ਤੇ 1995 ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੇ ਭਾਈ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਪੋਟਾ ਸਾਹਿਬ ਸੰਨ 2000 ਤੇ ਭਾਈ ਤਜਿੰਦਰ
ਸਿੰਘ 1999 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ,ਭਾਈਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ,ਭਾਈ ਕਰਨ
ਸਿੰਘ ਜੰਮੂ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਪਨਾਹ ਲੈ ਲਈ ਸੀ,

ਮੇਰੀ ਕੋਮ ਦੇ ਵੀਰੋਂ ਸਾਡੀ ਕੋਮ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਬਰ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਭੁੱਲ ਨਾ ਜਾਇਓ,ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਨੂੰ ਅੱਜ 32 ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ,ਪਰ ਸਾਡੇ ਇਸ ਸੂਰਮੇ ਨੇ ਕੋਮ ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਗਿਲਾ-ਸਿਕਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ,ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਵੀਰ
ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਿਵੇਂ 32 ਸਾਲ ਰੁੱਖੀ-ਮਿੱਸੀ ਖਾਕੇ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਪਲ ਆਪਣੀ ਕੋਮ ਲਈ ਵਾਰ ਦਿਤੇ,ਇਥੇ
ਹੀ ਬਸ ਨਹੀਂ ਵੀਰ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਸਾਡੀ ਭੈਣ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਜਰਮਨ ਵਿਚ ਹਨ ਤੇ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ
ਮਸੂਮ ਬੱਚੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਹੈ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਸੂਮ ਬੱਚੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਭੈਣ
ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਜਰਮਨ ਤੋਂ ਵੀਜਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਵੀਰ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕਦੇ, ਤੇ ਇਸ ਹਾਲਤ
ਵਿਚ ਵੀਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਕੀ ਬੀਤੇ ਹੋਵੇਗੀ,ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਸੈਚ ਕੇ ਦੇਖਿਓ ਰੱਬ ਕਦੇ ਇਸ
ਤਰਾ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਲ ਵੀ ਨਾ ਕਰੇ,

ਜੇ ਕਿਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਸਾਡੀ ਹਾਲਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਹੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੂੰ ਜਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੂਰਮਾ ਵੀਰ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ
ਬਣਾਈਆ,ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦੁੱਖਾ ਦੇ ਪਹਾੜ ਵੀ ਵੀਰ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਮੜ ਦਿਤੇ, ਹੇ ਰੱਬਾ ਤੈਨੂੰ ਭੋਰਾ ਤਰਸ ਨਾ ਆਇਆ, ਕਹਿੰਦੇ
ਬੰਦਾ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਵੀ ਕੱਟ ਲੈਦਾ, ਤੰਗੀਆ ਵੀ ਕੱਟ ਲੈਦਾ,ਤਸੱਦਦ ਵੀ ਕੱਟ ਲੈਦਾ,ਰੁੱਖੀ-ਮਿੱਸੀ ਖਾ ਕੇ ਗੁਜਾਰਾ ਵੀ ਕਰ ਲੈਦਾ,ਅੱਤ
ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਵੀ ਕੱਟ ਲੈਦਾ ਪਰ ਜੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ,

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖ ਆਉਣ ਤੇ ਵੀ ਵੀਰ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਦੇ ਸਿੱਖ ਕੋਮ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਗਿਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਕੋਮ ਵਿਚ ਫੁੱਟ
ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚਿੱਠੀ ਜਾ ਅਖਵਾਰਾ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਬਾਜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ,ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਕੋਮ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਵਿਚ ਪਾਕੇ

ਕੋਮੀ ਘਰ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਕੋਮ ਤੋਂ ਵਾਰ ਦਿਤੀ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸੂਰਮੇ ਰੱਬ ਨੇ ਕਿਸ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹਨ,ਜਿਹੜੇ ਸੂਰਮੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ,ਵੀਰ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨੀ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖ ਕੇ ਹਰ ਵੀਰ-ਭੈਣ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵੀਰ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਕਿਨੀ ਨਿਮਰਤਾ,ਕਿਨੀ ਸਹਿਜਤਾ,ਕਿਨਾ ਠੰਡਾ ਤੇ ਮਿੱਠਾ ਸੁਭਾਅ,ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਣ ਤੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ,ਹਰ ਇਕ ਕੋਮੀ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਸੌਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਤੇ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਨਾਲ ਦੇ ਸਾਥੀ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀ, ਵੀਰ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਪਆਰ, ਸਤਕਾਰ ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਮਨਦੇ ਹਨ,--ਦਿਲ ਕਰਦਾ ਆਪਣੀ ਕੋਮ ਤੋਂ ਆਪਣਾ-ਆਪ ਵਾਰਨ ਵਾਲੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕੋਮ ਦੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਸੂਰਮਿਆ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਮ ਕੇ ਸਕੂਨ ਪਰਾਪਤ ਕਰਾ,---ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਮ ਦੇ ਸੂਰਮਿਆ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਲੱਖ-ਲੱਖ ਪਰਨਾਮ-----ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ

www.cheemahar.blogspot.in

DAL KHALSA INTERNATIONAL

Dal Khalsa International ,is an organization committed to the struggle for establishment of Sovereign State of Khalistan .

Dal Khalsa International ,considers sectarian divides as utmost destructive for the Sikh Nation ,rejects it completely ,and is committed to the common code of conduct approved by the whole Panth ,and endorsed by the Akal Takhat Sahib .

In our view ,Sikhism and cast system are opposed to each other ,a Sikh can not be a believer and follower of cast system ,and one who believes or follows can not be a Sikh .Dal Khalsa International is committed to rout out such Brahmanic tendencies from the Sikh Nation .

Considering woman ,inferior in relation to man ,and excesses committed against woman ,for being woman ,raising voice against this type of social injustice is a part of our struggle .

Dal Khalsa International ,stands against discrimination with anyone on religious grounds ,and considers everyone equally rightful for enjoying religious freedom .

Dal Khalsa International ,is in favour of open market economy ,but is strictly against exploitation of one human being by another .

Dal Khalsa International ,is in favour of shaping Khalistan Movement as a National Liberation Movement ,through political and democratic means ,and is working hard for the same .

Dal Khalsa International ,is for Nuclear Free World ,and particularly Nuclear Free South Asia ,and is dead against deployment or storage of Nuclear Warheads in our Homeland ,Panjab ,Khalistan .

Dal Khalsa International ,sympathizes with all the National Liberation Movements struggling against Delhi's Hindu Imperialism ,considers practical co-ordination among them ,beneficial and imperative for all .

Dal Khalsa International ,considers it its responsibility to raise voice against Delhi regime's bullying attitude against its smaller and weaker neighbours .

Dal Khalsa International considers it its responsibility to promote literature representing National Liberation Movement .

Released by
Gurdeep Singh Pardesi
Secretary Information
Dal Khalsa International

Gajinder Singh
Chairman
Dal Khalsa International

spot.in

ਖਾਲਸਿਤਾਨ ਲਹਿਰ ਤੇ ਦਲ ਖਾਲਸਾ -੨੦

੨੪ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪੁਰਬ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੋਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸਿੱਖ ਯੂਥ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ "ਸ਼ਹੀਦ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਫਰਜ਼" ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੀ ਭਰਵੀਂ ਕਾਮਯਾਬੀ ਲਈ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਨੇਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ ।

ਸਟੇਜ ਤੇ ਬੈਠੀ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨੀ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਿਰ ਜੇੜ੍ਹ ਕੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਲਫਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਅੱਜ "ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਤੇ ਦਲ ਖਾਲਸਾ" ਕਿਤਾਬਚੇ ਦਾ ੨੦ਵਾਂ ਵਰਕਾ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੨੮.੧੧.੨੦੧੩

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਤੇ ਦਲ ਖਾਲਸਾ -੨੦

ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਤਮਾਕੂ ਤੋਂ ਪਾਕਿ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼

17 ਮਈ 1981 ਨੂੰ, ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸਮੂਹ ਸਿੱਖ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੀਟਿੰਗ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਮੀਟਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸੱਦੀ ਗਈ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਖਾਲਿਸਤਾਨ, ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਲੋਗੋਵਾਲ ਗਰੁੱਪ, ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤਲਵੰਡੀ ਗਰੁੱਪ, ਆਖੰਡ ਕੀਰਤਨੀ ਜੱਥਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਕਈ ਹੋਰ ਅਹਿਮ ਲੋਕਲ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਈਆਂ, ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਭਾਈ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਸ਼ਰੀਦ) ਨੇ ਕੀਤੀ। ਸਮੂਹ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ। ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਉਪਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ, ਕਿ 31 ਮਈ ਨੂੰ ਮਕਸਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, "ਤਮਾਕੂ ਵਿਰੋਧੀ ਮਾਰਚ" ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ, ਤੇ ਖਾਸਕਰ 31 ਮਈ ਦੇ ਮਾਰਚ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ, ਭਾਈ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗੱਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਿੰਨ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਦੋ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੱਭ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਲਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਸ ਮਨਮੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਤੇ ਸ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਨ।

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਸਮਾਚਾਰ

ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਪਰਚਾ "ਜੈ ਤੇਗ਼" 1978 ਤੋਂ ਹੀ ਕਢਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਸੰਪਾਦਨਾ ਦਾਸ ਨੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਕੁੱਝ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਸੰਪਾਦਨਾ, ਸ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰ, ਸ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਸ ਅਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਾਇਕ ਐਕੜਾਂ ਕਾਰਨ "ਜੈ ਤੇਗ਼" ਕੁੱਝ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਢਿਆ ਜਾ ਪਾ ਰਿਹਾ। ਮਈ 1981 ਵਿੱਚ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਘੱਟ ਲਾਗਤ ਵਾਲੀ ਦਿਵਾਰੀ ਪਤ੍ਰਿਕਾ, "ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਸਮਾਚਾਰ" ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਸਮਾਚਾਰ ਇਸਤਿਹਾਰ ਰੂਪੀ ਪਤ੍ਰਿਕਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਛਪਾਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਸਬੰਧੀ ਖਬਰਾਂ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ, ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਕੀ ਸੱਭ ਕੁੱਝ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੰਕ 23 ਮਈ 1981 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤੱਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਦਾਸ ਉਪਰੰਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਚਰਚਾ ਹੋਈ। 24 ਮਈ ਦੇ "ਪਜ਼ਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ"

ਵਿੱਚ , " ਤੇ ਹੂਣ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਸਮਾਚਾਰ " ਦੀ ਸੁਰਖੀ ਹੇਠ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਖਬਰ ਛਪੀ , " ਹਿੰਦ ਸਮਾਚਾਰ " , " ਪਜ਼ਾਬ ਕੇਸਰੀ " , ਅਤੇ " ਜੱਗ ਬਾਣੀ " ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸਮੇਤ ਖਬਰਾਂ ਛਪੀਆਂ । ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਦੇ ਨਾਲ , ਸਰਕਾਰੀ ਹਲਕਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸੱਖਤ ਨੋਟਿਸ ਲਿੱਤਾ ਗਿਆ , ਅਤੇ ਪੁਲਸ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ , ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਕੇਸਿਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅੰਕ ਨਾ ਛੱਪ ਸਕਿਆ । ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸੰਪਾਦਨਾ ਵੀ ਦਾਸ ਨੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ।

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਮਾਰਚ

24 ਮਈ 1981 ਨੂੰ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ Symbolic ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਮਾਰਚ ਮਾਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਇਹ ਮਾਰਚ , ਪਜ਼ਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸੈਕਿਓਰਟੀ ਐਕਟ ਲਾਉਣ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਪਹਿਲਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਕਦਮ ਸੀ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਮਲੀ ਰਵਧੀਏ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਹੀ ਚੁਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਮਾਰਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ , ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਇਕੱਠ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤੱਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਇਆ , ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੇ ਸ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ । ਅਰਦਾਸ ਉਪਰੰਤ ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਮਾਰਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ , ਜੋ ਘੰਟਾਂ ਘਰ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ , ਸੜ੍ਹਕਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ , ਅਤੇ ਅਖੀਰ 13 ਅਪਰੈਲ 1978 ਵਾਲੇ ਸਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ । ਇਸ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਮਾਰਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ , ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਸ ਮਨਮੋਹਣ ਸਿੰਘ , ਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਜੱਥੇਦਾਰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ । ਮਾਰਚ ਕਰਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਈ ਰਖਿਆ , ਪਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ । ਕੁੱਝ ਅਰਸੇ ਬਾਦ , ਇਸ ਮਾਰਚ ਸਬੰਧੀ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਤਹਿਰੀਕ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਇਆ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੇ ਸ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਤੇ ਇਲਾਵਾ ਕਈ ਹੋਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ ।

ਸ ਮਨਮੋਹਣ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ

31 ਮਈ ਦੇ ਤਮਾਕੂ ਵਿਰੋਧੀ ਮਾਰਚ ਲਈ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਪਰਚਾਰ ਮੁਹਿੰਮ ਜ਼ੋਰਾਂ ਤੇ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ । ਇਸੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਕਢਿਆ ਗਿਆ , ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੰਡਦੇ ਹੋਏ , ਤੇ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੱਥਾ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਿਆ । ਇਸ ਜੱਥੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ , ਸ ਮਨਮੋਹਣ ਸਿੰਘ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ , ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ , ਸ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਾਹਨੂਵਾਨ , ਸ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ , ਸ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਗ਼ੀ , ਸ ਹਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸਨ । ਜਦੋਂ ਇਹ ਜੱਥਾ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ , ਤਾਂ ਓਥੇ ਇਕੱਤਰ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਭੀੜ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਉਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ , ਟਕਰਾਓ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਹਿੰਦੂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ । ਪੁਲਸ ਨੇ ਮੌਕੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਚਾਰ ਸਿੰਘ , ਸ ਮਨਮੋਹਣ ਸਿੰਘ , ਸ ਸੁਖਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ , ਸ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ , ਤੇ ਸ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਗ਼ੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਏ । ਇਹਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਉਤੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਤੇ ਹੋਰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕੇਸ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ । ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਬਾਦ , ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੋ ਹੋਰ ਸਿੰਘ , ਸ ਹਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ , ਤੇ ਸ ਸਤਿੰਦਰ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਏ ਗਏ । ਇਹਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ 3 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਜਮਾਨਤਾਂ ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । 28 ਮਈ ਨੂੰ ਹੋਏ , ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਓ ਦੇ , 31 ਮਈ ਦੇ ਤਮਾਕੂ ਵਿਰੋਧੀ ਮਾਰਚ ਉਤੇ ਡੂੰਘੇ ਅਸਰ ਪਏ । 29 ਮਈ ਦਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਿੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ , 28 ਮਈ ਦੀ ਘੱਟਨਾ ਦਾ ਹੀ

ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਸੀ ,ਜਿਸ ਨੇ ਸਿੱਖ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰ ਕੇ 31 ਮਈ ਦੇ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ।

ਜਦੋਂ ਤਕ ਮਰਨਾ ਨਹੀਂ ਮੰਡਦੇ, ਤਦੋਂ ਤਕ ਗੁਲਾਮੀ ਗਲੇ ਨਹੀਂ ਲਹਿੰਦੀ ਤੇ ਜਦੋਂ ਤਕ ਕੋਮ ਦੇ ਗਲੇ ਗੁਲਾਮੀ ਨਹੀਂ ਲਹਿੰਦੀ, ਉਦੋਂ ਤਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ.....(ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ)**

ਇਹ ਗਲ ਓਦੇ ਦੀ ਹੈ ਜਦ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ 1978 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਨਰਕਧਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਿਹਥੇ 13 ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤੇ 52 ਤੇ ਵਧ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿਤਾ ਇਸ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਾਕੇ ਤੇ ਬਾਅਦ ਨਰਕਧਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁਧ ਸਿਖ ਨੇਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਗਰੁਪ ਜਥੇਬੰਦ ਹੋਣ ਲਗੇ..ਅਕਾਲੀ ਦਲ (BJP) ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਚਾ ਸਿਖ ਕੋਮ ਦੇ ਉਭਰਦੇ ਹੋਏ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਾਭ ਸਕਿਆ ਤਾ ਜੁਝਾਰੂ ਬਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਨੇਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਉਠ ਰਹੇ ਨਿਤ ਨਵੇਂ ਗਰੁਪਾਂ ਦੀ ਖਿੰਡੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ " ਦਲ ਖਾਲਸਾ " ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਜਥੇਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਖਿਆਲ ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੋਚ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ.....ਤਾਂ 6 ਅਗਸਤ 1978 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ " ਦਲ ਖਾਲਸਾ " ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ..... ਜਦ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਅਰੰਭਿਆ ਪੰਥਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਸਿਖਰ ਤਕ ਅਪੜ ਚੁਕਾ ਸੀ ਤਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੀ ਵੀ ਹਾਲਤ ਚਾ ਸੰਤ ਜੀ ਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੇ ਲਾਂਬੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ....ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ 9 ਸਤੰਬਰ 1981 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸਵਾ ਛੇ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਲੁਧਿਆਣੇ ਤੇ ਜਲੰਧਰ ਆਉਂਦੇ ਲਾਲਾ ਜਗਤ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿਤਾ (ਜੋ ਜਗ ਬਾਣੀ, ਪੰਜਾਬ ਕੇਸਰੀ ਅਖਬਾਰ ਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਸੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨਾ ਖਿਲਾਫ ਤੇ ਸਿੰਘਾ ਖਿਲਾਫ ਬੜੀ ਗੰਦੀ ਬਕਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ) ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਚਾ ਸੰਤ ਜੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਲਕ ਬਨ੍ਹ ਲਿਆ.....ਤੇ ਅਖੀਰ ਇਸ ਕੇਸ ਚਾ ਸੰਤ ਜੀ ਦੀ 20 ਸਤੰਬਰ 1981 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਕਰੀਬ 2:30 ਵਜੇ ਮਹੀਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਹੋ ਗਈ

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਬਚਾ ਬਚਾ ਇਹ ਗਲ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਸੰਤ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਚਾ ਛਡਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਉਹ ਲਾਲਾ ਜਗਤ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਕਤਲ ਕੇਸ ਚਾ ਜਰੂਰ ਫਸਾਉਗੀ ਜੇ ਫਸਾ ਨਾ ਸਕੀ ਤਾ ਝੂਠਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਬਨਾ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰੂਗੀ.....ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਸਾਰਾ ਪੰਥ ਫਿਕਰਮੰਦ ਸੀ....ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੀ ਇਕ ਸਨ....ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਸਾਥੀ ਸ.ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਉਟਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਸੰਤ ਜੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਇਕ ਬਹਿਰੀਨ ਢੰਗ ਕਢ ਲਿਆਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈਕੇ 29 ਸਤੰਬਰ 1981 ਨੂੰ ਦਿਲੀ ਤੇ ਵਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਬੋਇੰਗ 737 ਅਗਵਾਹ ਕਰਕੇ ਲਾਹੌਰ ਲੈ ਗਏ.....ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਲਾਹੌਰ ਉਤਰਨ ਤੇ ਫੋਰਨ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਹਾਜ਼ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਔਰਤਾਂ ਬਚਿਆ ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਛਡ ਦਿਤਾ ਗਿਆ.....

29 ਤਾਰੀਖ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਹਵਾਈ ਅਡੇ ਉਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅੰਬੈਸਡਰ ਮਿ.ਨਟਵਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮੋਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ....ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਹਾਜ਼ ਛਡਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਦੇ ਮੰਗਾ ਸਾਹਮਣੇ ਰਖਿਆ.....

੧.. ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਹਾਮੀ ਹੋਰ ਸਭ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ...

੨.. ਚੌਕ ਮਹਿਤਾ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ 5-5 ਲਖ ਡਾਲਰ ਕੈਸ਼ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ...

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਇਕ ਕਮਾਂਡੋ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਲੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ...ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ 20 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ.....ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੀਨ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਦਮ ਨੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਦਿਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1986 ਵਿਚ ਜਹਾਜ਼ ਅਗਵਾਹ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪੰਜਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਦਿਤੀ.....

ਜਹਾਜ਼ ਅਗਵਾਹ ਕਾਢੇ ਦੇ ਸ.ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ :-
www.cheemahar.blogspot.in

੧) ਸ. ਸਤਿਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਉਂਟਾ ਸਾਹਿਬ

੨) ਸ.ਤਜਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ

੩) ਸ.ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ

੪) ਸ. ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ

*****ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲੇਖ*****

1.ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਹੈਂ, ਪੰਥ ਦੀ ਧੀ ਹੈਂ-----ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਾਈਜੈਕਰ

ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਕੋਟ ਲਖਪੁਤ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਆਈ, ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ, ਜੇ ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਯਾਦ ਆ ਗਈ। ਤੇ ਇਸੇ ਯਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖੀ ਗਈ। ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੀ ਇਹ ਨਵੀਂ ਕਵਿਤਾ ਆਪ ਸੱਭ ਨਾਲ ਵੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ.....

ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ | 6-10-2014 |

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਹੈਂ, ਪੰਥ ਦੀ ਧੀ ਹੈਂ
www.cheemahar.blogspot.in

ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ

ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਕਿਹਾ ਸੀ

ਤੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਝ ਰਹੀਂ

ਜਿਵੇਂ ਕਮਲ ਦਾ ਫੁੱਲ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ

ਚਿੱਕੜ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਵੀ ਚਿੱਕੜ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ

ਖਿੜਦਾ ਹੈ, ਮੁਸਕੁਰਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਹਸਦਾ ਹੈ ਖੁੱਦ ਵੀ, ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸੱਚ ਤੇ ਰਹੀਂ,

ਹੱਕ ਲਈ ਲੜਨਾ ਵੀ ਸਿੱਖੀਂ

ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਰਹਿਣੀ ਹੈ

ਕਹਾਣੀ ਤੇਰੀ ਦਰਦਾਂ ਭਰੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ

ਪਰ ਆਪਣੇ, ਪਰਾਏ, ਸੱਭ ਨੇ ਕਹਿਣੀ ਹੈ

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਹੈਂ, ਪੰਥ ਦੀ ਧੀ ਹੈਂ

ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹੋਂ ਕਦੇ ਕੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ

ਤੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ, ਬਹੁਤ ਭਾਰਾ ਹੈ

ਤੂੰ ਕੱਲੀ ਨਹੀਂ,

ਤੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਪੰਥ ਪਿਆਰਾ, ਪੰਥ ਸਾਰਾ ਹੈ

ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ

ਪਿਤਾ ਦਸਮੇਸ਼ ਤਾਂ ਹਰ ਪੱਲ, ਹਰ ਘੜੀ ਤੇਰਾ ਸਹਾਰਾ ਹੈ

ਤੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਪੰਥ ਪਿਆਰਾ, ਪੰਥ ਸਾਰਾ ਹੈ

www.cheemahar.blogspot.in

ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ

ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਕਿਹਾ ਸੀ

ਤੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਝ ਰਹੀਂ

ਜਿਵੇਂ ਕਮਲ ਦਾ ਫੁੱਲ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ

2. "ਦੇਸ਼ ਪੱਤਰ ਇਜ਼ਹਾਰ ਆਲਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ"

ਦੇਸ਼ਤੇ, ਮਿੱਤਰੇ, ਸਾਥੀਓ ਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਓ,

ਬਾਦਲ ਗਰੁੱਪ ਵੱਲੋਂ ਇਜ਼ਹਾਰ ਆਲਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਇੰਨੀ ਛੇਤੀ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਿੱਖ ਨੇਜਵਾਨੀ ਦੇ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਕਾਲਤ ਨੂੰ "ਪੰਥਕ" ਕਹਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਤੇ ਬਿਠਾ ਦੇਵੇ ਤੇ ਸਾਰਾ ਪੰਥ ਖਾਮੋਸ਼ ਤਮਾਸ਼ਾਈ ਬਣਿਆਂ ਦੇਖਦਾ ਰਹੇ? ਕੀ ਇਹ ਰਵਈਆ ਦਰੁਸਤ ਹੈ?

ਇਜ਼ਹਾਰ ਆਲਮ ਤੇ ਇਸ ਦੀ "ਆਲਮ ਸੈਨਾ" ਨੇ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨੀ ਤੇ ਜੋ ਜ਼ੁਲਮ ਢਾਹੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦਾਸਤਾਨਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਬਿਖਰੀਆਂ ਸੁਣੀਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਕੀ ਕੋਈ ਵੀਰ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਸਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਕੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਆਲਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ" ਨਹੀਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ?

ਸਾਡੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪਸੰਦ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ, ਮਾਨਵੀ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਲੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ, ਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਪਸੰਦ ਲੋਕ ਹਾਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਜੀਂਦੇ ਜਾਗਦੇ ਹਨ । ਇਹਨਾਂ ਜੀਂਦੇ ਜਾਗਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਕੋਈ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਬੂਲ ਕਰੇਗਾ?

ਦੋਸਤੋ, ਸੱਚ ਦੇ ਸੂਰਜ ਨੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਝੂਠ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿੰਨੀ ਕੂ ਦੇਰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖ ਸਕੇਗਾ?

ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਦੋਸਤ, "ਜਗਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ" ਨੇ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਵਿਤਾ "੧੮੪੯ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਸੂਰਜ (ਸਿੱਖ ਰਾਜ) ਦੇ ਨਾਂ" ਫੇਸਬੁੱਕ ਤੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ।

ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ "ਪੰਜ ਤੀਰ ਹੋਰ" ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਵਿਤਾ ਹੈ । ਅੱਜ ਇਸ ਦੋਸਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮੁਤਾਬਕ ਮੈਂ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਆਪ ਸੱਭ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ । ੧੪-੯-੨੦੧੪ ।

੧੮੪੯ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਸੂਰਜ (ਸਿੱਖ ਰਾਜ) ਦੇ ਨਾਂ

ਐ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਰੋਸ਼ਨ ਦਿਮਾਗੋ

ਕੀ ਕਦੇ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦੈ

ਕਿ ਸੂਰਜ ਹੀ ਮਰ ਜਾਵੇ ?

ਤੇ ਅਨੰਤ ਸਮਿਆਂ ਲਈ

ਕੁਲ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ

ਹਨੇਰਾ ਪਸਰ ਜਾਵੇ

ਕੀ ਸਿਆਹ ਬੱਦਲ

ਦੀਵਾਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਨੇ?

ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਤੀਰਾਂ ਸਾਹਵੇਂ

ਕਦ ਤੱਕ ਤਣ ਸਕਦੇ ਨੇ ?

ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ

ਕਿ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ

ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਚਿਰ

ਬੱਦਲਾਂ ਨੇ ਰਾਹ 'ਚ ਖੜ੍ਹਨਾ ਹੈ।

੧੮੪੯ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਿਆ ਸੀ

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ

ਕਿ ਉਹ ਸੂਰਜ ਵੀ ਫਿਰ ਮੁੜ ਚੜ੍ਹੇਗਾ

ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਕਾਫ਼ਲਾ

ਹੈ ਤੁਰਿਆ ਆ ਰਿਹਾ

ਨੂੰਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਘ ਹੁਣ ਉਹ ਲੜੇਗਾ।

3. ਸਿੱਖ ਇੱਤਹਾਸ ਦਾ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਸਿਤਾਰਾ

ਭਾਈ ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿੱਖ ਇੱਤਹਾਸ ਦਾ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਵਕਤ ਬੀਤੇਗਾ ਇਸ ਸਿਤਾਰੇ ਦੀ ਚਮਕ ਹੋਰ ਵੱਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸ਼ਹੀਦ ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਖ ਇੱਤਹਾਸ ਦਾ ਐਸਾ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਦੇ ਭੁੱਲੇ ਭਟਕਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਹ ਦਿਖਾਵੇਗਾ।

ਭਾਈ ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦੇ ਸਿੱਖ ਇੱਤਹਾਸ ਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਸ਼ਹੀਦ ਹੈ, ਨਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਇਸ ਅੰਦਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਿਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤੇ ਨਾ ਬਾਦ ਦੇ ੧੯ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਕੋਈ ਇਸ ਰਾਹ ਤੇ ਤੁਰਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ਹੀਦ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸੱਭ ਹੀ ਚਮਕਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਸੱਭ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਪਰ ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਨਿਵੇਕਲਾ, ਕੁੱਝ ਵੱਖਰਾ ਸ਼ਹੀਦ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ।

ਕੋਮੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਕਦੇ ਮਰਦੇ ਨਹੀਂ, ਖੁਸ਼ਬੂ ਬਣ ਕੇ ਸਦਾ ਲਈ ਹਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿਲਰ ਜਾਂਦੇ ਨੇ, ਤਾਰੇ ਬਣ ਕੇ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ, ਇਸ ਸੋਚ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਕੋਟ ਲੱਖਪੱਤ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਲਿਖੀ ਸੀ, "ਕਿੰਨ ਮਾਰੇਗਾ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ"।

ਅੱਜ ਮੈਂ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਭਾਈ ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ੧੯ਵੇਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਨ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ। ੩੦-੮-੨੦੧੪।

ਕਿੰਝ ਮਾਰੇਗਾ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ

ਕਿੰਝ ਮਾਰੇਗਾ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ

ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹਾਂ

ਹਵਾਵਾਂ 'ਚ ਖਿਲਰ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਕੈਣ ਰੋਕੇਗਾ

ਅਸਾਡੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ

ਵਧਾਂਗੇ ਬਣ ਕੇ ਬੁੱਲੇ ਹਵਾਵਾਂ ਦੇ।

ਜੀਵਾਂਗੇ, ਸਿਰ ਉਠਾ ਕੇ ਜੀਵਾਂਗੇ

ਬਣ ਕੇ ਪਰਚਮ ਕੋਮ ਦਾ

ਲਹਿਰਾਵਾਂਗੇ।

ਲੜਾਂਗੇ, ਧਰ ਕੇ ਤਲੀ ਤੇ ਲੜਾਂਗੇ

ਫਤਹਿ ਸਾਡੀ ਹੈ

ਫਤਿਹ ਅਸੀਂ ਪਾਵਾਂਗੇ।

ਲਹੂ ਨਾਲ ਲਿਖਾਂਗੇ

ਕਿਸਮਤ ਕੋਮ ਦੀ

ਨਕਸ਼ਾ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਬਣਾਵਾਂਗੇ।

ਤਾਰਿਆਂ ਸੰਗ ਲਿਖਾਂਗੇ

"ਖਾਲਿਸਤਾਨ"

ਖੁਦ ਵੀ ਤਾਰੇ ਬਣ ਕੇ ਖਿਲਰ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਕਿੰਝ ਮਾਰੇਗਾ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ

ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹਾਂ

ਹਵਾਵਾਂ 'ਚ ਖਿਲਰ ਜਾਵਾਂਗੇ।

4.

ਹਮਸਫਰੇ

ਮੈਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਇਰ ਜਾਂ ਕਵੀ ਨਹੀਂ,

ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਿਖਣਾ

ਹੈ ਸੁਗਲ ਮੇਰਾ।

ਮੈਂ ਤਾਂ ਲੜਦਾ ਹਾਂ

ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ,

ਸੂਰਜ ਦੇ ਦਰ ਤੇ

ਛਾਇਆ ਹਨੇਰਾ ..

5.ਬੱਦਲ ਗਰਜੇ ਬੱਦਲ ਵਰਸੇ

ਇਹ ਦਿਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤ ਪੱਖੋਂ ਦਰਦ ਭਰੇ ਨੇ, ਤੇ ਜੱਥੇਬੰਦਕ ਪੱਖੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਨੇ।

੧੯੭੮ ਵਿੱਚ, ੬ ਅਗਸਤ ਤੋਂ ੧੩ ਅਗਸਤ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਮਸਰੂਫ਼ ਸਾਂ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਸਿਰਜਣ ਵਿੱਚ। ਉਮੀਦ ਹੈ, ਅੱਜ ਕੱਲ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਟੀਮ ੧੩ ਅਗਸਤ ਦੇ "ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੰਕਲਪ ਦਿਵਸ" ਨੂੰ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਸਰੂਫ਼ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੈਸਮ ਪੱਖੋਂ, ਸਾਵਣ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਆਪਣੇ ਰੰਗ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਿੱਲ ਦਾ ਮੁਰਝਾਣਾ ਤੇ ਖਿੜਨਾ, ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਆਣ ਜਾਣ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਮੈਸਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਵਿਤਾ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ। ੯-੮-੨੦੧੪।

ਬੱਦਲ ਗਰਜੇ ਬੱਦਲ ਵਰਸੇ

ਬੱਦਲ ਗਰਜੇ ਬੱਦਲ ਵਰਸੇ

ਖਿੜ ਗਿਆ ਦਿੱਲ ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ

ਖਿੜ ਗਈਆਂ ਨੇ ਧਰੇਕਾਂ ਮੇਰੀਆਂ

ਤੇ ਮੋਤੀਆ ਹੱਥੀਂ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ

ਹਵਾ ਵੀ ਨਾਤ੍ਰੀ ਨਾਤ੍ਰੀ ਲੱਗਦੀ

ਅੰਬਰ ਵੀ ਲਿਸਕਾਇਆ ਹੋਇਆ

ਰੱਬਾ ਤੂੰ ਕਿੰਨਾਂ ਸੋਹਣਾ ਏਂ

ਤੇਰਾ ਸੋਹਣਾ ਜੱਗ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ

ਬੱਦਲ ਗਰਜੇ ਬੱਦਲ ਵਰਸੇ

ਖਿੜ ਗਿਆ ਦਿੱਲ ਮੁਰਝਾਇਆ ਹੋਇਆ

6. ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦਾ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ

੬ ਅਗਸਤ ੧੯੭੮, ਤੇ ੬ ਅਗਸਤ ੨੦੧੪, ਛੱਤੀ ਸਾਲ ਦਾ ਸਫਰ ਹੈ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦਾ। ਅੱਜ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਮੈਂ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਲਿਖਾਂਗਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫੀ ਕੁੱਝ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੁਰ ਅੰਦਰ ਰੂਹ ਤੱਕ ਉਤਰ ਚੁੱਕਾ ਹੋਇਆ ਹੈ....।

੬ ਅਗਸਤ ੧੯੭੮ ਨੂੰ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਰੀਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ੧੩ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

੧੯੭੮ ਵਿੱਚ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਕੇਮੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਸਫਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਫਰ ਨੇ ਸਿਖਰਾਂ ਵੀ ਦੇਖੀਆਂ ਹਨ, ਤੇ ਡੂੰਘੀਆਂ ਨਿਵਾਣਾਂ ਵੀ।

ਮੇਰੇ ਲਈ, ਤੇ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਲਈ ਵੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਜੀਂਦੇ ਜੀਅ ਹੀ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਨਵੇਂ ਖੂਨ ਤੇ ਨਵੀਂ ਟੀਮ ਦੀ ਅੱਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੇਹਰ ਕਰੇ ਇਸ ਨਵੀਂ ਟੀਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਕਾਮਯਾਬੀਆਂ ਬਖਸ਼ੇ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਰੀ ਕੇਮ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਤੇ ਬੜਾ ਮਾਣ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੇ। ਅੱਜ ਫਿਰ ਕੇਸਿਸ਼ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਕੇਮ ਨੂੰ ਕਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਠੀਕ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਹਰ ਜੱਥੇਬੰਦੀ, ਤੇ ਹਰ ਵੀਰ ਭੈਣ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਹੈ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਪਾਤਰ ਹੈ।

ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਸੱਭ ਪੁਰਾਣੇ ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ, ਹਮਦਰਦਾਂ ਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦਾ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ।

ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਸਫਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੇ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਅੱਜ ਆਪ ਨਾਲ ਉਹੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ।

ਗਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ । ੬-੮-੨੦੧੪ ।

ਜਦ ਉਠੇ ਸਾਂ

ਜਦ ਉਠੇ ਸਾਂ

ਜਦ ਤੁਰੇ ਸਾਂ ਘਰੋਂ

ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਯਾਰੇ

ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ

ਕੋਈ ਹੱਸਿਆ ਸੀ

ਸਿਰ- ਫਿਰੇ ਸਮਝ ਕੇ

ਪਾਗਲ ਸਮਝ ਕੇ

ਕੋਈ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ

ਛੇਕਰੇ ਹਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ

ਕਿਸੇ ਆਖਿਆ

ਹਨ ਵਪਾਰੀ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ

ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ

'ਏਜੰਟ' ਹਨ ਫਲਾਂ ਦੇ

ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ

ਉਪਜ ਹਨ ਮੈਸਮਾਂ ਦੇ

'ਦਲ ਖਾਲਸਾ'

ਔਖਾ ਹੈ ਅਖਵਾਣਾ

ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ

www.cheemahar.blogspot.in

ਤੁਸਾਂ ਪਿੜ੍ਹ ਛੱਡ ਭੱਜ ਜਾਣਾ

ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ

ਲੋਕਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ

ਪਰ ਕਾਫਲਾ ਯਾਰੇ

ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ

ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚਾਹਿਆ

ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ

ਅਸੀਂ ਵੱਧਦੇ ਰਹੇ

ਗਿਰਦੇ ਢਹਿੰਦੇ ਰਹੇ

ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਧੁੰਨ

ਸੀ ਡਾਹੁਢੀ ਬੜੀ

ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਸਾਂ

ਸੀ ਲੜਾਈ ਕੜੀ

ਨਿਸਚਾ ਸੀ ਪੱਕਾ

ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਉਸਦਾ

ਹੱਸਦੇ ਖੇਡਦੇ

ਇਹ ਲੜਾਈ ਲੜੀ

ਤਾਲਾ ਹੈ ਬੰਦ

ਫਿਰ ਜਾਰੀ ਹੈ ਜੰਗ

ਬਦਲ ਗਏ ਨੇ

ਭਾਵੇਂ ਮੈਸਮ ਦੇ ਰੰਗ

ਮੈਸਮ ਦੇ ਰੰਗ

www.cheemahar.blogspot.in

ਫਿਰ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ

ਹਵਾਵਾਂ ਦੇ ਬੁੱਲੇ

ਅੱਜ ਲੱਗਦੇ ਨੇ ਭੁੱਲੇ

ਫਿਰ ਕੱਲ ਮੁੜ

ਸਾਡੇ ਗੀਤ ਗਾਣਗੇ

ਨਿਸਚਾ ਹੈ ਪੱਕਾ

ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਉਸਦਾ

ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਤੱਕ

ਲੜਾਂਗੇ ਲੜਾਈ

ਸਾਡੀ ਫਤਹਿ ਹੈ

ਫਤਹਿ ਹੈ ਸੱਚ ਦੀ

ਫਤਹਿ ਸਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਹੈ www.cheemahar.blogspot.in

ਧੁਰ ਤੋਂ ਹੀ ਆਈ

ਨਿਸਚਾ ਹੈ ਪੱਕਾ

ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਉਸਦਾ

ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਤੱਕ

ਲੜਾਂਗੇ ਲੜਾਈ

ਜਦ ਉਠੇ ਸਾਂ

ਜਦ ਤੁਰੇ ਸਾਂ ਘਰੋਂ

ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਯਾਰੇ

ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ

.....

7.ਦਰਦ ਅਸਾਂ ਗੱਲ ਲਾਏ

ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨ ਸਾਬਣ ਮਨਜੀਤ ਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਣਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਸਪਤਾਲੋਂ ਮੁੜ੍ਹਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਹਫਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬੀਤਿਆ।

ਉਹ ਦਰਦ ਦੀ ਇੰਤਹਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਹੈ, ਤੇ ਮੈਂ ਬੇਬੱਸੀ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦੀ ਇੰਤਹਾ ਵਿੱਚੋਂ। ਜਿਸ ਔਰਤ ਨੇ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਧੱਕੇ ਖਾਏ, ਅੱਜ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਆਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਦਾਸ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹਾਂ।

ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਲਿਖਾਂਗਾ, ਬੱਸ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਲਿਖੀ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਬਸ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੰਮ ਕਰ ਜਾਵੇ.....।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

੪-੮-੨੦੧੪

ਦਰਦ ਅਸਾਂ ਗੱਲ ਲਾਏ

ਦਸ ਨੀ ਮਾਏ, ਮੇਰੀਏ ਮਾਏ

ਅਸਾਂ ਕੀ ਪਾਪ ਕਮਾਏ

ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਸੱਤੇ ਸਮੁੰਦਰ

ਸਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਆਏ

ਖੁਸ਼ੀ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਿਗਾਨੀ

ਕੇਲੋਂ ਵੀ ਨਾ ਲੰਘੇ

ਭੁੱਲ ਭੁੱਲੇਖੇ ਜੇ ਕਿਤੇ ਲੰਘੇ

ਲੰਘਦੀ ਅੱਖ ਚੁਰਾਏ

ਰੱਬ ਸਬੱਬੀਂ ਅੱਖ ਮਿਲੀ

ਸਾਡੀ ਨਾਲ ਕਦੇ ਜੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ

ਵਿਹੜੇ ਪੈਰ ਧਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਨਜ਼ਰ ਕੋਈ ਡੱਸ ਜਾਏ

ਮੰਗਣ ਗਏ ਉਧਾਰ ਅਸੀਂ

ਸਾਡਾ ਮਾਣ ਕਿਸੇ ਨਾ ਰੱਖਿਆ

ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਦਰਦ ਪਾ ਝੋਲੀ

ਹਰ ਦਰ ਨੇ ਪਰਤਾਏ

ਦਰਦਾਂ ਨਾਲ ਅਸਾਂ ਜੋੜਿਆ ਰਿਸ਼ਤਾ

ਛੱਡ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਖਹਿੜਾ

ਦਰਦਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਜਾਣ ਮੁਕੱਦਰ

ਦਰਦ ਅਸਾਂ ਗੱਲ ਲਾਏ

ਦਰਦ, ਦਰਦ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਹੋਏ

ਫੁੱਲ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਖਿੜ੍ਹ ਪਏ

ਸਾਡੇ ਵਿਹੜੇ ਫੁੱਲ ਖਿੜ੍ਹੇ

ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਰਾਸ ਨਾ ਆਏ

ਫੁੱਲ, ਮਹਿਕ, ਤੇ ਚਾਅ ਮਾਣਨ ਦਾ

ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੈ

ਮਾਏ ਤੇਰਾ ਪੁੱਤ ਬਦਕਿਸਮਤ

ਕਿਸਮਤ ਕਿਥੋਂ ਲਿਆਏ

ਕਰ ਨੀ ਮਾਏ ਹੀਲਾ ਕੋਈ

ਕਰ ਕੋਈ ਅਰਦਾਸ

ਖੁਸ਼ੀ ਦਰਦ 'ਚੋਂ ਭਾਲੀ ਅਸਾਂ ਜੋ

ਕਦੇ ਤਾਂ ਫੇਰਾ ਪਾਏ

ਦਸ ਨੀ ਮਾਏ, ਮੇਰੀਏ ਮਾਏ

ਅਸਾਂ ਕੀ ਪਾਪ ਕਮਾਏ

ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਸੱਤੇ ਸਮੁੰਦਰ

ਸਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਆਏ

8."ਕੰਡੇ ਚੁਣਦੀ ਰਹੀ ਉਹ ਸਾਰੀ ਉਮਰਾ ਹੀ"

ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨ ਸਾਬਣ ਦੱਸ ਕੂ ਦਿਨ ਹਸਪਤਾਲ ਰਹਿ ਕੇ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਆਈ ਹੈ, ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ "ਜੀ ਆਇਆਂ" ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੇਹਰ ਕਰੇ, ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਹਰੇ, ਇਸ ਅਰਦਾਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਜੋ ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਆਪ ਸੱਭ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

੨੨-੭-੨੦੧੪

ਰੱਬਾ ਓਏ ਪਿਆਰਿਆ ਰੱਬਾ

ਰੱਬਾ ਓਏ ਪਿਆਰਿਆ ਰੱਬਾ

ਸਾਡੇ ਸੁੰਨੇ ਘਰ ਦਾ ਬੂਹਾ ਵੀ ਖੜਕਾ ਦਿੰਦਾ

ਤੇਰਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ

ਸੱਭ ਦੀਆਂ ਝੋਲੀਆਂ ਭਰਨ ਵਾਲਿਆ

ਕੁੱਝ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਉਸ ਦੀ ਵੀ ਝੋਲੀ ਪਾ ਦਿੰਦਾ

ਤੇਰਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ

ਉਹ ਵੀ ਤੇਰੀ ਧੀ ਸੀ ਜੋ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੀ ਰਹੀ

ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਟਿਕਾ ਦਿੰਦਾ

ਤੇਰਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ

ਲੜੀ ਬੜੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ

ਜਿੱਤ ਉਸ ਦੀ ਵੀ ਝੋਲੀ ਪਾ ਦਿੰਦਾ

ਤੇਰਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ

ਜੇੜ ਦਿੱਤੀ ਤੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਮੇਰੇ ਨਾਲ

ਘਰ ਵੀ ਨਾਲ ਵੱਸਾ ਦਿੰਦਾ

ਤੇਰਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ

ਕੰਡੇ ਚੁਣਦੀ ਰਹੀ ਉਹ ਸਾਰੀ ਉਮਰਾ ਹੀ

ਦੇ ਚਾਰ ਫੁੱਲ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਝੋਲੀ ਪਾ ਦਿੰਦਾ

ਤੇਰਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ

ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਬਿਨਾ

ਰਹਿਮ ਤੂੰ ਝੋਲੀ ਪਾ ਦਿੰਦਾ

ਤੇਰਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ

ਰੱਬਾ ਓਏ ਪਿਆਰਿਆ ਰੱਬਾ

ਸਾਡੇ ਸੁੰਨੇ ਘਰ ਦਾ ਬੂਹਾ ਵੀ ਖੜਕਾ ਦਿੰਦਾ

ਤੇਰਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ

ਸੱਭ ਦੀਆਂ ਝੋਲੀਆਂ ਭਰਨ ਵਾਲਿਆ

ਕੁੱਝ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਉਸ ਦੀ ਵੀ ਝੋਲੀ ਪਾ ਦਿੰਦਾ

ਤੇਰਾ ਕੀ ਜਾਂਦਾ

9. ਇਹ ਸਾਵਣ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਹੈ

ਅੱਜ ਸਾਵਣ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੀਨਾ ਸੱਭ ਨੂੰ ਹੀ ਅੱਛਾ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਜਿਹਾ ਲਗਾਓ ਹੈ। ਸਾਵਣ ਦੀਆਂ ਫੁਹਾਰਾਂ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਉਡੀਕ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਬੀਤੇ ਸਾਲ ਸਾਵਣ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਤੇ ਦਿੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ। ੧੬-੭-੨੦੧੪।

ਇਹ ਸਾਵਣ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਹੈ

ਮਾਯੂਸ ਰੋਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ

ਉਦਾਸੀ ਰੋਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ ਲੜਦਾ ਹਾਂ

ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਰੋਜ਼ ਭਿੜਦਾ ਹਾਂ

ਰੋਜ਼ ਮੁਰਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਮਿੱਤਰੇ

ਲੜ ਭਿੜ ਕੇ ਰੋਜ਼ ਖਿੜਦਾ ਹਾਂ

ਲੜਾਈ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੁਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ

ਕਦੇ ਢਾਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਮੈਨੂੰ

ਕਦੇ ਉਹ ਆਪ ਢਹਿੰਦੀ ਹੈ

ਉਦਾਸੀ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੇਡ

ਮਿੱਤਰੇ ਚੱਲਦੀ ਰਹਿਣੀ ਹੈ

ਉਮਰ ਭਰ ਖੇਡਦੇ ਰਹਿਣੈ

ਉਮਰ ਭਰ ਦਰਦ ਵੀ ਸਹਿਣੈ

ਖੁਸ਼ੀ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ

ਦਰਦ ਵੀ ਕੱਦ ਪਰਾਏ ਨੇ

ਉਹ ਝਾਕਾ ਦੇ ਕੇ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ

ਦਰਦਾਂ ਘਰ ਡੇਰੇ ਲਾਏ ਨੇ

ਇਹ ਸਾਵਣ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਹੈ

ਕਦੇ ਸਾੜੇ, ਕਦੇ ਠਾਰੇ

ਐਪਰ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

ਭਾਵੇਂ ਪਿਆਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਮਾਰੇ

www.cheemahar.blogspot.in

10. ਕਦੇ ਕਦੇ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ । 21-੬-201੪ ।

ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡ "ਕਰੀਆਂ" ਵਿੱਚ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਪਿੱਛੇ ਤਿੰਨ ਸੱਕੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਤਾਏ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਖਬਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁੱਖ ਲੱਗਾ ਹੈ, ਇਹ ਖਬਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ। ਹਵਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ, ਪੈਸੇ ਦੀ, ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਦੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ ਬਹੁਤ ਖਤਰਨਾਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਭਰਾ ਕਤਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਉਮਰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਕੱਟਣਗੇ ਜਾਂ ਫਾਂਸੀਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਗੇ, ਤੇ ਦੇਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਔਰਤਾਂ ਰੁਲਣਗੀਆਂ, ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਰੋਣਗੀਆਂ। ਕੀ ਖਟਿਆ ਇਹਨਾਂ ਦੇਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ?

ਕਦੇ ਕਦੇ ਮੈਂ ਇਨਸਾਨੀ ਫਿਤਰਤ ਦੇ ਇਸ ਰੂਪ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁੱਲਦੇ ਤੇ ਪਛਤਾਏ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕੋਮੀ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਕੱਟਣਾ, ਜਾਂ ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਰੀਰਕ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਦੁੱਖ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨਾਲ ਇਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ, ਸਵੈਮਾਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਤੇ ਆਏ ਵਕਤੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਪੱਛਤਾਵੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਹੱਥ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨਸਾਨੀ ਫਿਤਰਤ, ਜਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸੁਭਾ ਵੀ ਕਹਿ ਲਵਾਂ, ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਸਾਡੀ ਜੁਝਾਰੂ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਹਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸੋਚ ਦੇ ਕੁੱਝ ਐਸੇ ਹੀ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ.....

ਇਹ ਲੜ੍ਹਨਾ ਵੀ ਜਾਣਨ

ਇਹ ਮਰਨਾ ਵੀ ਜਾਣਨ

ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਿਰਾਂ ਦੀ

ਨਹੀਓਂ ਇਹ ਕਰਦੇ

ਛੱਡਣ ਤੇ ਆਵਣ

ਤਾਂ ਸਭ ਛੱਡ ਦੇਵਣ

ਵੰਡੀਆਂ ਤੇ ਆਵਣ

ਤਾਂ ਇੱਟ ਇੱਟ ਲਈ ਲੜ੍ਹਦੇ

ਅਸਲ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਤਿਆਗਣਾ, ਛੱਡਣਾ, ਭੁੱਲਣਾ ਜਾਂ ਵਿਸਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਕਿਸੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਿੱਦ ਬਣਾ ਕੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ।

ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰੀ ਬੜ੍ਹੇ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਆਪੇ ਧਾਪੀ ਨਾਲ ਵਾਹ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਸੇ ਤੇ ਚੋਟ ਕਰਨਾ ਮੇਰਾ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਸ਼ਮਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਦੇ ਕਿਤੇ ਛਪਣ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ, ਬਸ ਮੰਨ ਦਾ ਭਾਰ ਲਾਹਣ ਲਈ ਹੀ ਲਿਖੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਇਹ ਖਬਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਹ ਕਵਿਤਾ

ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਤੇ ਦਿੱਲ ਕਰ ਆਇਆ ਹੈ ।

ਕਾਸ਼ ਇਹਨਾਂ ਦੇਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਨੇ ਘੜੀ ਪੱਲ ਰੁੱਕ ਕੇ ਸੋਚ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜਿੱਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਕੁੱਝ ਆਪਣਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮਝ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਲੋੜੀ ਕਤਲੇ ਗਾਰਤ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਅੱਜ ਇਹ ਖਬਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰਖੀ ਨਾ ਬਣਦੀ.....।

ਕਦੇ ਕਦੇ

ਕਦੇ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ

ਬਿਨ ਵਜ੍ਹਾ ਉਦਾਸੀ ਹੈ ਘੋਰ ਲੈਂਦੀ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੱਭ ਗਲਤ ਮਲਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਲੱਗਦੈ

ਹਨੇਰਾ ਹਰ ਪਾਸੇ ਪਸਰਿਆ ਲੱਗਦੈ

ਕੋਈ ਦੀਵਾ ਜਗਾਇਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੱਗਦਾ

ਘਰ ਦਾ ਚੁੱਲਾ ਮਘਾਇਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੱਘਦਾ

ਜੀ ਕਰਦੈ ਸਾਰੇ ਖਿਲਾਰੇ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵਗਾਹ ਮਾਰਾਂ
ਕਿਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਸਮਝਾਂ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਹਾਰ ਸਵੀਕਾਰਾਂ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਇਹ ਕੀ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਹੈ

ਹਰ ਪਾਸੇ ਆਪੇ ਧਾਪੀ, ਤੇਰੀ ਮੇਰੀ ਹੈ

ਮੇਰਾ ਕੀ ਹੈ, ਤੇ ਕੀ ਪਰਾਇਆ ਹੈ

ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਤੇ ਕਿਸ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ

ਕੀ, ਕਿਓਂ ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ

ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਸੱਭ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਣਾ ਹੈ

ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਦਵਾਲ ਨਹੀਂ

ਇਹ ਕਸ਼-ਮਕਸ਼ ਹੈ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦੀ, ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ

ਮਨ ਭਟਕਦਾ ਹੈ, ਰਸਤਾ ਭਾਲਦਾ ਹੈ

ਹੱਠ ਕਰ ਕੇ ਬੁਡੇ ਦੀਵੇ ਨੂੰ ਬਾਲਦਾ ਹੈ

ਸੋਚਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ 'ਚ ਗੋਤੇ ਖਾਂਦਾ ਹੈ

ਪੁਠੀਆਂ ਸਿੱਦੀਆਂ ਮਾਰਦਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਂਦਾ ਹਾਂ

ਉਹ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੈ ਹਰ ਵਾਰ ਮੇਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਮਾੜੇ ਗਜਿੰਦਰ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਉਹ ਹੱਥ ਧਰਦਾ ਹੈ

11.

22 ਜੂਨ ਵਿਆਹ ਦਿਨ 'ਤੇ

“ਸੱਜਣੀ ਦੇ ਨਾਮ”

ਬੀਬੀ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ, ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਜੇਲ ਤੇ
ਜਲਾਵਤਨੀ
29 ਸਤੰਬਰ
1981

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ‘ਚੋਂ
ਇਸ ਸਾਰੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ‘ਚੋਂ
ਚਾਹਾਂ ਚੁਣ ਚੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ
ਤੇਰੀ ਝੋਲੀ ਮੈਂ ਭਰ ਦੇਵਾਂ
ਸਾਰੇ ਦੁਖਾਂ ਕਲੇਸ਼ਾਂ ਲਈ
ਅੱਜ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ
ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਖੁਲ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਬੂਹੇ
ਸੱਜਣੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵਾਂ

ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਝਾਕ ਨਾ ਸਕੇ
ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਨਜ਼ਰ
ਤੇਰਾ ਪੱਲੂ ਨਾ ਛੂਹ ਸਕੇ
ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਗਰਮ ਹਵਾ
ਮੇਰੇ ਹਰ ਰੋਮ ਚੋਂ ਨਿਕਲੇ
ਮੇਰੇ ਹਰ ਸਾਹ ਚੋਂ ਨਿਕਲੇ
ਮੇਰੀ ਸੱਜਣੀ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ
ਇਹੀ ਦੁਆ, ਇਹੀ ਦੁਆ

©ਬਸੰਤ

09 ਫਰਵਰੀ 1992

ਕਿਸੇ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ

ਸੇਵਾ ਕੋਮ ਦੀ ਬੜੀ ਐਖੀ.....ਇਹ ਕੰਮ ਹਰੇਕ ਦੇ ਵੱਸ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਈ ਤੁਰਦੇ ਹਨ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਕੇ ਮੁੜ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਦੀ ਜੈ ਕਰਦੇ ਹਨ".....ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਲੋਕੀਂ ਜੋ ਤੁਰੇ ਪਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜਬਰ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟ ਗਏ....ਪਰ ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਨੇ ੩੩ ਸਾਲ ਤੋਂ ਉਪਰ ਜਲਾਵਤਨੀ ਕੱਟ ਕੇ ਅੱਜ ਵੀ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਕਤ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਤਾਂ ਅੱਜ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹੁਣੇ ਕੁਝ ਮਹਿਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਲੀਜ਼ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਕੋਮ ਲਈ ਦਰਦ ਅੱਜ ਵੀ ਝਲਕਦਾ ਹੈ ਪੜਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਦੋਂ ਘਰੋਂ ਤੁਰਿਆ ਮੁੜ ਵਾਪਸ ਨਾ ਗਿਆ ਅੱਜ ਵੀ ਕੋਮ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਕਵਿਤਾ ਰਾਹੀਂ ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਸਜ਼ੇਏ ਸੁਪਨੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਚ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਵੱਲ ਦਾ ਇਹ ਪੈਂਡਾ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਖਾਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ.....ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਜਲਾਵਤਨੀ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਬਸਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪੰਰਤੂ ਜਲਾਵਤਨੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਤਨੀ ਕਿਤੇ, ਜਾਨ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਬੇਟੀ ਕਿਤੇ ਹੋਰ.....ਪਰ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਲਈ ਅਰੰਭਿਆ ਸੰਘਰਸ਼ ਅੱਜ।

ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਧਰਮਪਤਨੀ ਮਾਤਾ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਜੋ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਕਾਰਨ ਜਲਾਵਤਨੀ ਕੱਟ ਰਹੀ ਹੈ, ਵੀ ਅੱਜ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹਮਸਫਰ ਨਾਲ ਦੂਰ ਰਹਿ ਕੇ ਵੀ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਸਕਾਰ ਹੋਇਆ ਵੇਖਣਾ ਲੋਚਦੀ ਹੈ, ਕਿੰਨਾਂ ਦੁਖ ਦਰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਰਿਵਾਰ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚੜਦੀ ਕਲਾ ਵਿਚ ਹੈ ਤੇ ਕੋਮ ਦੀ ਚੜਦੀ ਕਲਾ ਲੋਚਦਾ ਹੈ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਮੂਹ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਚੜਦੀਕਲਾ ਤੇ ਹੌਸਲਾ ਬਖਸ਼ੇ।

ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੋਮ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਭਾਈ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਤਦਰੁਸਤੀ ਲਈ ਅਰਦਾਸਾਂ ਕਰੀਏ

12. ਘਰਾਂ 'ਚ ਬੈਠ ਕੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰਾਜ ਮਿਲਿਆ ਕਰਦੇ

ਅੱਜ ੪ ਜੂਨ ਹੈ, ਤੇ ਅਸੀਂ ੮੪ ਦੀ ਭੱਖਵੀਂ ਜੰਗ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕੱਲ ੫ ਤੇ ਫਿਰ ੬ ਹੋਈ ਹੈ, ਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਲਹੂ ਦੇ ਚਬਚਿਓਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਾਂਗੇ।

ਹਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਵਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਧਰਮ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲਾ ਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਸ਼ੀਲ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ। ਅਸੀਂ ਲਹੇਰ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਇਹ ਸੱਭ ਕੁੱਝ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੁਣਦੇ ਬੜੇ ਬੇਬੱਸ ਜਿਹੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਾਂ। ਇਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅੱਜ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਕਰ ਲਵਾਂ ...। ਕੱਲ ਤੇ ਪਰਸੋਂ, ੫ ਤੇ ੬ ਜੂਨ ਦੇ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਕੱਲ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ/ ਮਾਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੇ ਪਰਸੋਂ "ਬੰਦ" ਦੀ ਕਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ, ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨੀ, ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੇਡਰੇਸ਼ਨ ਤੇ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਲੰਡਨ, ਫਰੈਂਕਫਰਟ, ਬਰੁਸੈਲਜ਼ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਿਊਯਾਰਕ, ਇਹਨਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਲਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨੇ ਨਾ ਰਹਿ ਜਾਇਓ । ਘਰਾਂ ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਓ, ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦਸਿਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੋਮ ਹੋ।

ਘਰਾਂ 'ਚ ਬੈਠ ਕੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰਾਜ ਮਿਲਿਆ ਕਰਦੇ,

ਜੇ ਬੇਘਰੇ ਨੇ ਹੁੰਦੇ ਅਣਿਆਈ ਮੌਤ ਮਰਦੇ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ । ੪-੬-੨੦੧੪ ।

ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੱਚ

ਜਦ ਹਕੂਮਤ ਅਜਿਹੀਆਂ

ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੱਚ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ

ਕਰਨੇ ਡਰਦੀ ਹੈ

ਇਹ ਪੂਜਾ ਕੇਂਦਰ ਨਹੀਂ

ਇਹ ਗੁਰੂ ਦਵਾਰੇ ਹਨ

ਇਥੇ ਟੱਲ ਖੜਕਦੇ ਨਹੀਂ

ਰਣਜੀਤ ਨਗਾਰੇ ਹਨ

ਹਰਮਿੰਦਰ ਦੇ ਸਾਹਵੇਂ

ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਵੀ ਹੈ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੀਰਤਨ ਹੈ

ਪਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ

ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਝੂਲਦੇ ਨੇ

ਇਥੇ ਧਰਮ ਸਿਆਸਤ ਦੇ

ਝੁਕਦੇ ਰਹੇ ਆ ਆ ਕੇ

ਸਰਦਾਰ ਰਿਆਸਤ ਦੇ

www.cheemahar.blogspot.in

ਮਿਲੀਆਂ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੀਆਂ

ਇਥੋਂ ਦੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨੇ

ਇਸਦੇ ਝੰਡਿਆਂ ਬੁੰਗਿਆਂ ਲਈ

ਲਹੂ ਡੋਲਿਆ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੇ

ਇਥੇ ਹੱਲੇ ਹੋਏ ਨੇ

ਸਿਰ ਲਹਿੰਦੇ ਆਏ ਨੇ

ਸਿਰ ਦੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਥੱਕੇ

ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਆਏ ਨੇ

ਇਥੇ ਹੱਲਾ ਜਿਸ ਕੀਤਾ

ਇਥੇ ਜੁਲਮ ਕਮਾਇਆ ਜਿਸ

ਸਿੰਘ ਐਸੇ ਜਾਬਰ ਦਾ

ਸਿਰ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਨੇ

www.cheemahar.blogspot.in

13. ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਜੀਣ ਦੇ ਸੁਪਨੇ

ਅੱਜ ਜੂਨ ਮਹੀਨਾ ਫਿਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਜ਼ਖਮ ਦਿੱਤੇ ਸੀ, ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁੜ੍ਹ ਹਰੇ ਭਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਨਾਦਰਾਂ, ਅਬਦਾਲੀਆਂ, ਮੁਗ਼ਲਾਂ, ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਲੋਹਾ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਸੀ, ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜੁਲਮ ਸਹਿ ਚੁੱਕੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਵਾਹ ਹਿੰਦੂ ਹਾਕਮਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆ। ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ "ਆਪਣੇ" ਸਮਝਦੇ ਸਨ, ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਬਾਨੀ ਆਗੂ ਜਿੰਨਾਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਉਹ ਲਫਜ਼ ਯਾਦ ਆਏ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 1੯੪੭ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਹੇ ਸਨ। ਜਿੰਨਾਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਲਫਜ਼ ਕੁੱਝ ਇੰਝ ਸਨ, "ਯੂ ਨੇਅ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਐਜ਼ ਯੂਅਰ ਕੇ ਸਲੇਵ, ਬੱਟ ਯੂ ਵਿੱਲ ਨੇਅ ਦਾ ਰੀਅਲ ਹਿੰਦੂ, ਵੈਨ ਹੀ ਵਿੱਲ ਬੀ ਦਾ ਮਾਸਟਰ ਐਂਡ ਯੂ ਵਿੱਲ ਬੀ ਸਲੇਵ"। (ਤੁਸੀਂ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹਿ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਦਾ ਅਸਲ ਪਤਾ ਓਦੋਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁਲਾਮ ਹੋਵੋਗੇ, ਤੇ ਉਹ ਹੁਕਮਰਾਨ)

ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਹੁਕਮਰਾਨੀ ਦੇ ਅਸਲ ਰੂਪ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਣ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰੀ ਤੁਰੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਰੱਬ ਹੀ ਰਾਖਾ। ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ! ਉਠੋ, ਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਰਾਹ ਫੜੋ.....।

ਇਹਨਾਂ ਲਫਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜੂਨ ਮਹੀਨੇ ਤੇ ਲਿਖੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਵਿਤਾ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ। ੧-੬-੨੦੧੪।

ਜੂਨ ਮਹੀਨਾ

ਜੂਨ ਮਹੀਨਾ ਜੱਦ ਜੱਦ ਆਵੇ

ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਹਲਚੱਲ ਮੱਚ ਜਾਵੇ

ਡੁਲਿਆ ਲਹੂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ

ਅੱਖਾਂ ਸਾਡੀਆਂ 'ਚ ਉਤਰ ਆਵੇ

ਬਹਿਣ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਸੈਣ ਨਾ ਦੇਵੇ

ਨਾ ਹੱਸਣ, ਨਾ ਰੋਣ ਦੇਵੇ

ਕੁੱਝ ਚਿਹਰੇ ਭੁੱਲਣ ਨਾ ਦੇਵੇ

ਕੁੱਝ ਚੇਹਰੇ ਮੁੜ ਯਾਦ ਕਰਾਵੇ

ਇੱਕਨਾ ਸਾਹਵੇਂ ਸਿਰ ਝੁੱਕਦਾ ਹੈ

ਇੱਕਨਾ ਤੱਕ ਅੱਗ ਲੱਗ ਜਾਵੇ

ਜੂਨ ੮੪ ਜੇ ਦਿੱਤੇ ਸੀ

ਜ਼ਖਮ ਭਰੇ ਨਹੀਂ, ਭਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣੇ

ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਜੀਣ ਦੇ ਸੁਪਨੇ

ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣੇ।

.....
14.ਆਓ ਛੇ ਜੂਨ ੨੦੧੪ ਤੱਕ ਇਕ ਇਕ ਦਿਨ ਗਿਣ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ

ਛੇ ਜੂਨ (੨੦੧੪), ਅੱਜ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਸੱਤ ਦਿਨ ਦੇ ਫਾਸਲੇ ਤੇ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਮੀ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਰੂਹ ਤੇ ਲੱਗੇ ਇਸ ਜ਼ਖਮ ਦੀ ਉਮਰ ਤੀਹ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋ ਚੱਲੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਕੋਮੀ ਪੀੜ੍ਹਾ ਦੇ ਇਹ ਤੀਹ ਵਰ੍ਹੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਵਰ੍ਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਕ ਇਕ ਦਿਨ

ਗਿਣ ਕੇ ਕੱਟੇ ਹਨ।

ਛੇ ਜੂਨ ਦਾ ਦਿਨ, ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ, ਜੋ ਸਿੱਖ ਕੋਮ ਨੂੰ ਨਾ ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਨਾ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭੁੱਲਣ, ਤੇ ਭੁੱਲਣ ਦੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬੇਗ਼ੈਰਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ।

ਪਿਆਰੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਇਸ ਦਿਨ ਹਰ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਕਰਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਗਰ ਹੋਰ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪਹਿਲੀ ਜੂਨ ਤੋਂ ਛੇ ਜੂਨ ਤੱਕ ਕੋਮ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਲੰਡਨ, ਫਰੈਂਕਫਰਟ, ਬਰੁਸੈਲਜ਼, ਨਿਊਯਾਰਕ, ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਮੁਜ਼ਾਹਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਮਿੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ। ਹਰ ਸਿੱਖ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਮੁਜ਼ਾਹਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ੫ ਜੂਨ ਨੂੰ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ, ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਅਹਿਮ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਇਸ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਨੂੰ ਵੱਧੇ ਵੱਧ ਕਾਮਯਾਬ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ "ਜੰਗ ਜਾਰੀ ਹੈ" ਨਾਮ ਹੇਠ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਦਾ ਇਤਹਾਸ ਮਹਾਂ-ਕਾਵਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਅੱਜ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ ਸੱਤਰਾਂ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਗਜ਼ਿਟਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ। ੨੯-੫-੨੦੧੪।

ਜੰਗ ਜਾਰੀ ਹੈ

ਜੂਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪੰਜ ਤਰੀਕ ਸੀ ਉਹ

ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਫੌਜਾਂ ਜੱਦ ਆ ਚੜ੍ਹੀਆਂ

ਉਥੇ ਜੰਗ ਹੋਈ ਇਕ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ

ਗੋਲੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਦੱਬ ਝੜੀਆਂ

.....

ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਤੇ ਦੂਜਾ ਵੀ ਦਿਨ ਸਾਰਾ

ਰਿਹਾ ਲਹੂ ਡੁਲਦਾ ਤੇ ਰਹੀ ਅੱਗ ਵਰ੍ਹਦੀ

ਇਕ ਪਾਸਿਓਂ ਤੇਪਾਂ ਤੇ ਟੈਂਕ ਲੜਦੇ

ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਜਜ਼ਬਾ ਤੇ ਅਣਖ ਲੜਦੀ

ਸੰਗਮਰਮਰੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਤੇੜ ਸੁਟੀਆਂ
ਬੁੰਗੇ ਬਿਲਡਿੰਗਾਂ ਟੈਂਕਾਂ ਨੇ ਢਾਹ ਦਿੱਤੇ
ਲਾਲ ਲਹੂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ
ਢੇਰ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਾਬਰਾਂ ਲਾ ਦਿੱਤੇ

ਛੇ ਜੂਨ ਦੀ ਰਾਤ ਵੀ ਆ ਪਹੁੰਚੀ
ਮੇਰਚਾ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅੜਿਆ
ਇਸ ਮੇਰਚੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਸਿੰਘ ਇਕ- ਇਕ
ਕਤਰੇ ਲਹੂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਤੱਕ ਲੜਿਆ
ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਸ਼ਾਹਬੇਗ ਸਿੰਘ ਜਨਰਲ ਇਥੇ ਛੁਟੇ ਹੋਏ ਸਨ
ਸਰੀਰ ਸਿੰਘਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ

ਹਰ ਪਾਸੇ ਬਿਖਰੇ ਕਟੇ ਛੁਟੇ ਹੋਏ ਸਨ
ਜਰਨੈਲ ਇੰਦਰਾ ਦੇ ਤੁਰੇ ਸਨ ਯਕੀਨ ਕਰਕੇ
ਜਿਹੜੀ ਭੇੜ ਬਸ ਪਹਿਰ ਦੇ ਪਹਿਰ ਦੀ ਜੀ
ਜਦੋਂ ਵਾਹ ਪਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨਾਲ
ਜੰਗ ਹੋਈ ਘਸਮਾਨ ਦੇ ਕਹਿਰ ਦੀ ਜੀ

15. ਪਰ ਅੱਜ ਕੀ ਹੈ ਹੋ ਗਿਆ ?

ਸ਼ਰਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ "ਸਰਹੰਦ ਫਤਿਹ ਦਿਵਸ" ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ੇ ਖਰੋਸ਼ ਨਾਲ ਮਨਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਤਹਾਸਕ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ
ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਗੱਲ ਹੈ।

ਬੰਦਾ ਬਹਾਦੁਰ ਨੂੰ ਤੇ ਸਰਹੰਦ ਦੀ ਫਤਿਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦੁਰ ਦੇ ਜਜ਼ਬੇ ਤੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਦੇਣਾ ਇਹ

ਅਫਸੋਸਨਾਕ ਹੈ। ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਪਹਿਲੇ ਖਾਲਸਈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਅੱਜ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨੇ ਵੀ ਡਰਨਾ, ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਫਸੋਸਨਾਕ ਹੈ।

ਬਾਦਲ ਤੇ ਮੱਕੜ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਪਰ ਪੰਥ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਭੋਲੇ ਭਾਅ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਕਿ ਬੀ ਜੇ ਪੀ ਤੇ ਮੇਦੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿ ਕੇ ਸਰਹੰਦ ਫਤਿਹ ਦੇ ਜਜ਼ਬੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਅਗਰ ਸਰਹੰਦ ਫਤਿਹ ਦੇ ਜਜ਼ਬੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜਨਾ ਤੇ ਗਵਾਚੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਭਾਗ ਲਈ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਉਠਣਾ ਤੇ ਲੜਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣੇ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।

ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ੧੯੭੨/੭੩ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਕੁੱਝ ਭਾਗ ਇੱਥੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ "ਪੰਜ ਤੀਰ ਹੋਰ" ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਇਕ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਸੀ, "ਪਰ ਅੱਜ ਕੀ ਹੈ ਹੋ ਗਿਆ" ?

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ। ੧੪-੫-੨੦੧੪

ਦਸਮੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਰਸੇ ਸੁਣੇ

ਬੰਦੇ ਦੇ ਸਾਥੀਓ ਸੁਣੇ

ਇਕ ਅਰਜ਼ ਨਿਮਾਣੀ ਸੁਣੇ

ਯੋਧਿਆਂ ਦੀ ਕੋਮ ਇਹ

ਜੁਝਾਰੂਆਂ ਦੀ ਕੋਮ ਇਹ

ਹੇ ਬੈਠੀ ਨਿਤਾਈ ਸੁਣੇ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਦੇ ਵਹਿਣ ਮੇੜੇ ਸਨ

ਮੂੰਹ ਜਾਬਰਾਂ ਦੇ ਤੋੜੇ ਸਨ।

ਜੇ ਸੱਚ ਤੋਂ ਵੀ ਸੱਚੇ ਸਨ

ਧਾਰਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜੇ ਨੱਚੇ ਸਨ।

ਜੇ ਆਰਿਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ

ਨੀਹਾਂ 'ਚ ਜਾ ਕੇ ਖੜ੍ਹ ਗਏ।

ਬੰਦ ਬੰਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਟਾਏ ਸਨ

ਤਨ ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਸਨ।

www.cheemahar.blogspot.in

ਜਾਬਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਰ ਵਿਚ

ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿਚ

ਇੰਝ ਜੰਗ ਇਕ ਚਲਦੀ ਰਹੀ

ਪਰ ਕੋਮ ਇਹ ਪਲਦੀ ਰਹੀ।

ਜੂਝਦਿਆਂ ਲੜਦਿਆਂ,

ਚਰਖੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ

ਸਰਹਿੰਦ ਫਤਹਿ ਕਰ ਲਈ

ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਵਰ ਲਈ

ਇੰਝ ਬਾਗੀਓਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣੇ

ਫਿਰ ਹੋਏ ਬਾਗੀ ਅਸੀਂ

ਲੜਦੇ ਰਹੇ ਲੜਦੇ ਰਹੇ

ਨਹੀਂ ਕਦੇ ਤੇਗ ਕਦੇ ਤਿਆਗੀ ਅਸੀਂ

ਪਰ ਅੱਜ ਕੀ ਹੈ ਹੋ ਗਿਆ

ਕਿਓਂ ਪੰਥ ਸਾਰਾ ਸੋ ਗਿਆ

ਸਾਡੀ ਤੇਗ ਨੂੰ ਕਿਸ ਡਸਿਆ

ਤੀਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਲਿਆ

ਜਾਂ ਰੱਤ ਪਾਣੀ ਹੋ ਗਿਆ

ਜਾਂ ਰੱਤ ਸਾਡਾ ਪੀ ਲਿਆ

ਜੂਝਣ ਤੋਂ ਅੱਜ ਹਾਂ ਡਰ ਰਹੇ

ਬਿਨ ਮੌਤ ਤਾਹੀਓਂ ਮਰ ਰਹੇ

ਹਾਕਮ ਅਸੀਂ ਨਾ ਬਣ ਸਕੇ

ਬਾਗੀ ਵੀ ਅੱਜ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੇ

ਨਾ ਲੜ ਸਕੇ ਜ਼ਾਲਮ ਦੇ ਨਾਲ

ਨਾ ਜੁਲਮ ਨੂੰ ਹੀ ਸਹਿ ਸਕੇ

ਹਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਆ ਗਈ

ਨੇਰੇ ਦੀ ਸੱਫ ਜਿਹੀ ਛਾ ਗਈ

.....

.....

16.ਮਾਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਮਜਬੂਰ ਬਹੁਤ ਹਾਂ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ। ੧੧ ਮਈ ੨੦੧੪

ਅੱਜ ਮਦਰਜ਼ ਡੇ ਹੈ। ਸੱਭ ਮਾਵਾਂ ਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ।

ਮਾਰਚ ੧੯੮੬ ਵਿੱਚ, ਕੋਟ ਲਖਪੱਤ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਮਾਂ ਨਾਲ ਦਿੱਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਹਾਂ।

ਅੱਜ ਸਾਡੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪਾਸੇ ਜ਼ਹਿਰ ਘੁੱਲੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਹਿਰ ਫੁੱਟ ਦੀ, ਜ਼ਹਿਰ ਟੁੱਟ ਦੀ, ਜ਼ਹਿਰ ਵੰਡੀਆਂ ਦੀ। ਵੰਡੀਆਂ ਵੀ ਐਸੀਆਂ ਕਿ ਕੋਮ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਕਿਤੇ ਗਵਾਚ ਗਿਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਵੰਡੀਆਂ ਐਸੀਆਂ ਕਿ ੮੧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਹਿਰ ਘੁੱਲੀ ੧੯੮੬ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਆਮ ਅੱਖ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆਂ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਝਲਕਾਰਾ ਪੈਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਪੰਥਕ ਮਾਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ।

ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਦੀ ਸਾਂਝ

ਦੂਰ ਮੈਂ ਤੇਤੋਂ ਦੂਰ ਬਹੁਤ ਹਾਂ

ਮਾਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਮਜਬੂਰ ਬਹੁਤ ਹਾਂ

ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ

ਚੁੱਪ ਵੀ ਲੇਕਿਨ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ

ਜਦ ਵੀ ਕੋਈ ਦਰਦ ਸਤਾਵੇ

ਜਦ ਕੋਈ ਕੰਢਾ ਚੁੱਭ ਜਾਵੇ

ਦਿਲ ਚਾਹੇ ਤੈਨੂੰ ਦਰਦ ਸੁਣਾਵਾਂ

ਪੀੜ ਦੀ ਸਾਂਝ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪਾਵਾਂ

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਦੀ ਸਾਂਝਣ

ਤੂੰ ਮਾਂ ਮੇਰੀ, ਮਹਿਰਮ ਮੇਰੀ

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਤੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ

ਤੇਰੇ ਦਸ ਫਿਰ ਕਾਹਦੀ ਚੋਰੀ

ਮੇਰੇ ਲਾਗੇ ਜੇ ਹਵਾ ਚਲਦੀ ਹੈ

ਇਸ ਵਿਚ ਮਾਏ ਜ਼ਹਿਰ ਬਹੁਤ ਹੈ

ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਖੜੀ ਹੈ ਲੱਗਦੀ

ਕਹਿੰਦੇ ਤੇਜ਼ 'ਲਹਿਰ' ਬਹੁਤ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਬੁੱਲ੍ਹਾ ਆਉਂਦੇ ਪਰਲੇ ਪਾਰੇ

ਉਸ ਵਿਚ ਮਾਏ ਮਹਿਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ

ਸਾਰੇ ਗੈਰ, ਪਰਾਏ ਸਾਰੇ

ਕੋਈ ਚਾਅ, ਕੋਈ ਸਹਿਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ

ਦਰਦ ਕੋਮ ਦੇ ਦਰਦ ਮੇਰੇ ਨੇ

ਕੋਮ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹਾ, ਮੇਰੀ ਪੀੜ੍ਹਾ

ਤੁਰਿਆ ਸਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬੂਹਿਓਂ

ਪੀੜ੍ਹ ਹਰਨ ਦਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਬੀੜ੍ਹਾ

ਪਰ ਵਕਤ ਨੇ ਮਾਏ ਰੰਗ ਬਦਲੇ ਨੇ

ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਭ ਢੰਗ ਬਦਲੇ ਨੇ

ਬਦਲੇ ਰੁੱਖ ਹਵਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ

www.cheemahar.blogspot.in

ਗੈਰਾਂ ਕੀ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ

ਇਹੀ ਪੀੜਾ ਤੇ ਇਹੀ ਦਰਦ ਹੈ

ਨਿੱਘ ਤੋਂ ਸੱਖਣੀ ਰੁੱਤ ਸਰਦ ਹੈ

ਹਾਂ ਮਾਏ ਮੇਰੀ ਪੀੜਾ ਇਹੀ ਹੈ

ਹਾਂ ਮਾਏ ਮੇਰਾ ਇਹੀ ਦਰਦ ਹੈ

ਰੁੱਤ ਸਰਦ ਤੇ ਡਾਢਾ ਪਾਲਾ

ਪਰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਟੋਟਾ ਸੂਰਜ ਮੱਘਦਾ ਹੈ

ਰਾਤ ਲੰਮੀ ਤੇ ਘੁੱਪ ਹਨੇਰਾ

ਪਰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਚੰਨ ਵਰਗਾ ਦੀਵਾ ਜਗਦਾ ਹੈ

ਮਾਏ ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ

ਮਾਏ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦਰਦ ਵੰਡਾਇਆ

ਤੂੰ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ

ਯਾਦ ਤੇਰੀ ਨੂੰ ਸੱਦ ਬੁਲਾਇਆ

ਦੂਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਦੂਰ ਬਹੁਤ ਹਾਂ

ਮਾਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਮਜ਼ਬੂਰ ਬਹੁਤ ਹਾਂ

.....

17. ਪਹਿਲੀ ਮਈ ਇਕਾਸੀ ਨੂੰ ਤੂੰ ਆਈ ਸੈਂ

ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ, ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦਾ ਤੇਤੀਵਾਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਹੈ।

ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਮੈਂ ਲਹੌਰ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਤਾਲੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਸਾਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਿੱਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਨਜ਼ਮ ਲਿਖੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਉਸੇ ਨਜ਼ਮ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ ਦੇਣੀ ਚਾਹਾਂਗਾ।

ਪਰ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਿਤੇ ਕੱਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਜਨਮ ਦਿਨ ਮੁਬਾਰਕ ਬੇਟਾ ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ । ੧ ਮਈ ੨੦੧੪ ।

ਬੱਚੀ ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਤੀਜੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੇ

ਮੇਰੀ ਬੱਚੀ

ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ

ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ

ਤੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਅਰਪਣ

ਮੇਰਾ ਹਰ ਪਲ

ਹਰ ਛਿਣ

ਤੇਰਾ ਰੋਣਾ ਤੇਰਾ ਹੱਸਣਾ

ਤੇਰਾ ਤੁਰਨਾ ਤੇਰਾ ਨੱਸਣਾ

ਮਿੱਠਾ ਮਿੱਠਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

ਤੇਰਾ ਯਾਦਾਂ ਵਿਚ ਵੱਸਣਾ

ਮੇਰੀ ਬੱਚੀ

ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ

ਤਲਵਾਰ ਦੇਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਤਲਵਾਰ

ਵਿਚਾਰ

ਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ।

ਹਾਂ ਇਹੀ ਹੈ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ

ਤਲਵਾਰ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਪਿਆਰ

ਮੇਰੀ ਬੱਚੀ

www.cheemahar.blogspot.in

ਤੇਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ

ਮੇਰੀ ਬੱਚੀ

ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ

ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ

ਤੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਅਰਪਣ

.....

18.Ik naveen kavita

ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਮੁੱਕਦੀ ਨਹੀਂ

(ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਬਾਰੇ ਫੇਸਬੁੱਕ ਤੇ ਇਕ ਮਿੱਤਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੇਖ ਕੇ ਲਿਖੀ)

ਅੱਜ ਗੱਲ ਕਰਾਂ, ਕੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂ

ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਮੁੱਕਦੀ ਨਹੀਂ

ਮਿੱਤਰਾ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨੇ

ਮੇਰੀ ਕਲਮ ਕਦੇ ਵੀ ਰੁੱਕਦੀ ਨਹੀਂ

ਮੁਗਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਬੜੀ ਕੀਤੀ

ਗੋਰਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ

ਹੁਣ ਆਈ ਗੰਗਾਘਾਟ ਦੀ ਵਾਰੀ ਹੈ

ਸਾਡੀ ਜੰਗ ਤਾਂ ਮਿੱਤਰਾ ਜਾਰੀ ਹੈ

ਨੀਲੀਆਂ ਵਾਲੇ ਗੰਗੂ ਦੇ ਯਾਰ ਬਣੇ

ਆਪਣਿਆਂ ਦੀ ਇਜ਼ਤ ਰੋਲ ਰਹੇ

ਧੀਆਂ ਕੁੱਟ ਰਹੇ, ਭੈਣਾਂ ਲੁੱਟ ਰਹੇ

ਡਾਂਗਾਂ ਨਾਲ ਖੋਪੜੂ ਖੇਲ ਰਹੇ

ਬਾਪੂਆਂ ਦੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਲਾਹ ਰਹੇ ਨੇ

www.cheemahar.blogspot.in

ਸੜ੍ਹਕਾਂ ਤੇ ਲੰਮਿਆਂ ਪਾ ਰਹੇ ਨੇ

ਹੱਕ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਵੇ

ਖਾਕੀ ਵਾਲੇ ਸੱਭ ਨੂੰ ਢਾਹ ਰਹੇ ਨੇ

ਪੰਥ ਦੀ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੋਈ

ਇਹ ਆਪਣੀ ਫਿਕਰੇ ਪਏ ਹੋਏ ਨੇ

ਨਸ਼ੇ ਵੇਚ ਰਹੇ ਨੇ, ਘਰ ਭਰ ਰਹੇ ਨੇ

ਦੌਲਤ ਦੇ ਨਸ਼ੇ 'ਚ ਤਰ ਰਹੇ ਨੇ

ਪਿਓ ਪੁੱਤ ਦੀ ਜੋੜੀ ਵਿਕੀ ਹੋਈ

ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹ ਰਹੀ

ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ

ਬੇੜੀ ਕੋਮ ਦੀ ਚਿੱਕੜੀਂ ਠੇਲ੍ਹ ਰਹੀ

ਸਾਡੀ ਬੇੜੀ ਤਰਨੀ ਸਦਾ ਸਦਾ

ਇਹਦਾ ਰਾਖਾ ਕਲਗੀਆਂ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਲਹੂ ਡੋਲ੍ਹ ਸਮੁੰਦਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਸਾਡਾ ਲਹੂ ਸਾਨੂੰ ਤਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਬਾਦਲਾਂ ਡੁੱਬ ਜਾਣਾ ਤੇ ਮੁੱਕ ਜਾਣਾ

ਨਾਮ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣਾ ਨਹੀਂ

ਅੱਜ ਲੱਗਣ ਭਾਵੇਂ ਅਸਮਾਨੀ ਚੜ੍ਹੇ

ਇੱਥੇ ਕੱਖ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ

ਅਸੀਂ ਗੀਤ ਲਹੂ ਨਾਲ ਲਿਖਣੇ ਨੇ

ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਆਪੇ ਹੀ ਗਾਣੇ ਨੇ

ਸਾਡੇ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਧਾਰੇ ਸਾਹਵੇਂ

www.cheemahar.blogspot.in

ਇਕ ਦਿਨ ਜ਼ਾਲਮ ਬਹਿ ਜਾਏ ਨੇ

ਅੱਜ ਗੱਲ ਕਰਾਂ, ਕੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂ

ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਮੁੱਕਦੀ ਨਹੀਂ

ਮਿੱਤਰਾ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨੇ

ਮੇਰੀ ਕਲਮ ਕਦੇ ਵੀ ਰੁੱਕਦੀ ਨਹੀਂ

19. ਪੁੰਡਰੀ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੱਕ

ਤੇਰਾਂ ਅਪਰੈਲ ੧੯੭੮ ਦੇ ਸਾਕੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਗੁਰਪੁਰਬ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਹਰਿਆਣਾ, ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਕੋਲ ਇਕ ਕਸਬੇ "ਪੁੰਡਰੀ" ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁੰਡਰੀ ਦੇ ਲਾਗੇ ਕੁੱਝ ਸਮਾਧਾਂ ਸਨ, ਤੇ ਸਮਾਧਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ, ਤੇ ਇੱਥੇ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਇਕ ਜੱਥੇ ਦੀ ਛਾਉਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਜੱਥੇਦਾਰ ਬਾਬਾ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਸਿੰਘ ਸਨ। ਹਰਿਆਣਾ ਪੁਲਸ ਨੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਜੱਥੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਨ। ਚਾਰ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗਰਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸੁਰਖੀਆਂ ਵੀ ਬਣੀਆਂ ਸਨ। ਸ਼ਹੀਦ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਤੇ ਇਕ ਵੱਡਾ ਇਕੱਠ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਾਲੇ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਕੁੱਝ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਵੀ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ। ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਪਰੋਟੈਸਟ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ "ਵੱਡੇ ਜੱਥੇਦਾਰ ਛਿਆਨਵੇ ਕਰੋੜੀ" ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਨਾ ਸਮਝ ਪੈਣ ਵਾਲਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਕੇ ਕੈਂਸਲ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਮੈਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਇੰਝ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਹੁਣ ਤਾਂ "ਛਿਆਨਵੇ ਕਰੋੜੀ" ਵੀ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸਮਝੌਤੇ ਕਰਦੇ ਨੇ

ਅੱਜ ਕੋਈ ਫੁਲਾ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਅਰਦਾਸ ਬਣ ਕੇ ਜਿਉਂਦੇ ਨੇ

ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਬਣ ਕੇ ਮਰਦੇ ਨੇ

ਪੁੰਡਰੀ ਵਾਲੇ ਬਾਬਾ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤ ਨੇੜਤਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਤੇ ਮਾਰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

ਤੇਰਾਂ ਅਪਰੈਲ ਦਾ ਸਾਕਾ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਬਾਦ, ਸ਼ਹੀਦ ਭਾਈ ਫੋਜਾ ਸਿੰਘ ਹੁਰਾਂ ਦੀ ਸਿੰਘਣੀ ਬੀਬੀ ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਹੁਰਾਂ ਬਾਰੇ ਇਕ ਖਬਰ ਪੜ੍ਹਨ ਬਾਦ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖੀ ਸੀ, "ਪੁੰਡਰੀ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੱਕ"। ਅੱਜ ਮੈਂ ਆਪ ਨਾਲ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੧੩.੪.੨੦੧੪

ਪੁੰਡਰੀ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੱਕ

ਇਕ ਉਹ ਵੀ

ਵਿਸਾਖੀ ਸੀ

ਜਦੋਂ ਪੰਜ ਸੀਸ

ਮੰਗੇ ਤੂੰ

ਇਕ ਇਹ ਵੀ

ਵਿਸਾਖੀ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਤੇਰੇ

ਨਾਮ ਦੀ ਖਾਤਿਰ

ਤੇਰਾਂ ਸੀਸ

ਲਹਿ ਗਏ ਨੇ

ਤੇ ਸੱਚੀ ਗੱਲ

ਕਹਿ ਗਏ ਨੇ

ਤੂੰ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ

ਕਿਹਾ ਸੀ

ਇੰਨ ਸਿੰਘਨ ਕੇ

ਦੂੰ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

ਕਹੀ ਆਪਣੀ

ਤੂੰ ਉਦੋਂ ਸੀ ਨਿਭਾਈ

ਜੇ ਬਖਸ਼ੇ ਤੂੰ ਖਤਾ ਮੇਰੀ

ਮੈਂ ਤੈਥੋਂ ਪੁੱਛਦਾਂ ਦਾਤਾ

www.cheemahar.blogspot.in

ਹੁਣ ਤੂੰ ਕੀ ਦਏਗਾ?

ਜਾਂ ਝੋਲੀ

ਭਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਹੋਰ ਕਿੰਨੇ ਲਏਗਾ?

ਤੇਰੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੋਂ

ਸਾਡੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੱਕ

ਪੁੰਡਰੀ ਚੱਲ ਕੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੱਕ

ਆ ਗਈ ਹੈ

ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਹੂ ਨੂੰ

ਅਜਮਾ ਗਈ ਹੈ

ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ

ਮੋਹਰੀ ਦੇਵੇਂ ਥਾਈ

ਦਲਾਲੀ ਕਰ ਗਏ ਨੇ

ਤੇ ਡੁਲ੍ਹੇ ਲਹੂ ਦੀਆਂ

ਉਹ ਬੁੱਕਾਂ ਭਰ ਗਏ ਨੇ

ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਐਪਰ

ਸਾਡੇ ਤੋਂ

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ

ਤੇ ਹੁਣ

ਸਾਡੀ ਤੇਗ ਨਹੀਂ ਸੋਈ

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਲਹੂ ਨੂੰ

www.cheemahar.blogspot.in

ਪਾਣੀ ਕਦੇ ਵੀ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ

ਤੇ ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਦੀ

ਸਿੰਘਣੀ ਨੇ

ਅੱਖ ਨੂੰ ਰੋਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ

ਜੇ ਬਖਸ਼ੇ

ਤੂੰ ਖਤਾ ਮੇਰੀ

ਮੈਂ ਤੈਥੋਂ ਪੁਛਦਾਂ ਦਾਤਾ

ਹੁਣ ਤੂੰ ਕੀ ਦਏਗਾ

ਜਾਂ ਝੋਲੀ

ਭਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ?

ਹੋਰ ਕਿੰਨੇ ਲਏਗਾ।

www.cheemahar.blogspot.in

20.ਤੋਰਾਂ ਅਪਰੈਲ ਤੇ ਤੋਰਾਂ ਸੀਸ

ਕੱਲ ੧੩ ਅਪਰੈਲ ਹੈ, ੧੩ ਅਪਰੈਲ ੧੯੭੮ ਨੂੰ ਭਾਈ ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ੧੩ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਨਕਲੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਸ਼ਹਾਦਤ ਪਾਈ ਸੀ।

ਅੱਜ ਮੈਂ ਆਪ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਖਬਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ੧੪ ਅਪਰੈਲ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਸੀ। ੧੪ ਅਪਰੈਲ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਅਖਬਾਰ ਪੜ੍ਹੀ, ਤਾਂ ਜਜ਼ਬਾਤ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਹਿਣੋਂ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਹ ਵੀ ਸੀ, ਤੇ ਹੰਝੂ ਵੀ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ਲਿੱਖ ਰਿਹਾ ਸਾਂ, ਜਦੋਂ ਯੂ ਕੇ ਵਾਲੇ ਮਿੱਤਰ ਮਨਮੋਹਣ ਸਿੰਘ ਹੁਰੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਤੇ ਫਿਰ ਇਕ ਇਕ ਕਰ ਕੇ ਸੱਭ ਦੇਸਤ ਸਾਡੇ ਘਰ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ।

ਉਸ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਸੋਚਿਆ, ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਵਿਚਾਰਿਆ, ਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਚੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਨਿਕਲਿਆ ਵੀ। ਤਕਰੀਬਨ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਬਾਦ, ੬ ਅਗਸਤ ੧੯੭੮ ਨੂੰ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਵੀ ਇਸੇ ਵਿਚਾਰ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ।

ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਤੇ ਸਿੱਖ ਯੂਥ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਵੈਸਾਖੀ ਨੂੰ "ਸਿੱਖ ਨੈਸ਼ਨਲਇਜ਼ਮ ਡੇ" ਵਜੋਂ ਮਨਾਉਣਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰਤਾ ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਨੌਜਵਾਨੋਂ ਰੁਕਣਾ ਨਹੀਂ, ਤੁਰਦੇ ਰਿਹਾ ਜੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਓਂ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਸਫਰ, ਸੰਘਰਸ਼

ਦਾ ਹੀ ਇਕ ਰੂਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਰਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੁੰਦਾ ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ।

੧੨ ਅਪਰੈਲ ੨੦੧੪

ਤੇਰਾਂ ਸੀਸ

ਮੇਰੇ ਮਿੱਤਰਾਂ

ਤੂੰ ਤਾਂ ਫੂਲਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ

ਯਾਰੀ ਨਿਭਾ ਲਈ ਹੈ

ਅਸੀਂ ਤਲਵਾਰ ਦੀ

ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਗੱਲ ਛੇਹੀ ਸੀ

ਤੂੰ ਬਾਜ਼ੀ ਮਾਰ ਗਿਓਂ ਮਿੱਤਰਾਂ

ਤੂੰ ਇਸਦੀ ਧਾਰ ਅਜਮਾ ਲਈ ਹੈ

ਇਕ ਫੂਲਾ ਸਿੰਘ ਸੀ

ਜਿਸ ਕੀਤੀ ਅਰਦਾਸ ਨਿਭਾਈ ਸੀ

ਅੱਜ ਵੀ ਗੂੰਜਦੀ ਹੈ ਧਮਕ

ਉਹਦੇ ਖੰਡੇ ਜੇ ਪਾਈ ਸੀ

ਉਹਦੇ ਖੰਡੇ ਨੂੰ ਮਿੱਤਰਾਂ

ਇਸੇ ਲਈ ਪ੍ਰਨਾਮ ਹੈ ਸਾਡਾ

ਇਸੇ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ

ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸਾਡਾ

ਤੂੰ ਅੱਜ ਫੇਰ

ਬੀਤੇ ਕੱਲ ਦੇ ਪੱਤਰੇ

ਸੱਚ ਕਰ ਚੱਲਿਐਂ

www.cheemahar.blogspot.in

ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਫਿਆਂ ਤੇ

ਤੇਰਾਂ ਸੀਸ ਧਰ ਚੱਲਿਐਂ

ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕੋਰੇ ਪੰਨਿਆਂ

ਮੁੜ ਲਹੂ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਸੁਨਿਹਰੀ ਦਿਨਾਂ ਨੇ

ਮੁੜ ਪੰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਨਾਮ ਕੀਤਾ ਹੈ

21.ਵੈਸਾਖੀ ੧੯੯੯-੨੦੧੪

ਵੈਸਾਖੀ ੨੦੧੪ ਅੱਜ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਦੇ ਫਾਸਲੇ ਤੇ ਹੈ। ਵੈਸਾਖੀ ਜੱਦ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਬੜਾ ਕੁੱਝ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ੧੯੯੯ ਤੋਂ ੧੯੭੮ ਤੱਕ ਸੱਭ ਕੁੱਝ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ "ਸਿੱਖ ਯੂਥ ਆਫ ਪੰਜਾਬ" ਤੇ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਵੈਸਾਖੀ ਨੂੰ "ਸਿੱਖ ਨੈਸ਼ਨਲਇਜ਼ਮ ਡੇ" ਵਜੋਂ ਮਨਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਇਕ ਕੋਮ ਵਜੋਂ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦੀ ਮੁਕੰਮਲਤਾ ਇਸੇ ਦਿਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਦਿਨ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਸਿੱਖ ਕੋਮ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਲੱਖਣ ਤੇ ਖੁਬਸੂਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਸਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਸੋਚ ਮੁਤਾਬਕ ਸਿੱਖ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਖੁਬਸੂਰਤ ਤਰੀਨ ਇਨਸਾਨ ਹੈ। ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਅਤੇ ਦਸਤਾਰ, ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਹ ਰੱਬੀ ਹੁਸਨ ਤੇ ਮਰਦਾਨਗੀ ਭਰੀ ਦਿੱਖ ਬਖਸ਼ਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਓ ਸਿੰਘੇ, ਝੂਠੇ ਫਿਲਮੀ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਚੋਂ, ਤੇ ਬਾਦਲ ਤੇ ਬਾਦਲ ਦੇ ਜੱਥੇਦਾਰਾਂ ਚੋਂ ਆਪਣੇ "ਆਈਡਲ" ਲੱਭਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕ "ਆਈਡਲ" ਵਜੋਂ ਡਵੈਲਪ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਮਾਣ ਕਰ ਸਕੀਏ।

ਅੱਜ ਆਪ ਨਾਲ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ੧੯੭੫/੭੬ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਸੀ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੧੧.੪.੨੦੧੪

੧੯੯੯ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ

ਦਿਨ ਹੈ ਵੈਸਾਖੀ ਦਾ

੧੯੯੯ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ

ਧਰਤੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਦੀ

ਸਿਰਾਂ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵੀ

" ਪਰਗਟਿਓ ਮਰਦ ਅਗੰਮੜਾ

ਵਰਿਆਮ ਇਕੋਲਾ

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ"

ਹਥ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰ ਲਈ

ਉਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ

ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ

ਇਹ ਆਖ ਸੁਣਾਇਆ

" ਇਕ ਸੀਸ ਚਾਹੀਦੈ

ਕੋਈ ਭੱਟ ਕਰੇਗਾ" www.cheemahar.blogspot.in

ਇਸ ਧਾਰੇ ਦੇ ਉਤੇ

ਕੋਣ ਸੀਸ ਧਰੇਗਾ"

ਚੁੱਪ ਦਾ ਆਲਮ

ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਦਾ ਸਾਇਆ

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕੇਹਾ

ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਨੇ ਪਾਇਆ

ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ 'ਚੋਂ

ਇਕ ਸੀਸ ਤਰ ਕੇ

ਗੁਰੁ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਇਆ

ਤਲੀ ਉਤੇ ਧਰ ਕੇ

ਇਸ ਏਕੇ ਨੇ ਪਾਂਜੇ ਦਾ

ਜਦ ਰੂਪ ਧਰਿਆ

ਬਾਬੇ ਦਾ ਬੂਟਾ

ਉਦੋਂ ਪਰਵਾਨ ਚੜਿਆ

" ਇਨ ਸਿੰਘਨ ਕੇ

ਦੂੰ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

ਯਾਦ ਕਰੇਂ

ਹਮਰੀ ਗੁਰਿਆਈ"

ਪਹਿਲਾਂ ਲਹੂ ਨਾਲ ਧੋਤੀ

ਇਹ ਧਰਤੀ ਉਹਦੇ ਬਾਲਾਂ

ਫਿਰ ਕੇਸਰੀ ਝੁਲਾਇਆ

ਸੀਸ ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਲਾਲਾਂ

ਇਕ ਝੁੱਲੀ ਹਨੇਰੀ

ਸਭ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋਇਆ

ਦਹਿਦਕਾ ਸੂਰਜ

ਸਭਰਾਵਾਂ 'ਚ ਮੋਇਆ

ਬੀਤੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ

ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਦਿਲ ਸੋਚਦੈ

ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹੀ ਕੇਸਰੀ ਦੀ

ਅੰਗ ਅੰਗ ਲੋਚਦੈ।

.....

22. ਇੱਕ ਦੁਆ

ਬੀਤੇ ਮਹੀਨੇ, ਡੇਢ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥਣ ਸੇਹਤ ਪੱਖੋਂ ਕਾਫੀ ਢਿੱਲੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਬਲਮਜ਼ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਬੜੀ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਉਤੇ ਹਾਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ ਕਦੇ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਉਸ ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੇ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਕੁੱਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਐਸੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੇਬੱਸ ਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ, ੧੯੮੨ ਵਿੱਚ ਇਕ ਅਰਦਾਸ, ਇਕ ਦੁਆ ਨੁਮਾ ਕਵਿਤਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥਣ ਲਈ ਲਿਖੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਵਿਤਾ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪ ਸੱਭ ਵੀ ਮੇਰੀ ਇਸ ਦੁਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੋਗੇ.....

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੬.੪.੨੦੧੪

ਸੱਜਣੀ ਦੇ ਨਾਮ

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ 'ਚੋਂ

ਇਸ ਸਾਰੇ ਜ਼ਮਾਨੇ 'ਚੋਂ

ਚਾਹਾਂ ਚੁਣ ਚੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ

ਤੇਰੀ ਝੋਲੀ ਮੈਂ ਭਰ ਦੇਵਾਂ

ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਕਲੇਸ਼ਾਂ ਲਈ

ਅੱਜ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ

ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਖੁੱਲਣ ਵਾਲੇ ਬੂਹੇ

ਸੱਜਣੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵਾਂ

ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਝਾਕ ਨਾ ਸਕੇ

ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਨਜ਼ਰ

ਤੇਰਾ ਪੱਲੂ ਨਾ ਛੂਹ ਸਕੇ

ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਗਰਮ ਹਵਾ

ਮੇਰੇ ਹਰ ਰੋਮ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲੇ

ਮੇਰੇ ਹਰ ਸਾਹ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲੇ

www.cheemahar.blogspot.in

ਮੇਰੀ ਸੱਜਣੀ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ

ਇਹੀ ਦੁਆ, ਇਹੀ ਦੁਆ

.....

23.ਗੱਲ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂ ਮੈਂ?

ਅੱਜ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਸਤਾਰ ਲਾਹ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਟਿਆ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਜ਼ਲੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਵੀ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਨੇ। ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਹੈ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੱਭ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। 2/3 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਇਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਬੇਬੱਸੀ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਉਸੇ ਕਵਿਤਾ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਪੀੜ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ.....

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੧੬.੩.੨੦੧੪

ਗੱਲ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂ ਮੈਂ?

ਸਿੰਘਾਂ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ

ਪੱਗਾਂ ਲਹਿ ਰਹੀਆਂ ਨੇ

ਬਦਨਸੀਬੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਯਾਰੇ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਨੇ

ਬਾਹਰ ਕੀ ਤੇ ਅੰਦਰ ਕੀ

ਇੱਕੋ ਕਹਾਣੀ ਹੈ

ਪਰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਹੈ

ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਸੌਂ ਰਹੇ ਨੇ

ਮੱਦਹੋਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਨੇ

ਕੋਈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹ ਵਿੱਚ ਹੈ

www.cheemahar.blogspot.in

ਕੋਈ ਬਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੋਇਆ ਹੈ

ਗੁਲਾਮੀ ਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ

ਫਰਕ ਭੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਇਜ਼ਤ ਤੇ ਗ਼ੈਰਤ ਲਈ

ਅੱਜ ਵਕਤ ਹੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ

ਜ਼ਮੀਰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਮੁੜ ਜਜ਼ਬਾ ਸੋਇਆ ਹੈ

ਇਹਨੂੰ ਕਿੰਝ ਜਗਾਵਾਂ ਅੱਜ

ਦੁੱਖੜਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂ ਅੱਜ

ਕਦੇ ਕਲਮ ਤੋਂ ਤਲਵਾਰ ਦਾ

ਕੰਮ ਲੈਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ

ਜੇ ਦਿੱਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ

ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ

ਸੋਚਾਂ ਨੂੰ ਟੁੰਬਦਾ ਸਾਂ

ਜਜ਼ਬੇ ਜਗਾਉਂਦਾ ਸਾਂ

ਸੁੱਤੇ ਅੰਗਿਆਰਾਂ ਨੂੰ

ਭਾਂਬੜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸਾਂ

ਅੱਜ ਕਿਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾਂ ਮੈਂ

ਗੱਲ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਾਂ ਮੈਂ

ਸੱਭ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਨੇ

ਅੱਜ ਕਿੰਝ ਜਗਾਵਾਂ ਮੈਂ?

ਸਿੰਘਾਂ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ

www.cheemahar.blogspot.in

ਪੱਗਾਂ ਲਹਿ ਰਹੀਆਂ ਨੇ

ਬਦਨਸੀਬੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਯਾਰੇ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਨੇ

24. ਇਕ ਸਵਾਲ -ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਨਵਾਂ ਸਾਲ

ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਮੁਤਾਬਕ, ਕੱਲ ਚੇਤਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਹੈ, ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ।

ਮੁਬਾਰਕ ਤੋਂ ਬਾਦ ਗੱਲ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਸੋਚਣ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਤੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ।

ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਹੋਂਦ ਦਾ ਇਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਅਫਸੋਸ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਹਿੰਦੂ ਬਿਕਰਮੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਲਗਡ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੁੱਠਾ ਗੋੜ ਦੇਣ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਹਰ ਸਿੱਖ, ਜੋ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਹਿੰਦੂਤੱਵ ਤੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਹੋਂਦ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹਸਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਕੈਲੰਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਓ, ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੌਮ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸੁਮੱਤ ਬਖਸ਼ਣ ਜੋ ਸਿਆਸੀ ਹਿੱਤਾਂ ਕਾਰਨ, ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਤੰਗ ਨਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਨਾਸਮਝੀ ਕਾਰਨ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਕੌਮੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਨੂੰ ਮਲੀਆਮੇਟ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ।

ਅਕਾਲ ਤਖੱਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਉਹ "ਪੰਥ ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਮਰਿਆਦਾ" ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਅਕਾਲ ਤਖੱਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵੀ ਛੱਡਦੇ ਤੇ ਵਿਸਾਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ ਪੰਥ ਕੋਲ, ਪੰਥ ਨੂੰ ਇਕਮੱਤ, ਤੇ ਇਕਸੁਰ ਰੱਖਣ ਦਾ। ਆਓ, ਮੁੜ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਰਾਹ ਪਈਏ।

ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਮੌਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਮਿਲੇ ਜੁਲੇ ਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੧੩-੩-੨੦੧੪

ਇਕ ਸਵਾਲ -ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਨਵਾਂ ਸਾਲ

ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਨਵਾਂ ਸਾਲ

ਚੜ੍ਹਿਆ ਰੀੜਾਂ ਨਾਲ

ਹਰ ਪਾਸੇ ਹਰਿਆਲੀ ਦਿੱਸੇ

ਫੁੱਲ ਖਿੜੇ ਨੇ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੇ

ਚਿੱਟੇ, ਪੀਲੇ, ਲਾਲ

ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਨਵਾਂ ਸਾਲ

ਚੜ੍ਹਿਆ ਰੀੜਾਂ ਨਾਲ

ਨਵੀਂ ਰੁੱਤ ਤੇ ਰੰਗ ਨਵੇਂ ਨੇ

ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਚਹਿਕ ਨਵੀਂ ਹੈ

ਪ੍ਰੇਮ ਰੁੱਤ ਦੀ ਮਹਿਕ ਨਵੀਂ ਹੈ

ਚੀਂ ਚੀਂ ਕਰਦੇ ਨਵੇਂ ਬੋਟਾਂ ਨੂੰ

ਪੰਛੀ ਰਹੇ ਨੇ ਪਾਲ

ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਨਵਾਂ ਸਾਲ

ਚੜ੍ਹਿਆ ਰੀੜਾਂ ਨਾਲ

ਪੰਥ ਦਾ ਵਿਹੜਾ ਐਪਰ ਸੁੰਨਾ

ਉਜੜਿਆ, ਉਜੜਿਆ

ਹਰ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਛਾਈ

ਕੀ ਬੁੱਢਾ, ਕੀ ਬਾਲੂ

ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਨਵਾਂ ਸਾਲ

ਚੜ੍ਹਿਆ ਰੀੜਾਂ ਨਾਲ

ਨਵੀਂ ਰੁੱਤ ਲੱਗੇ ਰੁੱਸੀ ਰੁੱਸੀ

ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਹਿਰ ਘੁਲੀ ਹੈ

ਜ਼ਹਿਰ ਫੁੱਟ ਦੀ, ਜ਼ਹਿਰ ਟੁੱਟ ਦੀ

ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ ਕੋਮ ਹੋ ਗਈ

ਕੋਮ ਦਾ ਮੰਦੜਾ ਹਾਲ

ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਨਵਾਂ ਸਾਲ

ਚੜ੍ਹਿਆ ਰੀੜਾਂ ਨਾਲ

ਸਮਝ ਨਾ ਪੈਂਦੀ

ਹੱਲ ਨਾ ਸੁੱਝਦਾ

ਗਲਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀ

ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਮਾਇਆਜਾਲ

ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਨਵਾਂ ਸਾਲ

ਚੜ੍ਹਿਆ ਰੀੜਾਂ ਨਾਲ

ਡੋਰੇਦਾਰ ਬਣੇ ਹਥਿਆਰ

ਬਿਪਰਨ ਦੇ ਬਣ ਪੈਰੋਕਾਰ

ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਹੈਂਕੜ ਕਾਰਨ

ਛਿੱਤਰੀ ਵੰਡਣ ਦਾਲ

ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਨਵਾਂ ਸਾਲ

ਚੜ੍ਹਿਆ ਰੀੜਾਂ ਨਾਲ

ਕਲਗੀਆਂ ਵਾਲੇ ਪੰਥ ਸਾਜਿਆ

ਵਰਣਵੰਡ ਦੀਆਂ ਢਾਹ ਦੀਵਾਰਾਂ

ਨਵੀਆਂ ਵੰਢੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ੍ਹ ਵੰਡਿਆ

ਪੰਥ ਗੁਰੂ ਦਾ ਡੋਰੇਦਾਰਾਂ

ਰਾਹ ਗੁਰੂ ਦਾ ਜੋੜਨ ਵਾਲਾ

ਰਾਹ ਡੋਰੇ ਦਾ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ

www.cheemahar.blogspot.in

ਕਿਸ ਰਾਹ ਪੈਣਾ, ਕਿਸ ਰਾਹ ਤੁਰਨਾ

ਪੰਥ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਸਵਾਲ

ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਨਵਾਂ ਸਾਲ

ਚੜ੍ਹਿਆ ਰੀੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ

25.

ਧੀ, ਭੈਣ, ਪਤਨੀਏ, ਮਾਤਾਏ

ਦੁਨੀਆਂ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਚੱਲਦੀ ਏ

ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ

ਜੱਦ ਜਨਮੇ ਹੱਥ ਕਿਓਂ ਮੱਲਦੀ ਏ

ਸੱਭ ਧੀਆਂ, ਭੈਣਾਂ, ਮਾਵਾਂ, ਤੇ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥਣ ਨੂੰ "ਵੁਮੈਨ ਡੇ" ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੮.੩.੨੦੧੪

26.

ਭਾਵੇਂ ਰਾਤ ਲੰਮੀ ਬੜੀ ਹੈ

ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਸਵੇਰਾ

ਹਨੇਰੇ ਨੇ ਆਖਰ ਮੁੱਕਣੈ

ਕੀਹਨੇ ਰੋਕਣੈ ਸਵੇਰਾ

ਅੱਜ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਐਖੈ

ਕੱਲ ਹੋਣੈ ਗਜਿੰਦਰ ਤੇਰਾ

ਤੂੰ ਹੋਵੇਂ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇਂ

ਪਰ ਹੋਣੈ ਤੇਰਾ ਸਵੇਰਾ

ਸ਼ਾਮ ਢੱਲ੍ਹ ਚਲੀ ਹੈ

ਰਾਤ ਵੀ ਹੈ ਲੰਘ ਜਾਣੀ

ਸਾਡੇ ਬਾਦ ਸਾਡੇ ਮਿੱਤਰਾਂ

ਸਾਡਾ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਜੇਰਾ

27.ਜਰਨੈਲਾਂ ਦਾ ਜਰਨੈਲ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ । ੧੨.੨.੨੦੧੪

ਸੈਂਟਰਲ ਜੇਲ ਕੋਟ ਲਖਪਤ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਬੈਠਕੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਦੀ ਕਾਵਿ-ਕਥਾ 'ਜੰਗ ਜਾਰੀ ਹੈ' ੧੯੮੮ ਵਿਚ ਪਾਠਕਾਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਵਿ-ਕਥਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਹੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੀਆਂ ਕੁੱਝ ਸੱਤਰਾਂ ਅੱਜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਜਰਨੈਲਾਂ ਦਾ ਜਰਨੈਲ

ਫਿਰ ਇਕ ਉਠਿਆ ਸੂਰਮਾ

ਜਰਨੈਲਾਂ ਦਾ ਜਰਨੈਲ

ਉਹਦੇ ਸਿੱਧੇ ਪੱਧਰੇ ਬੋਲਾਂ ਨੇ

ਲਾਹ ਸੁੱਟੀ ਚਿਰਾਂ ਦੀ ਮੈਲ

ਮੈਲ ਜਿਸ ਮੈਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਰਾਹ

ਯੋਧਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਕੋਮ ਨੂੰ

ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾ

ਰਣ-ਤੱਤੇ ਦੇ ਸੂਰਮੇ

ਦਿੱਤੇ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਪੁੱਤ ਬਣਾ

ਇਸ ਅਣਖੀ ਜਰਨੈਲ ਨੇ

ਲਿਆ ਕੁਰਾਹਿਓਂ ਮੋੜ

ਵਿਰਸੇ ਤੋਂ ਟੱਟਿਆਂ ਨੂੰ

ਦਿੱਤਾ ਮੁੜ ਵਿਰਸੇ ਨਾਲ ਜੋੜ

.....

28.ਬਸੰਤ ਆਈ ਲੰਘ ਗਈ ਨਜ਼ਰਾਂ ਚੁਰਾ ਕੇ.....

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ | 7.2.2018 |

ਫੇਸਬੁੱਕ ਤੇ ਬਸੰਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੀ ਇਕ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਜ਼ਲ ਯਾਦ ਆਈ ਹੈ, ਜੋ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਉਹ ਦੌਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਵੀ ਸਲਾਖਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਦੀ ਦੇਖਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਂ। ਲਹੌਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਬਸੰਤ ਬਹੁਤ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ.....।

ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਡਦੇ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੇ ਪਤੰਗ ਮੇਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅੱਛੇ ਲੱਗਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂਕਾ ਮਿਲਣ ਤੇ ਪਤੰਗ ਉਡਾਣਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

੧੯੮੩ ਵਿੱਚ ਸਲਾਖਾਂ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਿਆਂ ਬਸੰਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤੇ ਇਹ ਗਜ਼ਲ ਉਹਨਾਂ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਹੀ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੈ
.....।

ਗਜ਼ਲ

www.cheemahar.blogspot.in

ਬਸੰਤ ਆਈ ਲੰਘ ਗਈ ਨਜ਼ਰਾਂ ਚੁਰਾ ਕੇ

ਪਤੰਗ ਉਡਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਛੁਪਾ ਕੇ।

ਪਰਿੰਦੇ ਤੈਰਦੇ ਹੋਵਣਗੇ ਵਿਚ ਹਵਾਵਾਂ ਦੇ

ਕੋਈ ਪਰ ਖਿਲਾਰ ਕੇ ਤੇ ਕੋਈ ਫੜਫੜਾ ਕੇ।

ਫੁੱਲ ਖਿੜੇ ਹੋਣਗੇ ਅਨੇਕ ਰੰਗਾਂ ਦੇ

ਕਿਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕਿਤੇ ਪੀਲੇ ਕਿਤੇ ਸੂਰਖੀ ਸਜਾ ਕੇ।

ਮਹਿਕਾਂ ਖਿਲਰੀਆਂ ਹੋਵਣਗੀਆਂ ਹਵਾਵਾਂ ਵਿਚ

ਭਾਵੇਂ ਮੁੜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ ਨਿਤ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਆਕੇ।

ਮੇਰੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਰਹੇ ਨੇ ਬੁਲੰਦ ਸਿਖਰਾਂ 'ਤੇ

ਹਮਸਾਇਆਂ ਕੈਦ ਕਰ ਲਿਆ ਭਾਵੇਂ ਗੱਲਾਂ 'ਚ ਲਾ ਕੇ।

ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਮਹਿਕ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਉਡਾਣ

ਹਰ ਖੁਸ਼ੀ ਮਾਣੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ।

ਐ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਖਾਲਿਸਤਾਨ

ਤੇਰੇ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਤੇਰੇ ਸੁਪਨੇ ਸਜਾ ਕੇ।

ਬਸੰਤ ਆਈ ਲੰਘ ਗਈ ਨਜ਼ਰਾਂ ਚੁਰਾ ਕੇ

ਪਤੰਗ ਉਡਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਛੁਪਾ ਕੇ।

.....

29.

ਦੇਸ਼ਤੇ, ੧੯੯੦ ਵਿੱਚ, ਲਹੋਰ ਦੀ ਕੋਟ ਲੱਖਪਤ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਅੱਜ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।
ਕਦੇ ਕਦੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਐਸੇ ਹਾਲਾਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੰਦਾ ਕੁੱਝ ਕਹਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਤੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ
.....। ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕੋਈ ਨਜ਼ਮ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੬.੨.੨੦੧੪

www.cheemahar.blogspot.in

ਦਰਦ ਦੀ ਦਲਦਲ

ਸਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ ਹੈ ਸੱਜਣੀ

ਦਰਦ ਸਾਰੇ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਸਹਿਣਾ

ਆਪਣੇ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਪੀੜ੍ਹ ਰੱਖਣਾ

ਉਫ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਕੁੱਛ ਨਾ ਕਹਿਣਾ

ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹਾਸੇ ਵੰਡਣਾ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਦਰਦ ਲੈਣਾ

ਲੁੱਸ ਰਿਹਾ ਭਾਵੇਂ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ

ਦਿਖਾਵੇ ਲਈ ਫਿਰ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ

ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਹਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਘੀ ਨੱਪ ਕੇ

ਆਪਣਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਜੀਣਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਭ ਬਰਾਬਰ

ਜ਼ਹਿਰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਹੀ ਪੀਣਾ

ਇਹੀ ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਐ

ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ ਅਸਾਂ ਗਲ ਲਗਾਇਐ

ਦਰਦ ਦੀ ਇਸੇ ਦਲਦਲ 'ਚ ਸੱਜਣੀ

ਅਸਾਂ ਪਿਆਰ ਆਪਣੇ ਦਾ ਫੁੱਲ ਖਿੜਾਇਐ

ਸਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ ਹੈ ਸੱਜਣੀ

ਦਰਦ ਸਾਰੇ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਸਹਿਣਾ

ਆਪਣੇ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਪੀੜ ਰੱਖਣਾ

ਉਫ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਕੁੱਛ ਨਾ ਕਹਿਣਾ

www.cheemahar.blogspot.in

30.

ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀਓ, ੨੬ ਜਨਵਰੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਤੇ ਕੇਸਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਝੁਲਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਵਿਲੱਖਣ ਹੋਂਦ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹਸਤੀ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕਰੋ।

ਰੁੱਤ ਕੇਸਰੀ ਦੀ ਆਈ

ਜਵਾਨੀ ਲਈ ਅੰਗੜਾਈ

ਮੁੜ੍ਹ ਕਾਫਲੇ ਉੱਠ ਖੜੋਏ

ਨਵੇਂ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ

ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਿਲ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝੋ, ਤੇ ਆਪਣੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਕਰੋ, ਕੇਸਰੀ ਝੁਲਾ ਕੇ ਕਰੋ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ। ੨੪-੧-੨੦੧੪

31.

ਹਰ ਸਾਲ ੨੬ ਜਨਵਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਹਿੰਦੂ ਲੀਡਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਿਸਾਹਘਾਤ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਲਾਂਬੂ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨਾਲ ਵਿਸਾਹਘਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਨਿੱਘ ਮਾਣਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਮਹਿਰੂਮ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖ ਹਿੱਤਾਂ ਤੇ ਸਿੱਖ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਠੇਸਿਆਂ ਹੋਇਆ ਵਿਧਾਨ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਧਾਨ, ਅਕਾਲੀ ਦੱਲ ਸਮੇਤ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰ ਅਗਨਭੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਸਤ ਅਕਾਲੀ ਲੀਡਰ ਇਸ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਅਗਨਭੱਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਤੀ ਗਰਜ਼ਾਂ ਕਰ ਕੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੀ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅਕਾਲੀ ਦੱਲ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿੱਪ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਤਾਂ ਇਹ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਦ “ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨ, ਨਿਸ਼ਾਨ, ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ” ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੀ, ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੀ, ਪਰ ਅਫਸੋਸ ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਕਾਲੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿੱਪ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਹ ਚੁਣਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਮਝੌਤੇ ਕੌਮ ਲਈ ਕੁੱਝ ਹਾਸਿਲ ਕਰ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਅਫਸੋਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਣਾ, ਪਰ ਸਮਝੌਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।
www.cheemahar.blogspot.in
ਖੈਰ ਬੜਾ ਲੰਮਾ ਏ ਕਿੱਸਾ ਆਪਣੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ।

ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਤੇ ਹੋਰ ਸੱਭ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪਸੰਦ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਵੀਕਾਰਿਆ, ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਰਵਾਇਤ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਨੇ ਇਸ ਵਾਰ ਵੀ ੨੬ ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ “ਵਿਸਾਹਘਾਤ ਦਿਨ” ਐਲਾਨਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੇ ਬਾਈਕਾਟ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਤੇ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨੀ ਵੱਲੋਂ ੨੪ ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੱਭ ਦੇਸਤਾਂ, ਮਿੱਤਰਾਂ, ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਨੂੰ ਭਰਵਾਂ ਕਾਮਯਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਰੋਲ ਪਲੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ੨੬ ਜਨਵਰੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹਰ ਪਿੰਡ, ਕਸਬੇ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਈਕਾਟ ਦਾ ਅਮਲੀ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕੇਸਰੀ ਝੰਡੇ ਝੁਲਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਅੱਛੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਲੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਵੀ ਇਹ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

੧੯੭੩/੭੪ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਦਿਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖੀ ਸੀ, “੨੬ ਜਨਵਰੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ”, ਜੋ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ “ਪੰਜ ਤੀਰ ਹੋਰ” ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਆਪ ਨਾਲ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਮੁੜ੍ਹ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ.....

26 ਜਨਵਰੀ 'ਤੇ ਸਿੱਖ

ਛੱਬੀ ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਜਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ
ਹਿੰਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਮੇਰੇ ਹਮ-ਮਜ਼ਹਬ
ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਜ਼ਰਾ ਗੌਰ ਕਰੋ
ਜਾਂ ਹਿੰਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੋ।
ਕੀ ਇਸ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੋਏ
ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦਾ
ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ?
ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਰਖਿਅਕ ਹਕੂਮਤ ਨੇ
ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ
ਤੁਹਾਡਾ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਪੀਤਾ?
ਕੀ "ਸੰਵਿਧਾਨ ਉਲੰਘਣਾ"
ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ
ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੋਏ?

ਜਾਂ ਕਈ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤ
'ਸੰਵਿਧਾਨ ਰਖਿਅਕਾਂ'
ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਮੋਏ?
ਸੁਣਿਐ ਤੁਸੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੇ
ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ
ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਤੀਹ ਸਾਲ
ਕਿਵੇਂ ਲੰਘੇ ਕਿਵੇਂ ਬੀਤੇ?
ਜੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ
ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ
ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਗੇ
ਤਾਂ ਆਣੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਹੀ ਹੱਥੀਂ
ਲਾਬੁ ਲਾਉਗੇ...।

ਭਾਈ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਜੇਲ ਤੇ ਜਲਾਵਤਨੀ
29 ਸਤੰਬਰ 1981

32. www.cheemamar.blogspot.in

ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ.....21 ਜਨਵਰੀ 2008-18

ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ, 21 ਜਨਵਰੀ, ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਲਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। 21 ਜਨਵਰੀ 2008 ਨੂੰ ਬੱਬਰ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇ ਬੁੜੈਲ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਚੋਂ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਕੇ, ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀਵਾਰਾਂ ਟੱਪ ਕੇ ਭਾਰਤੀ ਹਾਕਮਾਂ ਦਾ ਗ਼ਰੂਰ ਭੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਬੱਚਾ ਵੀ ਇਸ ਸਫਲਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਸੂਰਮੇ ਸਿੰਘ ਭਾਵੇਂ ਸਾਲ/ਡੇਢ ਸਾਲ ਬਾਦ ਮੁੜ ਜ਼ਾਲਮ ਭਾਰਤੀ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕੰਜੇ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬੁੜੈਲ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੀਨਾ ਚੀਰ ਕੇ ਜੋ ਆਜ਼ਾਦੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹੇਗੀ।

ਇਹ ਸੱਭ ਯੋਧੇ ਕੌਮ ਦੇ ਹੀਰੇ, ਤੇ ਹੀਰੇ ਹਨ। ਤਾਰਿਆਂ ਸੰਗ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਇਹਨਾਂ ਸੱਭ ਯੋਧਿਆਂ ਨੂੰ ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਲਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਵਿਤਾ, "ਵਿਸਵਾਸ" ਇਹਨਾਂ ਯੋਧੇ ਵੀਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸਵਾਸ ਹੀ ਸਾਡੀ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ। 21-1-2018।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ

ਤੇਰੇ ਚਰਨਾਂ 'ਚ

ਮੈਂ ਕੁਝ ਭੇਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

ਲਫਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਤੁਪਕੇ ਲਹੂ ਦੇ

ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ

ਕਰੀਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਐ ਦਾਤਾ

ਤੇਰੇ ਚਰਨਾਂ 'ਚ ਧਰਦਾ ਹਾਂ

ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਦਾਤਾ

ਕਦੇ ਉਹ ਦਿਨ ਵੀ ਆਵਣਗੇ

ਜਦੋਂ ਪੈਣਾ ਦੇ ਬੁਲੇ ਵੀ

ਮੇਰੇ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਵਣਗੇ

ਜਦੋਂ ਸਤਲੁਜ ਧਾਰੇ ਵੀ

ਮੇਰੇ ਗੀਤਾਂ ਸੰਗ ਵਹਿਣੇ ਨੇ

ਜਦੋਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵੀ

ਮੇਰੇ ਹੀ ਗੀਤ ਕਹਿਣੇ ਨੇ

ਜਦੋਂ ਹਰ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਵੀ

ਬਣੇਗੀ ਸਾਜ਼ ਗੀਤਾਂ ਦਾ

ਤੇਰੀ ਤਲਵਾਰ 'ਚੋਂ ਹੋਇਆ ਜੇ ਹੈ

ਆਗਾਜ਼ ਗੀਤਾਂ ਦਾ

ਜਦ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉਤੇ

www.cheemahar.blogspot.in

ਕੇਸਰੀ ਲਹਿਰਾਇਆ ਕਰੇਗਾ

ਮੈਂ ਤਦ ਹੋਵਾਂ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵਾਂ

ਮੇਰਾ ਹਰ ਲੂੰ ਤੇਰੇ ਹੀ ਗੀਤ

ਫਿਰ ਵੀ ਗਾਇਆ ਕਰੇਗਾ

.....

33.

ਪੂਰੇ ਚੰਨ੍ਹ ਦੀ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਬਹੁਤ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਵੱਲ। ਚੰਨ੍ਹ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮੇਰੀਆਂ ਕਈ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਚੰਨ੍ਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਸੁਪਰ ਮੂਨ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਦੇਰ ਰਾਤ ਤੱਕ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਕੱਲ ਵੀ ਪੂਰੇ ਚੰਨ੍ਹ ਦੀ ਰਾਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਸੀ ਹੀ ਇਕ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਕਵਿਤਾ ਯਾਦ ਆਈ। ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਵਿਤਾ ਅੱਜ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੧੬.੧.੨੦੧੩

ਪੂਰੇ ਚੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆਂ

ਪੂਰੇ ਚੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆਂ

ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਆ ਗਈ

ਫਿਰ ਤੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਵਾਂਗ

ਉਸ ਤੇ ਵੀ

ਨੇਰ੍ਹੇ ਦੀ ਚਾਦਰ ਜਿਹੀ ਛਾ ਗਈ

ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇਹ ਨਜ਼ਾਰਾ

ਦੇਖਿਆ ਮੈਂ ਦੇਰ ਤੱਕ

ਅੱਖਾਂ 'ਚ ਵਸਾ ਕੇ ਰਖਿਆ

ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਤੱਕ

ਰੰਗ ਵਟਾਉਂਦਾ ਚੰਨ੍ਹ

www.cheemahar.blogspot.in

ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਵੱਸ ਗਿਆ

ਕੁਦਰਤ ਕਿੰਨੇ ਭੇਦ

ਬੀਤੀ ਰਾਤ ਦੱਸ ਗਿਆ

ਪੂਰੇ ਚੰਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆਂ

ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਆ ਗਈ

ਫਿਰ ਤੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਵਾਂਗ

ਉਸ ਤੇ ਵੀ

ਨੇਰੇ ਦੀ ਚਾਦਰ ਜਿਹੀ ਛਾ ਗਈ

34. "ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਚੜ੍ਹ ਮੱਚੀ ਹੋਈ" ਹੈ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੧੯.੧੨.੨੦੧੩

www.cheemahar.blogspot.in

੧੬ ਦਿਸੰਬਰ ਦਾ ਦਿਨ ਇਸ ਉਪਮਹਾਂਦੀਪ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਅਤਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਿਨ ਹੈ, ਜੋ ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਗੋਲਿਆ ਜਿਹਾ ਹੀ ਲੰਘ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਿਨ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਟੋਟੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਿਰਦਾਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ "ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਚੜ੍ਹ ਮੱਚ ਗਈ" ਸੀ।

ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਚੜ੍ਹ ਮੱਚੀ ਨੇ ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਭ ਗੈਰ-ਹਿੰਦੂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ, ਤੇ ਕੋਮੀਅਤਾਂ ਦੇ ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਦਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬੀ ਜੇ ਪੀ, ਲਫਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਫੇਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਭ ਗੈਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ "ਹਿੰਦੂਕਰਣ" ਕਰਨ ਨੂੰ ਫਿਰਦੇ ਨੇ। ਇਕ ਧਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਣ ਤੇ ਦੂਜੀ ਭਾਰਤੀਕਰਣ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮਨੋਰਥ ਦੇਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਬਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰੋਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਤੇ ਹੋਰ ਘਿਨਾਉਣੇ ਤੋਂ ਘਿਨਾਉਣੇ ਗੁਨਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੱਡੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੁੱਚੇ ਸਿੰਘ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਜਮਾਤਾਂ ਤੇ ਹਕੂਮਤ ਦੀ, ਤੇ ਫਿਰ ਹੱਕ ਤੇ ਇਨਸਾਫ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ "ਅਤਿਵਾਦੀ" ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੱਸੋ ਲੋਕੇ ਕਿ ਸਿੱਖ ਕੀ ਕਰਨ?

ਸ਼ਹੀਦ ਫੇਰੂਮਾਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ਵੱਲ ਵੱਧਦਾ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, ਇਹਨਾਂ ਭਾਰਤ ਮਾਤਾ ਦੇ ਸਪੂਤਾਂ ਦੀ ਸੇਹਤ ਤੇ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਜਿਸ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਵਾਹ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ ਤੇ

ਸਾਨੂੰ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਬਲਕਿ ਲੰਮੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਾਹਗੁਰੂ ਮਹਰ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਵਖਰੀ ਗਲ ਹੈ।

੧੬ ਦਿਸੰਬਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਸਾਲ ਬਾਦ, ੧੯੮੫ ਵਿੱਚ "ਢਾਕਾ ਫਾਲ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇਕ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਸੇਚ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਦਿਨ ਭੁੱਲਣੇ ਤੇ ਭੁੱਲਣ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

“ਢਾਕਾ ਫਾਲ”

16 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਦਾ ਦਿਨ, ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਐਸੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਢਾਕਾ ਫਾਲ' ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਚੌਵੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਢਾਕਾ ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਫ਼ੌਜਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਫ਼ੌਜਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹਥਿਆਰ ਸੁੱਟਣੇ ਪਏ ਸਨ, ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਹਿੰਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, 'ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼' ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜਿੱਤ ਹਾਰ, ਅਛਾਈ ਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹਾਦਰੀ ਤੇ ਬੁਜ਼ਦਿਲੀ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤੀ ਮੀਡੀਆ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਲਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਜਿੱਤ ਸੀ, ਤੇ ਹਾਰ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਵਾਰਥੀ ਤੇ 'ਨਾ-ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼' ਰਵਈਏ ਦੀ।

'ਢਾਕਾ ਫਾਲ' ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਸਮਾਂ ਬਾਦ ਭਾਰਤੀ ਏਜੰਸੀ 'ਰਾਆ' ਦੇ ਇੱਕ ਰਿਟਾਇਰਡ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਸੀ 'ਇਨਸਾਈਡ ਰਾ' (inside raw)। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ, 'ਰਾਆ' ਦੇ ਇਸ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ 'ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ' ਦੇ 'ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼' ਬਣਨ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਖ਼ੁਫ਼ੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਭਾਏ ਰੋਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬੜੇ ਫ਼ਖ਼ਰੀਆਂ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। 'ਰਾਆ' ਦੇ ਇਸ ਸਾਬਕਾ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ, 1948 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਢਾਕਾ ਵਿਚ ਬੰਗਾਲੀ ਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੁੱਝ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਭਾਰਤੀ ਖ਼ੁਫ਼ੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਭਾਸ਼ਾਈ ਐਜੀਟੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵਾਦ ਦਾ ਬੀਜ, ਬੀਜਣ ਲਈ ਘੁਸਪੈਠ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਵਿਚ ਇਹੀ ਬੀਜ ਇੱਕ ਤਨਾਵਰ ਦਰਖ਼ਤ ਬਣਿਆ, ਜੋ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਕਾਰਨ ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਢਾਕਾ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਖ਼ਾਲਕ ਜਮਾਤ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਢਾਕਾ ਉਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਤਾਕਤ ਦਿੱਤੀ। ਸੋਚਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸਫ਼ਲਤਾ, ਇੰਨੀ ਛੇਤੀ ਮਿਲੀ ਕਿਵੇਂ। ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਾਦ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਕੂ ਗਹਿਰਾਈ ਤੱਕ ਜਾਣਦਾ ਤੇ ਸਮਝਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਗਲ ਬੜੇ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿ 'ਪਾਕਿਸਤਾਨ' ਦੇ ਨੀਤੀਵਾਨ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਹੀ ਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। 1948 ਵਿਚ, ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਬੰਗਾਲੀ ਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਵਿਚ ਐਜੀਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ, ਐਨ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਮਸਲਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। 1948 ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਸਲੇ ਉੱਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਉੱਭਰਨਾ ਸਾਫ਼ ਤੇ

ਸਪਸ਼ਟ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਜਜ਼ਬਾਤ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ਿੱਦਤ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਗਏ। ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ ਐਜੀਟੇਸ਼ਨ ਚੱਲੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਖਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬੇ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਿੱਖ ਹੋਮਲੈਂਡ, ਤੇ ਫਿਰ ਸਿੱਖ ਹੋਮਲੈਂਡ ਤੋਂ ਬਾਦ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਲੱਗਾ, ਪਰ ਅਫਸੋਸ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਨੀਤੀਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਹਲ ਹੀ ਨਾ ਮਿਲੀ। ਮੈਂ ਕੁੱਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਮਜ਼ਮੂਨ ਵਿਚ ਕਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਵਾਂਗਾ, ਕਿ ਜੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਨੀਤੀਵਾਨਾਂ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸਿੱਖ ਤਹਿਰੀਕ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼ ਬਣਦਾ, ਜਾਂ ਨਾ ਬਣਦਾ, ਪਰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਖ਼ੈਰ।।।। ਭੁੱਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਲੇ ਸੁਧਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

‘ਢਾਕਾ ਫਾਲਾ’ ਤੋਂ ਦੇ ਕੂ ਦਿਨ ਬਾਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ, ‘ਸਿੱਖ ਸੁਕਰਾਤ’ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਿੱਖ ਦਾਨਿਸ਼ਵਰ, ਸਿਰਦਾਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ‘ਢਾਕਾ ਫਾਲਾ’ ਉੱਤੇ ਤਬਸਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ‘ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਚੜ੍ਹ ਮੱਚ ਗਈ ਹੈ’। ਸਿਰਦਾਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਇਸ ਉਪ-ਮਹਾਂਦੀਪ ਵਿਚ ਗ਼ੈਰ ਹਿੰਦੂ ਕੌਮਾਂ, ਕੌਮੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਅਕਲੀਅਤਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੇ ਛੋਟੇ ਦੇਸ਼ਾਂ, ਭਾਰਤੀ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਗ਼ੈਰ ਹਿੰਦੂ ਕੌਮਾਂ, ਤੇ ਅਕਲੀਅਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਕੇਵਲ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਹਿਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ।।।। ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹਮਲਾ, ਬਾਬਰੀ ਮਸਜਿਦ ਦਾ ਢਾਹਿਆ ਜਾਣਾ, ਹਜ਼ਰਤ ਬੱਲ ਦਰਗਾਹ ਤੇ ਹਮਲਾ, ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰੀਆਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ ਸਭ ‘ਢਾਕਾ ਫਾਲਾ’ ਤੋਂ ਬਾਦ ‘ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਚੜ੍ਹ ਮੱਚੀ ਦੇ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹਨ। ਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੁਕਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ‘ਢਾਕਾ ਫਾਲਾ’ ਦੀ ਭਾਜੀ ਮੋੜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਫ਼ਰਕ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਮੁਸਲਿਮ ਮੁਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਵਾਲਾ ਰੁਤਬਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਫ਼ੌਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੋ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਾਲੇ ਮੁਸਲਿਮ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨੀ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਸ ਲਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਹੈ, ਤੇ ਇਸ ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼ ਬਹੁਤਾ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ, ਬੱਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਫ਼ਾਸਲੇ ਤੇ, ਯਾਨੀ ਦੋ ਨੰਬਰ ਤੇ ਖੜਦਾ ਹੈ।

ਦੱਖਣੀ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਥਾਈ ਅਮਨ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਾਰਤ ਟੁੱਟਦਾ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸ਼ਿਕੰਜੇ ਹੇਠਾਂ ਫਸੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸੀ ਹਿੰਦੂ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਫ਼ਰੋਬੀ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨਾਲ ਵਰਗਲਾ ਕੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਖਾਲਿਸਤਾਨ, ਕਸ਼ਮੀਰ, ਨਾਗਾਲੈਂਡ, ਆਸਾਮ, ਤੇ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਥਾਈਂ ਚਲ ਰਹੇ ਕੌਮੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਸਭ ਟੁੱਟ ਰਹੇ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਉੱਭਰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਲਾਮਤਾਂ ਹਨ।

ਕਿੰਝ ਮਾਰੇਗਾ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ
ਅਸੀਂ ਖੁਸਬੂ ਹਾਂ
ਹਵਾਵਾਂਚ ਖਿਲਰ ਜਾਵਾਂਗੇ।
ਕੋਣ ਰੋਕੇਗਾ
ਅਸਾਡੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ
ਵਧਾਂਗੇ ਬਣ ਕੇ ਬੁਲੇ ਹਵਾਵਾਂ ਦੇ।
ਜੀਵਾਂਗੇ, ਸਿਰ ਉਠਾ ਕੇ ਜੀਵਾਂਗੇ
ਬਣ ਕੇ ਪਰਚਮ ਕੌਮ ਦਾ
ਲਹਿਰਾਵਾਂਗੇ।
ਲੜਾਂਗੇ, ਧਰ ਕੇ ਤਲੀ ਤੇ ਲੜਾਂਗੇ
ਫਤਹਿ ਸਾਡੀ ਹੈ
ਫਤਹਿ ਅਸੀਂ ਪਾਵਾਂਗੇ।
ਲਹੂ ਨਾਲ ਲਿਖਾਂਗੇ
ਕਿਸਮਤ ਕੌਮ ਦੀ
ਨਕਸ਼ਾ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਬਣਾਵਾਂਗੇ।
ਤਾਰਿਆਂ ਸੰਗ ਲਿਖਾਂਗੇ-
'ਖਾਲਿਸਤਾਨ'
ਖੁਦ ਵੀ ਤਾਰੇ ਬਣ ਕੇ ਖਿਲਰ ਜਾਵਾਂਗੇ।
ਕਿੰਝ ਮਾਰੇਗਾ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ
ਅਸੀਂ ਖੁਸਬੂ ਹਾਂ
ਹਵਾਵਾਂਚ ਖਿਲਰ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਭਾਈ ਗਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੇਲ ਤੇ ਜਲਾਵਤਨੀ 29 ਸਤੰਬਰ 1981

ਰੁੱਤ ਕੇਸਰੀ ਦੀ ਆਈ
ਜਵਾਨੀ ਲਈ ਅੰਗੜਾਈ
ਮੁੜ ਕਾਫਲੇ ਉਠ ਖੜੋਏ
ਨਵੇਂ ਮਾਰਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ
ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੂਹੇ ਖੁਲ੍ਹਣੇ
ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਬਾਹਰ ਆਣਾ
ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈਣਾ
ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਣਾ
ਤਕਦੀਰ ਮੁੜ ਤੇ ਲਿਖਣੀ
ਨਕਸ਼ੇ ਨਵੇਂ ਬਣਾਣਾ
ਇਹੀ ਹੈ ਸਾਡੀ ਸੋਚ
ਇਹੀ ਹੈ ਸਾਡਾ ਨਿਸਚਾ
ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਧਰਤ ਉਤੇ
ਮੁੜ ਕੇਸਰੀ ਲਾਹਰਾਣਾ
ਗਜ਼ਿੰਦਰ ਦੇ ਹਿੰਸਾ ਆਇਐ
ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਲੈਣਾ
ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਗੀਤ ਲਿਖਣਾ
ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਣਾ

spot.in

ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਕੌਮ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ
ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਧਰਤ ਉਤੇ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹਨਾਂ
ਮੁੜ ਕੇਸਰੀ ਲਾਹਰਾਣਾ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੀ ਕਵਿਤਾ।
ਰੁੱਤ ਕੇਸਰੀ ਦੀ ਆਈ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੀ ਕਵਿਤਾ।
ਜਵਾਨੀ ਲਈ ਅੰਗੜਾਈ ਗਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।
ਮੁੜ ਕਾਫਲੇ ਉਠ ਖੜੋਏ
ਨਵੇਂ ਮਾਰਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ

3-12-2013

37.ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ- ਦੇਸਤੇ ਸਾਥ ਦਿਓ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ।

17-12-2013

ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਰਭਜਨ ਮਾਨ, ਤੇ ਹੁਣ ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ ਨੇ ਅੰਬ ਸਾਹਿਬ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰ ਕੇ ਭਾਈ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕੁੱਝ ਕਲਾਕਾਰ ਵੀਰ ਗਏ ਹਨ, ਤੇ ਕੁੱਝ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਆਏ ਹਨ । ਇਹ ਸੱਭ ਸਲਾਹੁਣਯੋਗ ਹੈ, ਜੀ ਆਇਆਂ ਕਹਿਣਯੋਗ ਹੈ ।

ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਲਾਕਾਰ ਵੀਰ, ਜੋ ਪੰਥ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹੱਕੀ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ, ਹੁਣ ਆਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ । ਰੱਬ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਰੋਸਾਏ ਤੇ ਵਢਿਆਏ ਹੋਏ ਇਹਨਾਂ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਮੌਕਾ ਹੈ ਪੰਥ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਿਖਾਣ ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਉਤਾਰਨ ਦਾ । ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲਣ, ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਜੋ ਹਾਲੇ ਵੀ ਚੁੱਪ ਨੇ । ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਫੀਰ ਬਣ ਕੇ ਮੁੰਬਈ ਦੀ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਪੰਜਾਬੀ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰੇਰ ਕੇ ਅੰਬ ਸਾਹਿਬ ਲਿਆਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਵੀਰਾਂ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਰ ਖੜ੍ਹਿਆਂ ਚੋਂ ਨੇੜੇ ਆਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਰਾਹ ਦੇਣ । ਸਾਡੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਸੱਭ ਨੂੰ ਕਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ । ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਵੱਧੇ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਸੂਝ ਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਲਾਕਾਰੇ, ਸਾਹਿਤਕਾਰੇ, ਅਧਿਆਪਕੇ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਓ, ਆਓ, ਸੱਭ ਆਓ, ਤੇ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਵੰਡਾਓ ।

ਆਓ, ਸੱਭ ਆਓ, ਕਿਸਾਨੇ, ਮਜ਼ਦੂਰੇ, ਵਪਾਰੀਓ ਸੱਭ ਆਓ ।

ਪੰਥ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਓ, ਸੱਭ ਆਓ ।

ਦੇਸਤੇ ਸਾਥ ਦਿਓ

ਦੂਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਨਾ ਵੇਖੋ

ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਰਾਤ ਦਿਨ

ਦਰਦਾਂ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਸਾਗਰ ਤਰਦੇ ਹਾਂ।

ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ,

"ਕੋਮ ਅੱਜ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਹੈ"

ਜੇ ਛੱਟਾ ਖੂਨ ਦਾ ਦੇ ਕੇ

ਇਹਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਜਗਾਇਆ ਨਾ

ਲਹੂ ਦੀ ਲਾਲੀ ਸੰਗ

ਅਸਾਂ ਕੋਮ ਦਾ

ਜੇ ਰਾਹ ਰੁਸ਼ਨਾਇਆ ਨਾ

ਤਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੇ

ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ

ਤੇ ਸਾਡੇ ਮੱਥੇ ਲਗੀ ਕਾਲਖ ਨੂੰ

ਕਿਸੇ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ।

.....

38. ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਕੋਮ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੀ ਕਵਿਤਾ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੩.੧੨.੨੦੧੩

ਰੁੱਤ ਕੇਸਰੀ ਦੀ ਆਈ

ਰੁੱਤ ਕੇਸਰੀ ਦੀ ਆਈ

ਜਵਾਨੀ ਲਈ ਅੰਗੜਾਈ

ਮੁੜ੍ਹ ਕਾਫਲੇ ਉਠ ਖੜੋਏ

ਨਵੇਂ ਮਾਰਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ

ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੂਹੇ ਖੁਲ੍ਹਣੇ

ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਬਾਹਰ ਆਣਾ

ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਰਾਹ ਪੈਣਾ

ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਣਾ

ਤਕਦੀਰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਲਿਖਣੀ

ਨਕਸ਼ੇ ਨਵੇਂ ਬਣਾਣਾ

ਇਹੀ ਹੈ ਸਾਡੀ ਸੋਚ

ਇਹੀ ਹੈ ਸਾਡਾ ਨਿਸ਼ਚਾ

ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਧਰਤ ਉਤੇ

ਮੁੜ ਕੇਸਰੀ ਲਹਿਰਾਣਾ

ਗਜਿੰਦਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਓ

ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਲੈਣਾ

ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਗੀਤ ਲਿਖਣਾ

ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਣਾ

ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਧਰਤ ਉਤੇ

ਮੁੜ ਕੇਸਰੀ ਲਹਿਰਾਣਾ

ਰੁੱਤ ਕੇਸਰੀ ਦੀ ਆਈ

ਜਵਾਨੀ ਲਈ ਅੰਗੜਾਈ

ਮੁੜ ਕਾਫਲੇ ਉਠ ਖੜੋਏ

ਨਵੇਂ ਮਾਰਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ

.....

39.

ਭਾਈ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸ਼ਹੀਦ ਫੇਰੂਮਾਨ ਵਾਂਗ ਤੇੜ ਨਿਭਾਉਣੀ

ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ।

੨੩.੧੧.੨੦੧੩

ਭਾਈ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮੁਹਾਲੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਥਕ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਮਕਸਦ ਹੈ। ਕੋਮੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਰਹੇ, ਜੇਲਾਂ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਅੱਜ ਦਾ ਇਕ ਅਹਿਮ ਕੋਮੀ ਮੁੱਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਕੋਮ ਦੀਆਂ ਹਮਦਰਦੀਆਂ ਇਸ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਭਾਈ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਭਾਰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਪੰਥ ਵਿੱਚ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲਾਂ ਦਾ ਇਕ ਲੰਮਾ ਇਤਹਾਸ ਹੈ। ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ ਮੋਰਚੇ ਦੌਰਾਨ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਲੀਡਰ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲਾਂ, ਤੇ ਮਰਨ ਵਰਤ ਰੱਖ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਮਕਸਦ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੇ ਅਰਦਾਸਾਂ ਭੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਤ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੰਤ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਤੱਕ ਸਿੱਖ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਇਕ ਲੰਮਾ ਚੈਪਟਰ ਹੈ, ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲਾਂ, ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀਆਂ ਦਾ। ਕਿਸ ਤਰਾਂ੍ਹ ਭਾਰਤੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਲਾ ਕੇ ਸੰਤ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਤੇ ਚੁਕਿਆ ਗਿਆ, ਤੇ ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿੱਖ ਕੋਮ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਤੇ ਅੱਡਰੀ ਹਸਤੀ ਵਾਲੀ ਸੋਚ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਉਣ ਦਾ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਸੱਭ ਅੱਜ ਇਤਹਾਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਸੰਤ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ, ਤੇ ਸੰਤ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਰਨ ਵਰਤ ਤੇ "ਅਗਨ ਭੱਟ" ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰਾਮੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਇਸ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਤੁਹਾਡਾ ਵਰਤ ਅੱਜ ਸ਼ਾਇਦ ਦੱਸਵੇਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਉਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ, ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਪੈਣੇ ਇਕ ਦੇ ਦਿਨ ਬਾਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜੱਥੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤੇ ਅਖੀਰ ਜੂਸ ਦੇ ਗਲਾਸ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਕੇ ਹੁਕਮ ਵੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਮੈਂ ਆਪ ਨੂੰ ਜੋ ਅਪੀਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਹਰ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ, ਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਹਾਮੀ ਸਿੱਖ/ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਿੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜੱਦ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਹੀਦ ਫੇਰੂਮਾਨ ਵਾਂਗ ਤੇੜ੍ਹ ਨਿਭਾਉਣੀ, ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਵੱਲ ਨਾਂਹ ਦੇਖਣਾ।

ਸਾਡੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਆਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ।

.....

40.ਆਓ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੮.੧੧.੨੦੧੩

ਅੱਜ ਫੇਸਬੁੱਕ ਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇਸਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪਾ ਕੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਕੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸਿੱਖੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ?" ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਦਾਦਾ ਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ, ਪਿਓ

ਦਾਹੜੀ ਕੱਟਣਵਾਲਾ, ਤੇ ਪੋਤਰਾ ਮੋਨਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਤੋਂ ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ, ੧੯੮੮ ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਕਿਸੇ ਰਸਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਲੇਖ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਤੇ ਦਿੱਲ ਕਰ ਆਇਆ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇਹ ਲੇਖ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਤੱਕ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਮੇਂ ਦਾ ਫਾਸਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਤਸਵੀਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲੀ? ਆਓ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ।

ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ, ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ, ਪਰ....

ਯੂ ਕੇ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਪਰਚੇ "ਪੰਜਾਬ ਟਾਇਮਜ਼ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ" ਦੇ 10, ਜੂਨ 98 ਦੇ ਅੰਕ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕੀ ਸਫੇ ਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਛਪੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਜ ਦੀ ਸਿੱਖ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦੀ ਸਹੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। "ਲਓ! ਪੰਜਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ" ਇਸ ਕੈਪਸ਼ਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲੱਗੀ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਵੁਲਵਰਹੈਂਪਟਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਤੇ ਤਿੰਨ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ ਪਹਿਲੀ, ਤੇ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਯਾਨੀ ਨਵੇਂ ਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪੜਦਾਦਾ, ਤੇ ਨਕੜਦਾਦਾ, ਦਸਤਾਰਾਂ ਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ੇ ਹੋਏ ਦਾੜਿਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਗੁਰਸਿੱਖੀ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਦਾਦਾ ਘੋਨਾ ਮੋਨਾ ਹੈ, ਤੇ ਪਿਓ ਨੇ ਨਾਲ ਕੰਨਾ ਵਿੱਚ ਮੁੰਦਰਾਂ ਵੀ ਪਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਟਾਇਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ, ਚੌਥੀ, ਤੇ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧਾਈ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕੰਮ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਤਸਵੀਰ ਛਾਪ ਕੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਟੁੱਟ ਰਿਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 1968/69 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸਾਂ, ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਖਿੱਚ ਨਵੀਂ ਨਵੀਂ ਪਈ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਰੁਝਾਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਝੂਰੀ ਦਾ ਸੀ, ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਖਿੱਚ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਰੁਝਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਉਪਜੀ ਚਿੰਤਾ, ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠਲ੍ਹ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੀ ਬਣਿਆਂ ਸੀ। ਦੇਸਤਾਂ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੈਠਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਮੁਬਾਹਸਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਜੋ ਗਲ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਕਰਿਆ ਕਰਦਾ ਸਾਂ, ਅਜ ਫੇਰ ਯਾਦ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਤੇ ਲੱਗਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲੀਆ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲੈਂਦਾ ਸਾਂ, ਤੇ ਕੁੱਝ ਦੇਸਤਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਗਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਦੇਸਤਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਕਟਵਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੈਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਸਿੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣ। ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੇਰਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜ ਵੀ ਦਰੁਸਤ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪੀੜ੍ਹੀ ਕੇਸ ਕਟਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਸਿੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਹੀ ਰਹਿਣ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਦੇ ਕਦਮ ਹੋਰ ਦੂਰ ਜਾਣੇ ਰੋਕਣਾ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਓਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਭਾਵ ਅਗਰ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤਮਾਕੂ ਨੋਸ਼ੀ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਅਜੀਬ, ਜਾਂ ਵੱਖਰੀ ਗਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਾਡਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਨਾਲ ਜੁੜ੍ਹਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਾਂ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ

ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਂਗ ਪੜ੍ਹਦਾਦੇ, ਨਕੜਦਾਦੇ ਹਰ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਜੇ ਹੋਣ ਵੀ, ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਰ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਓਥੇ ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਲਈ ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਓਨਾ ਹੀ ਓਪਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਗ਼ੈਰ ਸਿੱਖ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਲਈ। ਕੇਸ ਕਟਵਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤਮਾਕੂ ਪੀਣੇ ਰੋਕਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਸਿੱਖੀ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ, ਘਰ ਦੀ ਕਿਸੇ "ਐਂਟੀਕ ਸ਼ੈ" ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ। ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਕਟਵਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ, ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਮੇਹਰ ਕਰੇ, ਪਰ ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿਓ, ਤੇ ਦਾਦਾ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਪਰਤ ਕੇ ਕਿੰਨੀ ਰੂ ਦੂਰ ਤੱਕ ਦੇਖ ਸਕੇਗਾ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਚਿੰਤਤ ਹੋਇਆਂ ਨੇ ਖ਼ਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਖਿੱਚ ਖਾਦੀ ਸੀ, ਓਦੋਂ ਤੋਂ ਅਜ ਤੱਕ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਲਹਿਰ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ, ਫਿਰ ਲਹਿਰ ਨੇ ਸਿਖਰਾਂ ਛੋਹੀਆਂ, ਤੇ ਸਿਖਰਾਂ ਛੋਹ ਕੇ ਮੁੜ੍ਹ ਬੱਲੇ ਵੀ ਆ ਪਈ ਹੈ। ਅਜ ਜਦੋਂ ਵੀ ਖ਼ਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਦੌਰ ਦੀ, ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਦੇਣ ਇਹ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਿੱਖੀ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਰਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਮੁੜ੍ਹ ਤੋਂ ਜੋੜਿਆ। ਨੌਜਵਾਨ ਨਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਤੀ ਖਿੱਚ ਅਤੇ ਮਾਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਸੋਹਣੀਆਂ ਦਸਤਾਰਾਂ ਤੇ ਦਾਹੜੀਆਂ ਹਰ ਪਾਸੇ ਸ਼ੋਭਾ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਦਿੱਸਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਖ਼ਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਨਾਲ ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਲਗਦਾ ਹੈ ਓਵੇਂ ਹੀ ਖ਼ਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੈਣ ਨਾਲ ਆਈ ਮਾਯੂਸੀ ਦਾ ਅਸਰ ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਤੀ ਖਿੱਚ ਤੇ ਮਾਣ ਭਾਵਨਾ ਉਤੇ ਵੀ ਮਨਫੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਤੇ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮੰਨੀ ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦਾ ਅਸਰ ਲੋਕਾਈ ਉਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜ ਭਾਗ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਉਪਜੀ ਉਮੀਦ ਵੀ ਲੋਕਾਈ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਕਿ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਲੇ ਖ਼ਾਲਸਈ ਦੌਰ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਅੰਦਰ ਜੋ ਮਾਯੂਸੀ ਛਾਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖੀ ਸਰੂਪ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇੰਨੀ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਿ ਕੁੱਝ ਲਿਖਤਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ 80 ਲੱਖ ਤੋਂ 18 ਲੱਖ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ। ਖ਼ਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਨੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੀ ਜੋ ਉਮੀਦ ਕੌਮ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਾਈ ਸੀ, ਅਜ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਮੀਦ ਮਾਯੂਸੀ ਦੇ ਆਲਮ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਓਸ ਦਾ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਅਸਰ ਸਿੱਖ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਉਤੇ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਹੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਉਤੇ ਲਹਿਰ ਦੀ ਮਾਯੂਸੀ ਦਾ ਅਸਰ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸੇ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਪਰ ਅਸਰ ਪੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ।

ਅਜ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਮੁੱਚਾ ਪੰਥ, ਖ਼ਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾ ਵਰ੍ਹੇ ਗੰਢ ਮਨਾਉਣ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੰਥ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਚੋਜ਼ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ੀਨਤ ਬਣਿਆਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਖ਼ਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਇਸ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾ ਵਰ੍ਹੇ ਗੰਢ ਤੱਕ ਸਮੁੱਚੇ ਖ਼ਾਲਸਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਗਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ 99 ਦੀ ਵਿਸਾਖੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕੇਵਲ 10 ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਨਸੂਬੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁ ਚਰਚਿਤ, ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ "ਅੱਠਵੇਂ ਅਜੂਬੇ" ਵਜੋਂ ਉਸਾਰੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗਲ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਇਹ ਕਹਾਵਤ ਨਹੀਂ ਢੁੱਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿ "ਜਦੋਂ ਕੋਮਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਬਾਹਰੀ ਦਿਖਾਵਿਆਂ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਰੁਚਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ"। ਅਜ ਪਹਿਲੀ ਲੋੜ ਕੋਮ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਝੱਖੜਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕੇ, ਤੇ ਕਿਸੇ ਕੋਮ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਾਕਤ ਉਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੋੜ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸ ਰੱਸ ਰਹੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ, ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ, ਤੇ ਰਹੁ ਰੀਤ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ, ਲੋੜ ਹੈ, ਕੋਮੀ ਧੁਰੇ ਅਕਾਲ ਤੱਖਤ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਤੇ ਜੋੜੀ ਰੱਖਣ ਦੀ, ਲੋੜ ਹੈ, ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਸੀ ਮਾਣ ਭਾਵਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਅਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀ ਰਹੇ। ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਟੁੱਟ ਰਹੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਠੱਲ੍ਹ ਵੀ ਤਾਂ ਹੀ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕੇਗੀ, ਜੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੋਹ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕੋਮੀ ਮੋਹ ਤੇ ਕੋਮੀ ਚੇਤਨਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਰਹੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੋਮੀ ਮੋਹ ਤੇ ਕੋਮੀ ਚੇਤਨਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਏਗੀ, ਉਥੇ ਬਾਹਰਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਟੁੱਟੇਗਾ।

ਅਜ ਜਦੋਂ ਕਿ 99 ਦੀ ਵਿਸਾਖੀ ਤੱਕ ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਅਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਵੀ ਹੈ, ਕਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਮਰਿਯਾਦਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕਸੁਰਤਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸੁਚੇਤ ਰਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਪਿੱਛਲੇ ਕੁੱਝ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕੋਮ ਵਿੱਚ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਤੰਗਨਜ਼ਰੀ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਦੀ ਚੜ੍ਹਤ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ, ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ "ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼" ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਨਾਲੋਂ ਤੋੜਨ ਵਾਲੀ "ਵਸਤ" ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੰਪ੍ਰਦਾਵਾਂ ਦੇ ਲੇਬਲਾਂ ਵਾਲੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਵੱਖਰੀ ਮਰਿਯਾਦਾ, ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਤੋਂ ਤੋੜਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਕਸਦ ਦੀ ਹੀ ਨਫੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਕਾਲ ਤੱਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜੱਥੇਦਾਰ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਤੇ ਪੰਥ ਦੇ ਸੂਝਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਫੇਰੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। 1999 ਦੀ ਵਿਸਾਖੀ ਪੰਥ ਲਈ ਨਵੀਂ ਤਾਕਤ ਤੇ ਨਵੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤਾਂ ਹੀ ਲੈ ਕੇ ਆ ਸਕੇਗੀ, ਜੇ ਨਵੀਂ ਤਾਕਤ ਤੇ ਨਵੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

41.

42.

ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਇਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਵਿਤਾ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਪੰਥ ਦੇ ਨਾਮ ਹੈ, ਇਕ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਨਾਮ ਹੈ, ਤੇ ਇੱਕ ਪੰਥ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ 'ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਦਲਾਲਾਂ' ਦੇ ਨਾਮ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜਿੰਨਾਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਥ ਵਿਚਲੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਦਲਾਲਾਂ ਨੇ ਮਾਰਿਆ ਹੈ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੧.੧੧.੨੦੧੩

ਬਾਰ ਪਰਾਏ

ਮੰਨੂ ਸਾਡੀ ਦਾਤਰੀ

ਅਸੀਂ ਮੰਨੂ ਦੇ ਸੇਏ

ਜਿਓਂ ਜਿਓਂ ਮੰਨੂ ਵੱਢਦਾ

ਅਸੀਂ ਵੂਣੇ ਚੋਣੇ ਹੋਏ

ਜਦ ਕਦੇ ਵੀ ਡੁਲਿਆ

ਵੀਰਾਂ ਮੇਰਿਆਂ ਦਾ ਖੂਨ

ਹੋਇਆ ਮੇਰੀ ਕੋਮ ਵਿਚ

ਪੈਦਾ ਇਕ ਜਨੂੰਨ

ਫੇਰ ਜਨੂੰਨੀ ਬੰਦਿਆਂ

ਲਿੱਤੇ ਬਦਲੇ ਆਣ

ਨਿੱਵੀਆਂ ਧੋਣਾਂ ਆਕੜੀਆਂ

ਜਾਂ ਲੱਥੀਆਂ ਵਿਚ ਘਮਸਾਣ

ਮੁੱਲ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਪੈ ਗਏ

ਪਰ ਖਤਮ ਸਕੇ ਨਾ ਹੋ

ਇਕ ਸੀਸ ਦੇ ਗਿਰਦਿਆਂ

ਉੱਠ ਪੈਂਦੇ ਕਈ ਸੇ

ਪਈ ਨਵਾਬੀ ਥਾਲ ਵਿਚ

ਅਸੀਂ ਰੋਲੀ ਠੁੱਡਾਂ ਮਾਰ

ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਹੱਕ ਤਾਂ

ਦਿੱਤਾ ਨੀਲੇ ਦੇ ਅਸਵਾਰ

ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੀ ਛਾਂ ਵਿਚ

ਅਸੀਂ ਦਿੱਤੇ ਤਖਤ ਠੁਕਰਾ

ਅੱਜ ਪਰ ਮਿੱਠੀ ਜ਼ਹਿਰ ਨੇ

ਕਈ ਦਿੱਤੇ ਸੀਸ ਝੁਕਾ

ਅੱਜ ਲੀਡਰ ਮੇਰੀ ਕੋਮ ਦੇ

ਹੋਏ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਦਲਾਲ

ਕਿਸ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਫੋਲੀਏ

ਅਸੀਂ ਕੋਮ ਦਾ ਮੰਦਾ ਹਾਲ

ਪੁੱਤਾਂ ਤੇਰਿਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਦਾ

ਕਈ ਵੇਰਾਂ ਮੁੱਲ ਪਿਆ

ਅਜੇ ਕੱਲ ਤਾਂ ਪੁੰਡਰੀ ਵਿਚ ਇਹ

ਨੇਟਾਂ ਨਾਲ ਤੁੱਲ ਗਿਆ

ਤੂੰ ਤੇਗ ਜੇ ਦਿੱਤੀ ਕੋਮ ਨੂੰ

ਅੱਜ ਗਈ ਜੰਗਾਲੀ ਉਹ

ਅਨੰਦਪੁਰ ਪਈ ਬੰਦੂਕ ਵੀ

ਗਈ ਲੰਮੀ ਨੀਂਦੇ ਸਉਂ

ਸੁਣ ਐ ਤਖਤਾਂ ਵਾਲਿਆ

ਅਸੀਂ ਸਹਿ ਨਾ ਸਕੀਏ ਹੋਰ

'ਬਾਰ ਪਰਾਏ' ਮਾਲਕਾ

ਅਸੀਂ ਬਹਿ ਨਾ ਸਕੀਏ ਹੋਰ

'ਕੋਊ ਕਿਸੀ ਕੇ ਰਾਜ ਨਾ ਦੇ ਹੈ

ਜੇ ਲੇ ਹੈ ਨਿਜ ਬਲ ਸੇ ਲੇ ਹੈ

ਬਲ ਬੰਦੂਕ ਅਨੰਦਪੁਰੀ

ਤੂੰ ਝੋਲੀ ਸਾਡੀ ਵਿਚ ਪਾ

ਅਸੀਂ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਕੋਮ ਦੀ

ਅੱਜ ਦੇਈਏ ਫੇਰ ਗੰਢਾ

43. www.cheemahar.blogspot.in

ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਉਠੇ, ਤੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ

ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀਓ,

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ।

ਭਾਰਤੀ ਹਾਕਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਸਿਰ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਕਰਜ਼ ਉਤਾਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਹੀਦ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਹੁਰਾਂ ਦਾ ਕੱਲ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜਾ ਹੈ ।

ਪਰਸੋਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ । ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਦਿਨ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਵੱਡਾ ਮਹਤੱਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ।

੩੧ ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਪੰਥਕ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੇ ਫੁੱਲ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੱਭ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਹੁਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਕਾਲ ਤੱਖਤ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਦਿਨ ਮਾਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਦਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ਹੈ ।

੧ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਪੰਥਕ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖਸ ਫਾਰ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜਨੇਵਾ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਯੂ ਐਨ ਓ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਤਲੇਆਮ ਨੂੰ ਕਤਲੇਆਮ ਕਰਾਰ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਦੱਸ ਲੱਖ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਦਿਨ ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦੱਲ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨੀ ਵੱਲੋਂ "ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਾਰਚ" ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹਿੰਦੂ ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਵੀ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਸਹੂਲਤ ਮੁਤਾਬਕ ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪੰਥਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਮੀ ਸਵੈਮਾਣ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਪ ਹੋਣ, ਤੇ ਕੋਮੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਗਵਾਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਕੋਮੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਘਰੋਂ ਤੁਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪਲਾਂ ਦੇ ਕੇਵਲ ਗਵਾਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਜਕ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮਝੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਉਠੋ, ਤੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ

ਉਠੋ ਕਿ ਉਠਿਆਂ ਹੀ ਧਰਤੀ ਹਿੱਲਦੀ ਹੈ

ਉਠੋ ਕਿ ਉਠਿਆਂ ਹੀ ਗਗਨ ਝੁੱਕਦਾ ਹੈ

ਹਨੇਰੀਆਂ ਤੋਂ ਸਹਿਮ ਕੇ ਕਿਓਂ ਬੈਠੇ ਹੋ

ਉਠੋ ਕਿ ਉਠਿਆਂ ਤੁਫਾਨ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ

ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦਾ ਦਾਸ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੩੦-੧੦-੨੦੧੩

44. ਰਾਹੁਲ, ਮੇਦੀ ਤੇ ਸੁੱਖਬੀਰ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੨੪.੧੦.੨੦੧੩

ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਇਕ ਪਬਲਿਕ ਜਲਸੇ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਦੁੱਖ ਆਪਣਾ ਦਰਦ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਰਸਿਮਰਤ ਕੌਰ ਬਾਦਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ ਹਮਲੇ, ਤੇ ਫਿਰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹਰਸਿਮਰਤ ਕੌਰ ਨੇ ਮੇਦੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਤਾਰੀਫ ਕੀਤੀ। ਮੇਦੀ ਦੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਰਸਿਮਰਤ ਕੌਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਦੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ੧੪ ਸਾਲ

ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇਕ ਚਾਹ ਦੀ ਰੋਹੜੀ ਲਾਣ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੋਹਨਤ ਨਾਲ ਅੱਜ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਠੇ ਹਨ। ਤੇ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਮੇਰੀ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦਰਦ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਰਾਹੁਲ ਗਾਂਧੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ, ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾ ਦੇ ਕਤਲ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਤੇ ਦਰਦ ਦਾ ਹੀ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ। 1947 ਤੋਂ 48 ਤੱਕ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਜ਼ਿਆਦਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕਤਲਾਂ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਤਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਦਰਦ ਤਾਂ ਆਪਣਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ।

ਜਦੋਂ ਹਰਸਿਮਰਤ ਕੋਰ ਬਾਦਲ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਗਾਂਧੀ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਲਈ ਹਕੂਮਤ ਤੇ ਦਬਾਓ ਪਾਣ ਵਾਲੇ, ਹਮਲੇ ਬਾਦ ਮੁਬਾਰਕਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੀਪਮਾਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਮਠਿਆਈਆਂ ਵੰਡਣ ਤੇ ਭੰਗੜੇ ਪਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਤੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆ ਰਹੇ। ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਦੀ ਇਸ ਲਈ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਚਾਹ ਦੀ ਰੋਹੜੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਨਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬਣਿਆਂ ਹੈ। ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ, ਜਾਂ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਏ ਦੀਆਂ ਚਾਹ ਦੀ ਰੋਹੜੀਆਂ ਕਿੱਥੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਰਵਾਈਏ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੀਆਂ ਦੇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਦਰਦ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਬਿਨਾਂ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਕ ਹੱਥ ਤੇ ਲੱਗਾ ਲਹੂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਦਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਕਾਂਗਰਸ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬੀ ਜੇ ਪੀ, ਹੱਥ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ "ਭਾਰਤਮਾਤਾ" ਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ, ਜਾਂ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਲਹੂ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹੱਕ ਖੋਹਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਖੋਹਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਲਹੂ ਨਹੀਂ ਡੋਲਿਆ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੁੱਸੇ ਹੋਏ ਹੱਕ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤੇ ਜੇ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਲਹੂ ਡੁਲ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਪਦੰਫ਼ ਮੁਤਾਬਕ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਸ਼ਹੀਦ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ, ਸਤਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜਦੋਂ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਤੇ ਵਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਲੂਮ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਰ ਰਹੇ, ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਹੁਕਮਰਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਕੋਮ ਹਥਿਆਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਮਿਲਣ ਦੀ ਹੋਰ ਕਿਤੋਂ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸ਼ੌਂਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਵਾਲਾ ਹਰ ਜੁਝਾਰੂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾਅ ਤੇ ਲਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨ ਦਾ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, "ਹਮ ਉਜੜੇ ਪੰਥ ਬਸੇ" ਦਾ ਰਾਹ ਹੈ। ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ

ਰਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੁੰਦਾ ।

ਸ਼ਹੀਦ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ, ਤੇ ਸਤਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਤੇ ਹੋਏ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਨ । ਉਹ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਹੀਰੋ ਸਨ, ਹਨ, ਤੇ ਸਦਾ ਰਹਿਣਗੇ । ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੰਦਰਾ ਦੇਵੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਮੋਦੀ "ਦੇਵਤਾ" ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹਨ, ਹਾਕਮ ਧਿਰ, ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸ਼ਹੀਦ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ, ਸਤਵੰਤ ਸਿੰਘ ਹੀਰੋ ਹਨ, ਉਹ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਹੈ, ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਲੜਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ । ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧਿਰ ਬਹੁਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਫੈਸਲਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਧਿਰ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਬਾਦਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਸਾਡੀ ਚੜ੍ਹਤ ਵੇਲੇ ਇਹ ਕੁੱਝ ਦੇਰ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪਾਸੇ ਆ ਖੜੇ ਸਨ, ਦਿੱਲੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹੱਥ ਥੋੜਾ ਉਪਰ ਹੋਣ ਤੇ ਫਿਰ ਓਧਰ ਜਾ ਖੜੇ ਸਨ ।

ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇਹ ਜੰਗ, "ਜੰਗ ਹਿੰਦ-ਪੰਜਾਬ" ਦੀ ਹੈ ।

ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ

ਇੰਦਰਾ, ਦਿਸਾਈ ਏ, ਜਾਂ ਚਰਨ, ਵਾਜਪਾਈ ਏ

ਜੀਤ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ, ਸਾਡੇ ਲਹੂ ਦੀ ਤਿਹਾਈ ਏ

ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਚਿਹਰੇ ਬਦਲਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਰੂਹ "ਗੰਗੂ" ਦੀ ਹੀ ਸਫਰ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ।

ਇਕੱਤੀ ਅਕਤੂਬਰ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਮਾਣ ਨਾਲ ਉੱਚੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ ਸਾਡੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ਹੈ । ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਦਿਨ ਸਿੱਖ ਹਿਰਦਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਭਿਵਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ ।

ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ ਹਮਲੇ ਬਾਦ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਬਾਦ "ਜ਼ਖਮਾਂ ਉਤੇ ਮਰਹਮ" ਲਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਓਦੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਫੈਸਲਾਬਾਦ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਾਂ । ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਕ ਨਜ਼ਮ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਮੈਂ ਸ਼ਹੀਦ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਹੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪ ਸੱਭ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ।

ਕਰਜ਼ਾ

(ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੌਰੇ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਂ)

ਤੂੰ ਹੁਣ ਇਕ ਜੇਤੂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਆਈਂ ਹੈਂ

ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਬਹਿਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ।

ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ 'ਮੈਦਾਨ-ਏ-ਜੰਗ' ਵਿਚ ਹੀ

ਪਰ ਕਰਾਂਗੇ ਤੇਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਉਤਾਰ ਕੇ।

ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈਣਾ

ਫਿਤਰਤ ਸਾਡੀ ਦਾ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਲਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸਰ ਹੈ

ਲਹੂ ਹੈ ਹੌਲੀ ਦਾ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੀ ਕਰ ਨਾ ਚਿੰਤਾ

ਹਰੇ ਭਰੇ ਰਖਾਂਗੇ ਪੀੜਾ ਜਰਾਂਗੇ

ਵੀਰਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਮੋੜਾਂਗੇ ਭਾਜੀ

ਫੇਰ ਮਰਹਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ।

.....

45.

.ਦੇਸਤੇ ਅੱਜ ਉਦਾਸ ਹਾਂ । ਕਦੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਉਦਾਸ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਇਕ ਨਜ਼ਮ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

12.10.2013

www.cheemahar.blogspot.in

ਦਰਦਾਂ ਦੀ ਧੂੜ

ਰੱਬ ਜੀ

ਇਕ ਨਜ਼ਮ ਲਿਖਵਾਓ

ਜਾਂ ਮਿੱਠੀ ਜਿਹੀ ਨੀਂਦ ਸਵਾਓ

ਦੇਸਤੇ

ਦੱਬ ਕੇ ਹਸਾਓ

ਜਾਂ ਦੱਬ ਕੇ ਰਵਾਓ।

ਦਿਲ ਉੱਤੇ

ਦਰਦਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਜੰਮੀ ਹੈ

ਹਸਾਉ

ਕਿ ਹਾਸਿਆਂ ਵਿਚ ਘੁਲ ਜਾਵੇ

ਜਾਂ ਰਵਾਉ

ਕਿ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿਚ ਧੁਲ ਜਾਵੇ।

ਰੱਬ ਜੀ

ਜਾਂ ਸੁਪਨਾ ਬਣ ਉਡ ਜਾਵੇ

ਜਾਂ ਨਜ਼ਮ ਬਣ ਵਹਿ ਜਾਵੇ

ਗੱਲ ਆਪਣੀ ਕਹਿ ਜਾਵੇ

ਰੱਬ ਜੀ

ਇਕ ਨਜ਼ਮ ਲਿਖਵਾਉ

ਜਾਂ ਮਿੱਠੀ ਜਿਹੀ ਨੀਂਦ ਸਵਾਉ।

46. www.cheemahar.blogspot.in

ਕੱਲ ੯ ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਦੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਯੋਧਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜਾ ਹੈ। ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਇਸ ਜੋੜੀ ਨੂੰ ਪੰਥ "ਜਿੰਦਾ-ਸੁੱਖਾ" ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਹੀਦ ਜੋੜੀ ਸਾਰੇ ਪੰਥ ਦਾ ਮਾਣ ਹੈ।

ਜਿੰਦੇ ਸੁੱਖੇ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਲੱਡੂ ਵੰਡ ਕੇ, ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਰੱਸੇ ਚੁੰਮ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਸਨ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਲੱਖਣ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅੰਦਾਜ਼ ਨੇ ਤਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇਕ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕੀ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਕੋਮ ਲਈ ਅੱਜ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸ੍ਰੋਤ ਦਾ ਦਰਜਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਹੇਗੀ।

ਇਹਨਾਂ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਵਿਤਾ, "ਕਿੰਡ ਮਾਰੇਗਾ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ?" ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਂਟ ਕਰਨ ਤੇ ਦਿੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

੮.੧੦.੨੦੧੩

ਕਿੰਡ ਮਾਰੇਗਾ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ

ਕਿੰਝ ਮਾਰੇਗਾ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ

ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹਾਂ

ਹਵਾਵਾਂ 'ਚ ਖਿਲਰ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਕੋਣ ਰੋਕੇਗਾ

ਅਸਾਡੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ

ਵਧਾਂਗੇ ਬਣ ਕੇ ਬੁੱਲੇ ਹਵਾਵਾਂ ਦੇ।

ਜੀਵਾਂਗੇ, ਸਿਰ ਉਠਾ ਕੇ ਜੀਵਾਂਗੇ

ਬਣ ਕੇ ਪਰਚਮ ਕੌਮ ਦਾ

ਲਹਿਰਾਵਾਂਗੇ।

ਲੜਾਂਗੇ, ਧਰ ਕੇ ਤਲੀ ਤੇ ਲੜਾਂਗੇ

ਫਤਹਿ ਸਾਡੀ ਹੈ

ਫਤਿਹ ਅਸੀਂ ਪਾਵਾਂਗੇ।

ਲਹੂ ਨਾਲ ਲਿਖਾਂਗੇ

ਕਿਸਮਤ ਕੌਮ ਦੀ

ਨਕਸ਼ਾ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਬਣਾਵਾਂਗੇ।

ਤਾਰਿਆਂ ਸੰਗ ਲਿਖਾਂਗੇ

"ਖਾਲਿਸਤਾਨ"

ਖੁਦ ਵੀ ਤਾਰੇ ਬਣ ਕੇ ਖਿਲਰ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਕਿੰਝ ਮਾਰੇਗਾ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ

ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਬੂ ਹਾਂ

ਹਵਾਵਾਂ 'ਚ ਖਿਲਰ ਜਾਵਾਂਗੇ।

.....

47.

"Eh Gandhi, eh Nehru, jaan Nehru dee dheey"

Gangu hee Gangu ne hor ethay kee ey"

Singho, Gandhi de putt naheen, Dasam Patshah de saputtar bano.

48. ਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

ਮੇਰੀ ਇਕ ਮਾਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਬੜੀ ਠੰਡੀ ਤੇ ਮਿੱਠੀ ਛਾਂ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੂਹੇ ਨੂੰ ਟੱਪਣ ਲੱਗਣਾ, ਉਸ ਕਹਿਣਾ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ ਜਾ

ਗੁਰੂ ਤੇਰੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹੇਗਾ, ਤੈਨੂੰ ਲੱਗੇ ਨਾ ਤੱਤੀ ਵਾਅ

ਮਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ "ਜਨਨੀ ਜਨੇ ਤਾਂ ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਦਾਤਾ ਕੈ ਸੂਰ

ਸੁੱਖਾਂ ਵੀ ਮੰਗਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਮਾਏ, ਮਾਣ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜ਼ਰੂਰ"

ਅੱਜ ਉਸ ਠੰਡੀ ਮਿੱਠੀ ਛਾਂ ਵਾਲੀ ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਸੁੱਖ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣੇ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਬਾਈ ਸਾਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਯਾਨੀ ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਸੀ ਹੈ। 26 ਸਤੰਬਰ 1941 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। 24 ਮਈ 1941 ਨੂੰ ਮੈਂ ਘਰ ਛਡਿਆ ਸੀ, ਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਬਾਜਜੂਦ ਭਾਰਤੀ ਹਕੂਮਤ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਸੋ ਘਰ ਛੱਡਣ ਬਾਦ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਮਾਂ ਨਾਲ ਗਲੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ। ਹਾਂ, ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਸਾਡੀ ਮਾਂ ਪੁੱਤ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਚਿੱਠੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ.....।

ਮਾਏ ਨੀ ਤੂੰ ਛਾਂ ਨੀ

ਮਾਏ ਨੀ ਤੂੰ ਨਿੱਘ ਨੀ

ਮਾਏ ਨੀ ਤੂੰ ਠੰਡੀ ਠੰਡੀ ਵਾਅ

ਪਿਆਰ ਤਾਂ ਪਿਆਰਾ ਤੇਰਾ

ਗੁੱਸਾ ਵੀ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗੇ

ਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਮਿਲਣੇ ਦਾ ਚਾਅ

ਮੈਂ ਆਖਾਂ ਮੈਂ ਕੈਦੀ

ਤੂੰ ਆਖੇਂ ਤੂੰ ਕੈਦੀ

ਮਿਲਣੇ ਦਾ ਦਿੱਸੇ ਨਾ ਕੋਈ ਰਾਹ

ਬੂਹੇ ਸਾਰੇ ਬੰਦ ਨੇ

ਤੇ ਆਸਾਂ ਵੀ ਨੇ ਟੁੱਟੀਆਂ

ਸਾਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮਾਏ ਕੀ ਵਿਸਾਹ

ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਆਮ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਖਾਸ, ਕੁੱਝ ਵੱਖਰਾ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਮਾਂ, ਮੇਰੀ ਕੋਮੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸ੍ਰੋਤ ਤਾਂ ਸੀ ਹੀ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਮਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ, ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਮੈਂ ਕਈ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ।

ਦੂਰ ਮੈਂ ਤੇਏਂ ਦੂਰ ਬਹੁਤ ਹਾਂ

ਮਾਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਮਜ਼ਬੂਰ ਬਹੁਤ ਹਾਂ

ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ

ਚੁੱਪ ਵੀ ਲੇਕਿਨ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ

ਜਦ ਵੀ ਕੋਈ ਦਰਦ ਸਤਾਵੇ

ਜਦ ਕੋਈ ਕੰਢਾ ਚੁੱਭ ਜਾਵੇ

ਦਿਲ ਚਾਹੇ ਤੈਨੂੰ ਦਰਦ ਸੁਣਾਵਾਂ

ਪੀੜ ਦੀ ਸਾਂਝ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪਾਵਾਂ

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਦੀ ਸਾਂਝਣ

ਤੂੰ ਮਾਂ ਮੇਰੀ, ਮਹਿਰਮ ਮੇਰੀ

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਤੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ

ਤੇਰੇ ਦਸ ਫਿਰ ਕਾਹਦੀ ਚੋਰੀ

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣੇ ਬਾਦ ਇਕ ਲੰਮਾ ਲੇਖ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, "ਮਾਂ ਠੰਡੀ ਛਾਂ, ਅਤੇ ਮਿੱਤਰ ਵੀ"। ਅੱਜ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸਾਂ ਕਿ ਆਪ ਨਾਲ ਉਹ ਲੇਖ ਸਾਂਝਾ ਕਰਾਂ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਵਿਤਾ। ਅਖੀਰ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਲੇਖ ਨਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਫੇਸਬੁੱਕ ਸ਼ਾਇਦ ਲੰਮੇ ਲੇਖ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੀਜੀ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣੇ ਦੇ ਇਕ ਸਾਲ ਬਾਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿੱਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲ ਦੀਆਂ ਕੁੱਝ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਤੇ ਭੈਣਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਿਕਵੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸੋਚਦਾਂ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਾਂ, ਤੇ ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਬੀਜੀ ਨੂੰ ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਰਾਂ।

ਉਮਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅੱਜ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਖੁੱਦ ਨਾਨਾ/ਦਾਦਾ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਪਿੱਛਲੇ ਕੁੱਝ ਦਿਨਾਂ੍ਹ ਤੋਂ ਬੀਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

ਠੰਡੀ ਮਿੱਠੀ ਛਾਂ ਵਾਲੀ
www.cheemahar.blogspot.in

ਠੰਡੀ ਮਿੱਠੀ ਛਾਂ ਵਾਲੀ

ਤੁਰ ਗਈ ਮਾਂ

ਤੁਰ ਗਈ ਮਾਂ

ਜਿਓਂ ਠੰਡੀ ਮਿੱਠੀ ਛਾਂ

ਰਿਹਾ ਤਾਲੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ

ਉਹਦਾ ਮੁੱਕ ਗਿਆ ਪੰਧ

ਛੱਡ ਤੁਰ ਗਈ ਅਗਲੇ ਜਹਾਂ

ਠੰਡੀ ਮਿੱਠੀ ਛਾਂ ਵਾਲੀ

ਤੁਰ ਗਈ ਮਾਂ

ਉਹਦੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ

ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਮੁੱਕ ਗਈਆਂ

ਮੇਰੇ ਰੋਸੇ, ਮੇਰੀਆਂ ਚਾਹਾਂ

ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰਹੀਆਂ

ਕਿਦ੍ਰੇ ਗੱਲ ਲੱਗ ਰੇਵਾਂ

ਕਿਹਨੂੰ ਦੁਖੜੇ ਸੁਣਾਂ

ਠੰਡੀ ਮਿੱਠੀ ਛਾਂ ਵਾਲੀ

ਤੁਰ ਗਈ ਮਾਂ

ਤੇਰੇ ਪਿਛੋਂ ਮੇਰੀ ਮਾਏ

ਸਭ ਹੋ ਗਏ ਪਰਾਏ

ਨਾ ਕੋਈ ਭੈਣ ਨਾ ਭਰਾ

ਸਭਨਾ ਦਿੱਤਾ ਈ ਭੁਲਾ

ਨਾ ਕੋਈ ਹਾਲ ਚਾਲ ਪੁੱਛੇ

ਨਾ ਕੋਈ ਚਿੱਠੀ ਹੁਣ ਪਾਵੇ

ਨਾ ਦਿਲਾਸਾ ਕੋਈ ਦੇਵੇ

ਨਾ ਕੋਈ ਦੁਖੜੇ ਵੰਡਾਵੇ

ਕਿਹਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਮਾਏ ਪਾਵਾਂ

ਕਿਹਦੀ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਉਡੀਕਾਂ

ਤੇਰੇ ਬਾਝੋਂ ਉਸ ਘਰ

ਮੈਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਕੋਈ ਨਾ

ਠੰਡੀ ਮਿੱਠੀ ਛਾਂ ਵਾਲੀ

ਤੁਰ ਗਈ ਮਾਂ

www.cheemahar.blogspot.in

ਤੁਰ ਗਈ ਮਾਂ

ਜਿਦੀ ਠੰਡੀ ਮਿੱਠੀ ਛਾਂ

.....

49.

ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਮਿੱਤਰ ਦੀ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਤੇ ਅੱਜ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ "ਨੀ ਚਿੜੀਉ" ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਮੇਰੀ ੧੯੮੬/੮੭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ ਕਿਤਾਬ "ਸੂਰਜ ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ" ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਆਪਣੇ ਸੈਲ (ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਕਮਰਾ) ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠਦੀਆਂ ਚਿੜੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਸੀ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

ਨੀ ਚਿੜੀਉ

ਨੀ ਚਿੜੀਉ

ਦਸਮੇਸ਼ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ

ਬਾਜਾਂ ਨੂੰ ਤੁੜਵਾਇਆ ਸੀ।

ਤੇ ਸਾਨੂੰ

ਬੱਲਹੀਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ

ਖਾਲਸਾ ਸਜਾਇਆ ਸੀ।

ਨੀ ਚਿੜੀਉ

ਸਾਡਾ ਤੁਹਾਡਾ

ਨਾਤਾ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ

ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ

ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ

ਇਹ ਆਣਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ

www.cheemahar.blogspot.in

ਕੋਈ ਤਾਲੇ ਨਹੀ

ਸਰਹੱਦਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਹਿਰੇ ਨਹੀਂ

ਆਪਣੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਨੇ

ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਕੇ ਉਡਣਾ ਨਹੀਂ

ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਠਹਿਰੇ ਨਹੀਂ।

ਨੀ ਚਿੜੀਉ

ਤੁਹਾਡੇ ਦਸਮੇਸ਼ ਦਾ ਖਾਲਸਾ

ਅੱਜ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਜਕੜ ਵਿਚ ਹੈ

ਤੇ ਕਾਂ ਵਰਗੇ

ਸ਼ਾਤਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਪਕੜ ਵਿਚ ਹੈ।

ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਲੜਦੇ ਹਾਂ

ਇਸੇ ਲਈ ਤਾਲੇ 'ਚ ਬੰਦ ਹਾਂ ਚਿੜੀਉ,

ਬੇ-ਘਰੇ ਹਾਂ ਬੇ-ਅਣਖੇ ਨਹੀਂ

ਇਸੇ ਲਈ 'ਦਹਿਸ਼ਤ ਪਸੰਦ' ਹਾਂ ਚਿੜੀਉ।

ਨੀ ਚਿੜੀਉ,

ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਉਸ ਪਾਰ ਜਾਉ

ਲਿਆ ਕੇ ਜੂਝਦੇ ਵੀਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਖਬਰ ਸੁਣਾਉ

ਨਾਲੇ ਕਹਿ ਦਿਉ

ਕਿ ਸਾਡਾ ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨ

ਕਹਿ ਦਿਉ, ਕਲਮਾਂ ਨੂੰ

ਹੁਣ ਤਲਵਾਰਾਂ ਬਣਨ।

www.cheemahar.blogspot.in

ਅਸੀਂ ਲੜੇ ਹਾਂ, ਲੜਾਂਗੇ

ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਤਕ

ਅਸੀਂ ਆਣ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ

ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਅੱਧ ਰਾਹ ਤੱਕ

ਬਾਕੀ ਦਾ ਅੱਧ ਰਾਹ ਵੀ ਤਹਿ ਕਰਾਂਗੇ

ਜੇ ਸੀਸ ਲਹਿ ਗਿਆ ਯਾਰੇ ਤਲੀ ਤੇ ਧਰਾਂਗੇ।

ਨੀ ਚਿੜੀਉ

ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਉਸ ਪਾਰ ਜਾਉ

ਲਿਆ ਕੇ ਜੁੜਦੇ ਵੀਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਖਬਰ ਸੁਣਾਉ।

50.

ਪੰਦਰਾਂ ਅਗਸਤ ਆਈ, ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਵਲੂੰਧਰ ਕੇ, ਨਵਾਂ ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਕੇ ਲੰਘ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਸ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਿਨ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਭ ਵੀਰਾਂ ਭੈਣਾਂ, ਤੇ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਫੇਸਬੁੱਕ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਚਾਹੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ, ਤੇ ਚਾਹੇ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਕਰ ਕੇ।

ਲੰਡਨ ਤੇ ਫਰੈਂਕਫਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਾਦੀ ਪਸੰਦ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ, ਕਿ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਥੋੜੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਵੀਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਥੋੜੇ ਸੌ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਦੇ ਕਾਬਿਲ ਹੋ। ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰਤਾ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਣੀ, ਤੇ ਮਿਸ਼ਾਲ ਜਲਾ ਕੇ ਰੱਖਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵੀ।

ਅੱਜ ਮੈਂ ਆਪ ਸੱਭ ਨਾਲ "ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਤੇ ਦਲ ਖਾਲਸਾ" ਕਿਤਾਬਚੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਲੜੀ ਦਾ ਸੱਤਵਾਂ ਭਾਗ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ। ੧੭.੮.੨੦੧੩

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਤੇ ਦਲ ਖਾਲਸਾ -੭

ਸਿੱਖ ਯੂਥ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਲੀ

ਅਕਤੂਬਰ 1978 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦਿੱਲੀ ਸਟੇਟ ਵੱਲੋਂ, ਇੱਕ " ਸਿੱਖ ਯੂਥ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ " ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ

। ਇਹ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਟੇਜ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਿੱਖ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ ਬੀ ਵਰਿੰਦਰ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਸਬੰਧੀ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਮੁੱਖ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਿੱਲੀ, ਸ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਠੇਕੇਦਾਰ, ਸ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਜਗਬੀਰ), ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਸ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਡੌਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੱਤਾ ਪਾਸ ਕਰ ਕੇ, 5 ਦਿਸੰਬਰ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਸਮਾਗਮ ਦਾ ਹਰ ਕੀਮਤ ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਸਮੂਹ ਸਿੱਖ ਜੱਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਸਮਾਗਮ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਪੰਜ ਦਿਸੰਬਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ-ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਟਕਰਾਓ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਸ ਸਿੱਖ ਯੂਥ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹੀ ਬੱਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਵਰਕਰ ਟਰੇਨਿੰਗ ਕੈਂਪ

ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ

ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਪੱਕ ਕਰਨ ਲਈ 27/28/29 ਅਕਤੂਬਰ 1978 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਰਕਰ ਟਰੇਨਿੰਗ ਕੈਂਪ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਕੈਂਪ, ਕਿਲ੍ਹਾ ਆਨੰਦਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੇ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਵੱਧ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਸਬੰਧੀ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਲੈਕਚਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਕਈ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਸ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਿਰਸਾ, ਪ੍ਰੋ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ, ਪ੍ਰੋ ਕਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਧੀਰ, ਪ੍ਰੋ ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਡਾ: ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ ਵਰਨਣ ਯੋਗ ਹਨ। ਕੈਂਪ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨ, ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਸ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਚ 1979 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਪਿੱਛੇ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਭਾਵਨਾ, ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਕੇ, ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਿੱਖ ਅਵਾਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਇੱਕ ਜੱਥੇਬੰਦਕ ਫੈਸਲੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਪੰਚਾਯਤ ਵਿੱਚ, ਸ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਿਲਗੀਰ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਦਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਯਾ ਸੀ।

.....

51.

ਪੰਦਰਾਂ ਅਗਸਤ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੀ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਕਵਿਤਾ, ਜੋ "ਪੰਜ ਤੀਰ ਹੋਰ" ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਅੱਜ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ੧੯੭੨/੭੩ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਸੀ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

ਪੰਦਰਾਂ ਅਗਸਤ

ਇਹ ਪੰਦਰਾਂ ਅਗਸਤ ਦਾ ਦਿਨ

ਸਾਡੀ ਬਦਨਸੀਬੀ ਦਾ ਦਿਨ

ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਕਤਲ

ਤੇ ਕਤਲੇ-ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਦਾ ਦਿਨ

ਇਕ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਦੂਜੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ

ਸਾਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਬੇਕਦਰੀ

ਤੇ ਸਾਡੇ ਇਤਬਾਰਾਂ ਦਾ ਘਾਤ

ਮੁੜ ਓਹੀ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਓਹੀ ਡਾਂਗਾਂ

ਉਹੀ ਪੁਲਿਸ ਓਹੀ ਗੋਲੀਆਂ

ਇਕ ਵਾਧਾ ਲੀਡਰ ਵਿਕ ਗਏ

ਸਭੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਰੋਲੀਆਂ

ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੁਪਨੇ

ਸਭ ਖੇਰੂੰ ਖੇਰੂੰ ਹੋਏ

ਗਏ ਸਭ ਚਾਅ ਲਿਤਾੜੇ

ਅਸੀਂ ਤੁਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਮੋਏ

ਕਦੇ ਗ਼ੈਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਵੇਂ

ਅਸੀਂ ਸੀਸ ਝੁਕਾਣਾ ਨਹੀਂ

ਭਾਵੇਂ ਸੀਸ ਕਟਾ ਲਈਏ

ਅਸਮਤ ਨੂੰ ਲੁਟਾਣਾ ਨਹੀਂ

ਹੱਕ ਸਾਡਾ ਜੋ ਬਣਦੈ

ਅਸਾਂ ਲੈ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਏ

www.cheemahar.blogspot.in

ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਰਹੀਏ ਨਾ ਰਹੀਏ

ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੇਮ ਨੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

.....

52.

ਸਿਰਦਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਆਈ.ਸੀ.ਐਸ. ਮੇਰੀ ਕੇਮ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਓਹ ਵਿਦਵਾਨ ਜਿਸਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਨਿਜ਼ਾਮ ਨੇ ਜਲੀਲ ਕੀਤਾ
ਸਾਥੋਂ 13 ਅਗਸਤ 1986 ਨੂੰ ਵਿਛੜ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਫਸੋਸ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਲੋਕ ਸਭਾ, ਮੈਂਬਰ ਵਿਧਾਨਸਭਾ ਤੇ ਇੱਕ ਆਈ.ਸੀ.ਐਸ.
ਅਫਸਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਲਾਮੀ ਤਾਂ ਕਿ ਦੇਣੀ ਸੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਡਾ ਲੀਡਰ, ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ
ਸੰਤਰੀ ਨਾ ਬਹੁੜਿਆ, ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਰੂਹ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਜਖਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ
ਲਿਖੀ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ਕਿਤਾਬ ਪਦ ਲੈਣੀ ਜੀ, ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਦਰਦ ਭਰੇ ਕੁਝ ਲਫਜ਼ ਸੁਣੇ
ਸਨ, ਆਓ ਇਸ ਮਹਾਨ ਆਗੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਂਟ ਕਰੀਏ ਜੀ

53.

15 August dee aazadi, sadi barbadi. Sade laee eh din Khalistan sangharash divas hona chahee daa
hai. Eh din aa reha hai, Khalsa ji yaad rakhyo

54. ਅੱਜ ਆਪ ਨਾਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਵਿਤਾ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

ਜਦ ਉਠੇ ਸਾਂ

ਜਦ ਉਠੇ ਸਾਂ

ਜਦ ਤੁਰੇ ਸਾਂ ਘਰੋਂ

ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਯਾਰੇ

ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ

ਕੋਈ ਹੱਸਿਆ ਸੀ

ਸਿਰ- ਫਿਰੇ ਸਮਝ ਕੇ

ਪਾਗਲ ਸਮਝ ਕੇ

ਕੋਈ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ

ਛੇਕਰੇ ਹਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ

ਕਿਸੇ ਆਖਿਆ

ਹਨ ਵਪਾਰੀ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ

ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ

ਏਜੰਟ ਹਨ ਫਲਾਂ ਦੇ

ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ

ਉਪਜ ਹਨ ਮੈਸਮਾਂ ਦੇ

'ਦਲ ਖ਼ਾਲਸਾ'

ਐਖਾ ਹੈ ਅਖਵਾਣਾ

ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ

ਤੁਸਾਂ ਪਿੜ੍ਹ ਛੱਡ ਭੱਜ ਜਾਣਾ

ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ

ਲੋਕਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ

ਪਰ ਕਾਫਲਾ ਯਾਰੇ

ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ

ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚਾਹਿਆ

ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ

ਅਸੀਂ ਵੱਧਦੇ ਰਹੇ

ਗਿਰਦੇ ਢਹਿੰਦੇ ਰਹੇ

ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਧੁੰਨ

ਸੀ ਡਾਹਢੀ ਬੜੀ

ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਸਾਂ

ਸੀ ਲੜਾਈ ਕੜੀ

ਨਿਸਚਾ ਸੀ ਪੱਕਾ

ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਉਸਦਾ

ਹੱਸਦੇ ਖੇਡਦੇ

ਇਹ ਲੜਾਈ ਲੜੀ

ਤਾਲਾ ਹੈ ਬੰਦ

ਫਿਰ ਜਾਰੀ ਹੈ ਜੰਗ

ਬਦਲ ਗਏ ਨੇ

ਭਾਵੇਂ ਮੈਸਮ ਦੇ ਰੰਗ

ਮੈਸਮ ਦੇ ਰੰਗ

ਫਿਰ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ

ਹਵਾਵਾਂ ਦੇ ਬੁੱਲੇ

ਅੱਜ ਲੱਗਦੇ ਨੇ ਭੁੱਲੇ

ਫਿਰ ਕੱਲ ਮੁੜ

ਸਾਡੇ ਗੀਤ ਗਾਣਗੇ

www.cheemahar.blogspot.in

ਨਿਸਚਾ ਹੈ ਪੱਕਾ

ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਉਸਦਾ

ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਤੱਕ

ਲੜਾਂਗੇ ਲੜਾਈ

ਸਾਡੀ ਫਤਹਿ ਹੈ

ਫਤਹਿ ਹੈ ਸੱਚ ਦੀ

ਫਤਹਿ ਸਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਹੈ

ਧੁਰ ਤੋਂ ਹੀ ਆਈ

ਨਿਸਚਾ ਹੈ ਪੱਕਾ

ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਉਸਦਾ

ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਤੱਕ

ਲੜਾਂਗੇ ਲੜਾਈ

ਜਦ ਉਠੇ ਸਾਂ

ਜਦ ਤੁਰੇ ਸਾਂ ਘਰੋਂ

ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਯਾਰੇ

ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀ

(੩੧-੩-੮੬)

55.ਬਚਿਓ, ਵੱਸਦੇ ਰਹੋ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਾਣੋ

ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਗੁਰਪਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੈਰਿਜ ਐਨੀਵਰਸਰੀ ਹੈ। ੨੯ ਜੁਲਾਈ ੨੦੦੫ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾ ਸਕਣਾ, ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਤੇ ਦੁੱਖ ਓਦੋਂ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੀਜੇ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਪੰਥ ਦੀ ਧੀਅ ਸੀ, ਤੇ ਪੰਥ ਨੇ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹਿਆ।

ਜਿਸ ਧੀਅ ਨੂੰ ੧੯੮੧ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ, ਤੇ ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਦੀ ਛੱਡ ਕੇ ਆਇਆ ਸਾਂ, ਅੱਜ ਉਹ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬਚਿਆਂ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ।

ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਕਾਰਜ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਟਿਕਾਣੇ ਤੇ ਕੱਲਾ ਬੈਠਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਸ ਕਰਦਾ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਲਿੱਖ ਰਿਹਾ ਸਾਂ, "ਧੀਏ ਨੀ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲੀਏ"। ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਨਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਂਝੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਿੱਖ ਕੇ ਕਿਤੇ ਰੱਖ ਬੈਠਾ ਤੇ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸਾਂ। ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਲੱਭੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ, ਤੇ ਗੁਰਪਰੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੈਰਿਜ ਐਨੀਵਰਸਰੀ ਦੀ ਮੁਬਾਰਕਬਾਦ ਦਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਤੇ ਆਪ ਸੱਭ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ।

ਧੀਏ ਨੀ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲੀਏ

ਧੀਏ ਨੀ ਭੋਲੀਏ ਭਾਲੀਏ

ਧੀਏ ਨੀ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲੀਏ

ਦਿਨ ਆ ਗਏ ਮਹਿੰਦੀ ਲਾਣ ਦੇ

ਤੇ ਲਾਲ ਜੋੜਾ ਪਾਣ ਦੇ

ਕੁੱਝ ਰਿਸ਼ਤੇ ਛੱਡ ਤੁਰ ਜਾਣ ਦੇ

ਕੁੱਝ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਵੇਂ ਬਣਾਣ ਦੇ

ਧੀਏ ਨੀ ਭੋਲੀਏ ਭਾਲੀਏ

ਧੀਏ ਨੀ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲੀਏ

ਦਿਨ ਆਏ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖਦੇ

ਦਿਨ ਆਏ ਸਹਿਕਾਂ ਸਹਿਕਦੇ

ਦਿਨ ਆਏ ਰੰਗਲੇ ਰੰਗਲੇ

ਦਿਨ ਆਏ ਮਹਿਕਦੇ ਮਹਿਕਦੇ

ਧੀਏ ਨੀ ਭੋਲੀਏ ਭਾਲੀਏ

ਧੀਏ ਨੀ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲੀਏ

ਜਿੱਥੇ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਸੀ ਤੁਰ ਚੱਲੀ

www.cheemahar.blogspot.in

ਧੀਅ ਪੰਥ ਦੀ, ਪਰ ਕੱਲੀ ਕੱਲੀ

ਜਿਸ ਵਿਹੜੇ ਕਦੇ ਤੂੰ ਖੇਡੀ ਨਾ

ਉਹ ਵਿਹੜਾ ਸੁੰਨਾ ਕਰ ਚੱਲੀ

ਧੀਏ ਨੀ ਭੋਲੀਏ ਭਾਲੀਏ

ਧੀਏ ਨੀ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲੀਏ

ਤੇਰਾ ਬਾਬਲ ਧੀਏ ਬੇਕਰਮਾ

ਤੇਰੀ ਝੋਲ ਨਾਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਧਰ ਸਕਿਆ

ਤੇਰਾ ਬਾਬਲ ਧੀਏ ਸੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ

ਨਾ ਫਰਜ਼ ਵੀ ਪੂਰੇ ਕਰ ਸਕਿਆ

ਧੀਏ ਨੀ ਭੋਲੀਏ ਭਾਲੀਏ

ਧੀਏ ਨੀ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲੀਏ

www.cheemahar.blogspot.in

੨੯ ਜੁਲਾਈ ੨੦੦੫

56.ਜ਼ਮੀਰਾਂ ਜਗਾਓ, ਜ਼ਬਾਨ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਤੇ ਸੱਚ ਬੋਲੋ

ਗਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦਲ ਖਾਲਸਾ ।

ਪਿੱਛਲੇ ਕੁੱਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੂਜੇ, ਤੇ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਾਦ ਤੀਜੇ ਪੁਲਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਜਾਗੀ ਹੈ, ਤੇ ਉਹ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਪੁਲਸ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਸਬੰਧੀ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਪਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਬਾਨ ਖੋਲ੍ਹ ਰਹੇ ਨੇ । ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅੱਜ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਜਾਤੀ ਕਾਰਨ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਪੱਖੋਂ ਇਹ ਸਵਾਗਤਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਲੋਕ ਭਾਵੇਂ ਖੁੱਦ ਗੁਨਾਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਗੁਨਾਹ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਅੱਜ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਹਿਮ ਗੱਲ ਹੈ ।

ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੁਲਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅੱਜ ਗੁਨਾਹ ਦਾ ਭਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ । ਇਹਨਾਂ ਸੱਭ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮਿੱਟੀ, ਜਿਹੜੀ ਬੇਬਹਾ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਸਿੰਝੀ ਪਈ ਹੈ, ਦੇ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਹਨ, ਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ । ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਨੇ, ਪੰਥ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗੁਨਾਹਗਾਰਾਂ,

ਗੱਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੀੜੀਆਂ ਤੱਕ ਕਦੇ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਪਿਓ ਦਾਦੇ ਇਸੇ ਮਿੱਟੀ, ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਖਰੀ ਪੱਨਾ ਮੰਗਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਬਾਨ ਤੋਂ ਬੋਲੋ ਜਾਂ ਨਾਂਹ ਬੋਲੋ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਗੁਨਾਹ ਕਦੇ ਸਦਾ ਲਈ ਲੁਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਆਣ ਹਾਲੇ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪਸੰਦ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਪੁਲਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਣਾ ਕੇ ਦਰਿਆਵਾਂ 'ਚ ਰੋਹੜਿਆ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਲਾਵਾਰਿਸ ਕਹਿ ਕੇ ਫੂਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਦੁਖੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਏ ਨੇ, ਸਿਰ ਨੀਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਲੰਕਿਤ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੰਗਾ ਜਮਨਾ ਨੇ ਧੋਏ ਨੇ, ਤੇ ਨਾਂ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਫਾਸਲੇ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨੇ ਨੇ। ਇਹਨਾਂ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਕਾਲਖ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ, ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਿੰਦਿਆਂ ਦੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਨੰਗਾ ਕਰਨਾ, ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨਾ। ਪੰਥ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ, ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵੀ ਬੜੀਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਦਿਲੀ ਹੈ, ਰਹਿਮ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ। ਰਸਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਚੁਣਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਾਂ ਨੂੰ, ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਨੂੰ ਅਗਰ ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਨਫਰਤ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੋਲੋ, ਸੱਚ ਬੋਲੋ, ਤੇ ਇਸ ਕੌਮ ਤੇ ਹੋਏ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦੇ ਭੇਤ ਖੋਲੋ। ਚੰਦੂ, ਗੰਗੂ, ਜਾਂ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਲਾਲ ਸਿੰਘ, ਡੋਗਰਿਆਂ, ਮੁਖਬਰਾਂ, ਤੇ ਕੌਮ ਘਾਤਕਾਂ ਵਰਗੇ ਕਲੰਕਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਣ ਦਾ ਇਹ ਮੌਕਾ ਹੱਥੋਂ ਗਵਾਓ ਨਾ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਅੱਜ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਛੱਡੇ ਭਾਰ ਮਰਨ ਬਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਲਹਿਣੇ। ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਓ, ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੋ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਉਤਾਰ ਜਾਓ।

ਇਹ ਜੰਗ, ਜੋ ਲੜੀ ਗਈ, ਤੇ ਲੜੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, "ਹਿੰਦ ਤੇ ਪੰਜਾਬ" ਦੀ ਜੰਗ ਸੀ, ਤੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਓਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਹਿੰਦ ਨਾਲ, ਇਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਣੇ ਸੀ। ਇਹ ਜੰਗ ਭਾਵੇਂ ਸਦੀਆਂ ਲੰਮੀ ਚੱਲੇ, ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਟਾਵੇ, ਪਰ ਖਤਮ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅੱਜ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮਿੱਟੀ, ਤੇ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਨਾਲ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਿਖਾਣ ਦਾ। ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੋ, ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਨੂੰ ਕਲੰਕਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਓ। ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਸੁਣਦਾ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪੰਥ ਨਾਲ ਗੱਦਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਦੇਹੀਂ ਜਹਾਨੀ ਕਾਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਹੈ।

.....21.7.2013

57.

Kishti fir dobi hai malahaan ne,

Dukhrhe qaum de kis nu sunavaan mai,

Qatal hoya hai supna aapne hatheen,

Qatal daa ilzam kis te lavaan mai.

58Kinj mare gaa koi sanu

Kinj mare gaa koi sanu, asseen khushbu haan havavaan vich khilar javaan gey,

Tarean sang likhaan gey Khalistan, khudd vee tare bun ke khilar javaan gey.

59."Baar Paraay" Panj Teer Hor vichon

Ajj leader meri qaum de,

Hoay dilli de dalaal,

Kis agge jaa ke foliay,

Asseen qaum daa manda haal?

60Meri ikk maa hai, jis dee thandi te mithi chhaan hai,

Jadoon mai boohay nu tapan lagna, us kaihana ardas kar ke jaa,

Guru tere ang sang rahe gaa, tainu lagge naa tatti vaa,

Maa kaihendi see, "Jaini jane taan bhagat jan, kaih data, kaih soor",

Sukhaan vee mangdi hovein gee mae, maan vee kardi hovein gee zaroor.

("Moh dian Tandaan", "Sura te Khalistan", vichoon)

61.Ikk purani yaad

"Mai larhan dee jaach,

Maa de pet chon hee sikhi hai,

Qalam, bol, jaan talwar,

Larhaee koi vee hove,

Dhaar qalam taun talwar takk,

Atiant tikhi hai."

"Panj Teer Hor" vichoon

62.Ikk purani kavita vichoon

Chalo mittaro janglaan nu murh chaliay,

Jangal sanu vajaan marde ne,

Choprian sade putt potre khaan gey,

Sanu taan drakhtaan de patte pukarde ney.

63Nishana qaum da meri

Mere seene nu cheer ke vekho,

Te dhaar khanjar dee azmao,

Jo likhie har part utte,

Mitta sakde ho mittao,

Hai likhie har part utte,

Nishana qaum da meri,

Meri chhati sake jo cheer,

Oh sangeen naheen teri.

64.

June Maheena

June maheena jadd jadd aave,

Sochaan vich halchall mach jave,

Dhulya lahoo shaheedaan daa,

Sadian akhaan vich uttar aave,

Baihan naa deve, saun naa deve,

www.cheemahar.blogspot.in

Naa hassan, naa raun deve,
Kujh chehre bhullan naa deve,
Kujh chehre murh yaad krave,
Ikkna sahvein sir jhukda hai,
Ikkna takk agg lagg jave,
June 84 jo ditte see,
Zakham bhare naheen,
Bharan naheen dene,
Azadi naal jeenh de supne,
Asseen kade vee maran naheen dene.

65.

ਪੰਦਰਾਂ ਅਗਸਤ ਦਾ ਦਿਨ

ਸਾਡੀ ਬਦਨਸੀਬੀ ਦਾ ਦਿਨ

ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦਾ ਕਤਲ

ਤੇ ਕਤਲੇ ਖ਼ੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਦਾ ਦਿਨ

66. “ਆਈ ਐਮ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਆਫ ਅਕੂਪਾਈਡ ਖਾਲਿਸਤਾਨ, ਨਾਟ ਐਨ ਇੰਡੀਅਨ”

ਕਿਸੇ ਸਿੱਖ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲੋਂ ਇੰਟਰਨੈਟ ਤੇ ਲਿਖੇ ਉਪਰੋਕਤ ਲਫਜ਼ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ, ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨ ਯਾਦ ਆਏ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ, ਗੱਜਦੇ ਵੱਜਦੇ “ਭਾਰਤ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ” ਦੇ ਨਾਹਰੇ ਮਾਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਂ।

ਅਗਸਤ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।¹⁴ ਅਗਸਤ 1947 ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਤੇ 15 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤੇ ਸਿੱਖ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਕਰ ਕੇ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ।

ਠੰਗੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ, ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਰਹਿ ਜਾਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਤਬਕੇ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ 1947 ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਬਾਦ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਅਹਿਸਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗਵਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮਾਣ ਸਵੈਮਾਣ, ਤੇ ਕੋਮੀ ਘਰ ਮੁੜ੍ਹ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਲਈ

ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਬਣਦੇ ਬਣਦੇ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ, ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਮੱਤਾ, ਤੇ ਫਿਰ ਖਾਲਿਸਤਾਨ, ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਲਫਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਫਰ, ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਹਿ ਹੋਇਆ।

13 ਅਗਸਤ 1978 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ 15 ਅਗਸਤ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਜਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬਾਈਕਾਟ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਖੁਲ੍ਹਾ ਕੇ ਹੋਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ 15 ਅਗਸਤ ਨੂੰ “ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਿਵਸ” ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਦੇ ਜੁਝਾਰੂ ਪੱਖ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਫੌਜੀ ਤਾਕਤ ਨੇ ਜਦੋਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਜਬਰ ਨਾਲ ਦਬਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਦੇ “ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ” ਜਾਂ “ਬੀਤੇ ਵਕਤ ਦੀ ਗੱਲ” ਹੋ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਇੰਟਰਨੈਟ ਤੇ ਨੈਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਹਿਰ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਤੇ ਆਪਣਿਆਂ ਦੀ ਮਾਯੂਸੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਉਹ ਨੈਜਵਾਨ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਵੀ 1984 ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੇ ਹਨ, ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਐਸੇ ਐਸੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸੁਪਨੇ ਸਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਚਾਅ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈਟ ਤੇ ਹੀ ਇੱਕ ਨੈਜਵਾਨ ਨੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ “ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਆਰਮੀ” ਦਾ ਇੱਕ ਖੂਬਸੂਰਤ ਚਿਤਰਣ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਤੇ ਕੇਸਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ ਲਹਿਰਾ ਕੇ ਇਸ ਨੈਜਵਾਨ ਨੇ ਕੋਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਕੰਪਿਊਟਰ ਦੀ ਸਕਰੀਨ ਤੇ ਉਕਰਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਦੀ ਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਨੈਜਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੋਮ ਦੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁੜ ਗਰਮਾਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੈਜਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਾਬਿਲੇ ਤਾਰੀਫ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵੀ, ਤੇ ਕੋਮ ਦੇ ਤਰੀਕਾਕਾਰ ਲਈ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

1972/73 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਉਮਰ 21/22 ਸਾਲ ਸੀ, ਮੈਂ 15 ਅਗਸਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਲਿੱਖੀ ਸੀ.....

ਪੰਦਰਾਂ ਅਗਸਤ ਦਾ ਦਿਨ, ਸਾਡੀ ਬਦਨਸੀਬੀ ਦਾ ਦਿਨ

ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੇ ਕਤਲ, ਤੇ ਕਤਲੇ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਦਾ ਦਿਨ।

ਇਸੇ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਲਾਈਨਾਂ ਸਨ

ਹੱਕ ਸਾਡਾ ਜੋ ਬਣਦੈ, ਅਸਾਂ ਲੈ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਏ

ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਰਹੀਏ ਨਾ ਰਹੀਏ, ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੋਮ ਨੇ ਰਹਿਣਾ ਏ।

ਅੱਜ ਇੰਨੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਬਾਦ ਜਦੋਂ 15 ਅਗਸਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਤਕਲੀਫਦੇਹ ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹੱਕ, ਬਹੁਤ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇ, ਓਥੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਬਰ ਨੂੰ ਸਹਿ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੀ ਸਾਡਾ ਸੁਪਨਾ, ਸਾਡੀ ਸੋਚ, ਨਵੀਂ ਪੀੜੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੋਚ ਹੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਤੇ ਯਕੀਨਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਦੌਰ ਦੀ ਆਮਦ ਆਮਦ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਹਨਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆ ਰਹੀ 15 ਅਗਸਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਸੁਝਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ, ਕੁੱਝ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹਾਂਗਾ।

ਪੰਦਰਾਂ ਅਗਸਤ ਦੇ ਬਾਈਕਾਟ ਦੀ ਕਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਹਰ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਦਿੱਲ ਨਾਲ, ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ, ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਮਲ ਦੇ ਜਿਸ ਵੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕੇ, ਆਪਣਾ ਕੋਮੀ ਫਰਜ਼ ਸਮਝ ਕੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਤੇ, ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਅੰਦਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਾਂ, ਤੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲਾਂ ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਓ, ਸਜਾਓ, ਲਹਿਰਾਓ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਝੰਡੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਮੀਜ਼ ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਬਿੱਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਅਸਲ ਗੱਲ ਇਸ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ “ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਾਂ, ਭਾਰਤੀ ਨਹੀਂ”।

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਉਹ ਨਕਸ਼ਾ, ਜੋ ਸਿਰਦਾਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਡਰਾਫਟ ਕੀਤੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੱਤੇ ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਖਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਖੂਬਸੂਰਤ ਪੋਸਟਰ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਸ਼ੇਬਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਇਹੀ ਸਬਕ ਸਾਡੇ ਬਚਿਆਂ ਤੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਓਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਣਾ ਸਾਡੀ ਨਿੱਤ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਿੱਤ ਨਵੇਂ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੱਤੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਡਾ ਨਕਸ਼ਾ ਹਕੀਕਤ ਪਸੰਦੀ ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਨਕਸ਼ੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਆਣਪ ਨਹੀਂ, ਸਿਆਸੀ ਨਾ ਸਮਝੀ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋ, ਇਹ ਗੱਲ ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਕਲਪ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੱਥੇਬੰਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੱਕੜ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਿਆਰੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀਓ, ਦੇਸਤੋ, ਮਿੱਤਰੋ, ਤੇ ਸਾਥੀਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਓ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੰਡੀਆਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉੱਠ ਕੇ ਇੱਕ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਹੀਏ, “ਅਸੀਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਾਂ...”।

ਆਓ ਆਪਾਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਉਪਰ ਪੱਕੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰ ਲਈਏ। ਸਾਡੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਤੇ ਉੱਕਰੀ ਇਹ ਸੱਚਾਈ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸੱਚਾਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣੇਗੀ, ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਰੱਬ ਵਰਗਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ,

ਤੇਰੇ ਚਰਨਾਂ'ਚ

ਮੈਂ ਕੁਝ ਭੋਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਲਫਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਤੁਪਕੇ ਲਹੂ ਦੇ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ

ਕਰੀਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਐ ਦਾਤਾ

ਤੇਰੇ ਚਰਨਾਂ 'ਚ ਧਰਦਾ ਹਾਂ।

ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਦਾਤਾ

ਕਦੇ ਉਹ ਦਿਨ ਵੀ ਆਵਣਗੇ

ਜਦੋਂ ਪੈਣਾਂ ਦੇ ਬੁੱਲੇ ਵੀ

ਮੇਰੇ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਵਣਗੇ।

ਜਦੋਂ ਸਤਲੁੱਜ ਦੇ ਧਾਰੇ ਵੀ

ਮੇਰੇ ਗੀਤਾਂ ਸੰਗ ਵਹਿਣੇ ਨੇ

ਜਦੋਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵੀ

ਮੇਰੇ ਹੀ ਗੀਤ ਕਹਿਣੇ ਨੇ

ਜਦੋਂ ਹਰ ਦਿੱਲ ਦੀ ਧੜਕਨ ਵੀ

ਬਣੇਗੀ ਸਾਜ਼ ਗੀਤਾਂ ਦਾ

ਤੇਰੀ ਤਲਵਾਰ 'ਚੋਂ ਹੋਇਆ ਜੇ ਹੈ

ਆਗਾਜ਼ ਗੀਤਾਂ ਦਾ

.....

ਜੱਦ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤੇ

ਕੇਸਰੀ ਲਹਿਰਾਇਆ ਕਰੇਗਾ

ਮੈਂ ਤੱਦ ਹੋਵਾਂ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵਾਂ

ਮੇਰਾ ਹਰ ਲੂੰ ਤੇਰੇ ਹੀ ਗੀਤ

ਫਿਰ ਵੀ ਗਾਇਆ ਕਰੇਗਾ ।

.....

68.ਸੂਰਜ ਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ

ਕਦ ਤਕ ਮੂੰਹ ਛੁਪਾ ਕੇ ਲੰਘਦਾ ਰਹੇਂ ਗਾ ਤੂੰ

ਕਦ ਤਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਸੰਘਾ ਰਹੇਂ ਗਾ ਤੂੰ

ਇਕ ਦਿਨ ਤਾਂ ਆਵੇਂ ਗਾ ਸਾਡੇ ਵਿਹੜੇ ਵੀ

ਦੂਰ ਹੋਣ ਗੇ ਸਾਡੇ ਘੁਪ ਹਨੇਰੇ ਵੀ

www.cheemahar.blogspot.in

ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵੀ

ਚਾਨਣ ਹੋਵੇ ਗਾ

ਮੂੰਹ ਸਾਡੇ ਬਚਿਆਂ ਦੇ

ਚਾਨਣ ਧੋਵੇ ਗਾ

ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਡੀ

ਪਤਝੜ ਵੀ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇ ਗੀ

ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਲਈ

ਬਸੰਤ ਵੀ ਆਵੇ ਗੀ

ਝੜਨਗੇ ਸੁੱਕੇ ਪੱਤ

ਹਰੇ ਪੱਤ ਆਵਣ ਗੇ

ਗੀਤ ਅਨੇਕਾਂ

ਨਵੀਂ ਰੁੱਤ ਦੇ ਗਾਵਣ ਗੇ

ਸਾਡੇ ਵਿਹੜੇ ਵੀ

ਖਿੜਨਗੇ ਫੁੱਲ ਯਾਰੇ

ਲੁੰ ਲੁੰ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ

ਸਾਡੇ ਮਹਿਕਾਵਣਗੇ

ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਖਾਤਰ

ਨਿੱਤ ਜੀਣਾ ਮਰਨਾ ਹੈ

ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਖਾਤਰ

ਨਿੱਤ ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ

ਧਰ ਕੇ ਸੀਸ ਤਲੀ ਤੇ

ਤੁਰਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਗੀਤ ਤੇਰੇ

ਅਸੀਂ ਗਾਵਾਂ ਗੇ

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਈ ਲੜਾਂਗੇ

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਈ ਮਰਾਂਗੇ

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ

www.cheemahar.blogspot.in

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ

.....

69. ਚੜ੍ਹਦੇ ਸੂਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਨਾ

ਸਾਡੀ ਫਿਤਰਤ ਨਹੀਂ

ਉਹ ਹੋਰ ਹੀ ਹਨ

ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਕਿਰਨ ਦੀ ਝਲਕ ਪੈਂਦੇ ਹੀ

ਪਾਣੀ ਦੇ ਲੇਟੇ ਲੈ ਕੇ ਦੇੜਦੇ ਨੇ

ਤੇ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਮੇਹਰ ਦੀ

ਅਸੀਂ ਉਹ ਧੁਰੇ ਹਾਂ

ਜੋ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਕਦੇ ਹਿੱਲੇ ਨਹੀਂ

ਕਿਸੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ

ਉਹ ਗੀੜੇ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ

"ਪੰਜ ਤੀਰ ਹੋਰ" ਵਿੱਚੋਂ।

70 .

ਉਠੇ ਕਿ ਉਠਿਆਂ ਹੀ ਧਰਤੀ ਹਿਲਦੀ ਹੈ

ਉਠੇ ਕਿ ਉਠਿਆਂ ਹੀ ਗਗਨ ਝੁੱਕਦਾ ਹੈ

ਹਨੇਰੀਆਂ ਤੋਂ ਸਹਿਮ ਕੇ ਕਿਓਂ ਬੈਠੇ ਹੋ

ਉਠੇ ਕਿ ਉਠਿਆਂ ਤੁਫਾਨ ਰੁੱਕਦਾ ਹੈ

(ਇੱਕ ਭੁੱਲੀ ਵਿਸਰੀ ਨਜ਼ਮ ਵਿੱਚੋਂ)

71.

ਸਾਡਾ ਰਾਹ ਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸੇਜ ਓਏ ਮਿੱਤਰੇ ਰਾਹ ਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸੇਜ

ਜੰਝ ਚੜ੍ਹਨੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੇ ਕੈਦਾਂ ਮਿਲਣ ਦਰੇਜ

ਸਾਡਾ ਰਾਹ ਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸੇਜ ਓਏ ਮਿੱਤਰੇ ਰਾਹ ਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸੇਜ

ਇਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚੋਂ

72 ਇਹ ਦਿਨ ਘਰਾਂ 'ਚ ਬੈਠਣ ਦੇ ਨਹੀਂ

ਦੋਸਤੋ, ਮਿੱਤਰੇ, ਸਾਥੀਓ

ਕਦਮ ਨਾਲ ਕਦਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਚਲੋ

ਸਿਰ ਉਠਾ ਕੇ ਚਲੋ

ਕੇਸਰੀ ਲਹਿਰਾ ਕੇ ਚਲੋ

ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਮਨ ਮਸਤਕ 'ਚ ਲੈ

ਫ਼ਤਿਹ ਦੇ ਜੈਕਾਰੇ ਗਜਾ ਕੇ ਚਲੋ

ਇਹ ਦਿਨ ਘਰਾਂ 'ਚ ਬੈਠਣ ਦੇ ਨਹੀਂ

ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਆਓ

ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਨਿੱਤਰੇ

ਨਗਾਰੇ ਵਜਾ ਕੇ ਚਲੋ

ਢੋਲ ਖੜਕਾ ਕੇ ਚਲੋ

ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਸਜਾ ਕੇ ਚਲੋ

ਦੁਸ਼ਮਣ ਚਾਤਰ, ਸ਼ਾਤਰ, ਤੇ ਕਮੀਨਾ ਹੈ

ਉਸ ਦੀ ਹਰ ਚਾਲ ਨੂੰ ਸਮਝੋ

ਉਸ ਦੇ ਹਰ ਵਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ

ਉਹਦਾ ਹਰ ਵਾਰ ਮੋੜਨ ਲਈ

ਕਲਮ ਸਵਾਰ ਕੇ,

ਤੇਗ ਲਿਸ਼ਕਾ ਕੇ ਚਲੋ

ਸੁੱਚੀ ਸੋਚ, ਸੰਕਲਪ, ਤੇ ਨਿਸਚਾ

www.cheemahar.blogspot.in

ਜੇ ਸਾਡੇ ਬਾਬਿਆਂ ਦਾ ਸੀ

ਓਸੇ ਉੱਚੀ ਉਡਾਰੀ ਲਈ

ਉਹੀ ਅਪਣਾ ਕੇ ਚਲੇ

ਉਹੀ ਦੁਹਰਾ ਕੇ ਚਲੇ

ਦੇਸਤੋ, ਮਿੱਤਰੇ, ਸਾਥੀਓ

ਕਦਮ ਨਾਲ ਕਦਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਚਲੇ

ਸਿਰ ਉਠਾ ਕੇ ਚਲੇ

ਕੇਸਰੀ ਲਹਿਰਾ ਕੇ ਚਲੇ

ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਮਨ ਮਸਤਕ 'ਚ ਲੇ

ਫਤਿਹ ਦੇ ਜੈਕਾਰੇ ਗਜਾ ਕੇ ਚਲੇ

.....
(ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਨਹੀਂ.....)

72.

Khalistan is the only solution to all the unending problems of the Sikh Nation" eh slogan asseen Chandigarh dian sarhkaan te 1971/72 vich likhna shuru kar ditta see, bhavein udon asseen ikk chhota jeha group hee hoya karde saan. Ajj June 84 taun 29 saal baad pichhe jhaat maar ke dekhyan eh slogan Sikh Qaum laee aakhri sach vang lagda hai. Eh sach aalmi biradari valloon jinni chheti savikar kar Iya jave gaa unna he eh sabh de bhale vich rahe gaa. Waheguru mehar kare.

73.

੧੯੭੨/੭੩ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਕਵਿਤਾ ਨਵੀਂ ਨਵੀਂ ਲਿਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕੋਲੋਂ ਕੁੱਝ ਸਿੱਖ ਲੀਡਰਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਬਾਦ ਸਖਤ ਗੁੱਸੇ ਤੇ ਨਫਰਤ ਦੇ ਆਲਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਕੁੱਝ ਸੱਤਰਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨ

ਜੀ ਕਰਦੈ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਠੇ ਕਰ ਕੇ ਲਟਕਾ ਦੇਵਾਂ

ਥੱਲੇ ਲੱਕੜਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਰੱਖਾਂ, ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤੀਲੀ ਲਾ ਦੇਵਾਂ

ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਗੰਦੀ ਦੇਹੀ ਦਾ ਮੈਂ ਭੋਗ ਸਦਾ ਲਈ ਪਾ ਦੇਵਾਂ

.....

ਕੋਮ ਦੇ ਲੀਡਰ ਦਾ ਅਰਥ, ਕੋਮ ਦੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਤਰਜਮਾਨ, ਤੇ ਕੋਮ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਰਾਖਾ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ੧੨/੧੩ ਤੋਂ ਚਾਲ੍ਹਿਹ ਸਾਲ ਬਾਦ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਕੁੱਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਜ ਦੀ ਸਿੱਖ ਲੀਡਰਸ਼ਿੱਪ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਵਿਤਾ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਜਿਹੀ ਲਿਖੀ ਗਈ।

ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਆਪ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ

ਮੇਰੀ ਕੋਮ ਦੇ ਲੀਡਰ

ਮੇਰੀ ਕੋਮ ਦੇ ਲੀਡਰ

ਕੋਮ ਦੇ ਨਹੀਂ

ਇਹ ਤਾਂ ਬੁੱਤ ਨੇ

ਪਰ ਪੱਥਰ ਦੇ ਨਹੀਂ

ਇਹ ਬੁੱਤ ਵੀ ਯਾਰੇ

ਮੋਮ ਦੇ ਨੇ

ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਖਿਡੋਣੇ ਨੇ

ਸੋਚਾਂ ਦੇ ਯਾਰੇ ਬੋਣੇ ਨੇ

ਲੋੜਾਂ ਨਾਲ

ਸ਼ਕਲ ਬਦਲ ਲੈਂਦੇ

ਜੇ ਚਾਹੇ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਕਰਦੇ ਨੇ

ਜੇ ਚਾਹੇ ਉਹੀ ਨੇ ਕਹਿੰਦੇ

ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਤੇ

ਕੀਮਤ ਦੇ ਟੈਗ ਸਜਾ ਰੱਖਣ

ਦੁਸ਼ਮਣ

www.cheemahar.blogspot.in

ਬਣ ਖਰੀਦਦਾਰ ਆਉਂਦਾ

ਮੁੱਲ ਮਿੱਲ ਜਾਏ

ਜੱਦ ਮਨ ਭਾਉਂਦਾ

ਵਿੱਕ ਜਾਂਦੇ ਭਰੇ ਬਜ਼ਾਰ ਅੰਦਰ

ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਕੋਮ ਮੰਡਧਾਰ ਅੰਦਰ

ⁱ You downloaded this file from www.cheemahar.blogspot.in visit for more books like this free of cost in pdf

www.cheemahar.blogspot.in